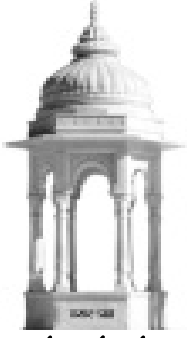

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ

గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

మాతృ దేవోభవ ! పితృ దేవోభవ ! ఆచార్య దేవోభవ ! అతిథి దేవోభవ !

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

ఓం సంకాదకులు
డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా
సంకాదకులు
బి.సి హెచ్.వి. సుబ్బారావు
(అశ్వినీ)
ఓం సంకాదకులు
ముక్కామల రత్నాకర్
సంకాదక యంఠలి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్
డి.వి.ఆర్. మూర్తి

సంపుటి **20** - సంచిక **03**
ఆగస్టు 2015

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

సార్యభామ-సార్యజనీన మాత యొక్క ఉపాసన

ప్రపంచములో ఉన్న ధర్మములను, సంప్రదాయములను మరియు దేవీ-దేవతలను కొంతకాలముపాటు ప్రకృతపెట్టి ఒక కొంగ్రొత్త ఉపాసనా పద్ధతిని ప్రాచుర్యములోకి తేవాలి. ఆ ఉపాసనలో కేవలము 'మాత' యొక్క పూజను మాత్రమే చేసి, ఆమెకే కానుకలను అర్పించాలి.

తల్లి తన బిడ్డకు పాలను మాత్రమే ఇవ్వదు. మున్నుండుగా ఆమె శిశువు పెరగటానికి అవసరమైన రసమును, రక్తమాంసములను, ఎముకలను, కండరాలను తయారుచేస్తుంది. ఆపిమ్మట బిడ్డ వికాసము, అతని సుఖము, సమృద్ధి, గొప్ప ఉన్నతి కొరకు తన సర్వస్వమును త్యాగము చేస్తుంది. తల్లి ఒక్కటే కోరుకుంటుంది "నా సంతానము పరస్పరము ప్రేమ పూర్వకముగా మెలగాలి! మిత్రత్వముతో వ్యవహరించాలి! న్యాయపూర్వకముగా ధనోపార్జన చేయాలి. అట్టిదానినే అనుభవించాలి! ఒకరు మరొకరిలో ఈర్ష్యా-ద్వేషములు పెరగటానికి కారణము కారాదు! చిరకాల శాంతి, విశ్వ-మైత్రీ భావన, ముఖ్యముగా సర్వేభవన్తి సుఖినః అన్న ఒకే ఒక్క భావనను సంతానము తమ లక్షణముగా కలిగివుండాలి!" ఈ ఆదర్శము కారణముగానే తల్లి సమస్త దేవతలకన్నా మిన్నయైనది!!

ఈ పుణ్యయే మన మాత! ఇట్టి భావనతోనే పృథ్విమాతను ఉపాసించండి! ప్రపంచ మందలి ప్రాణులన్నీ ఆమె సంతానమే. కనుక అవన్నీ మన సహోదరులే! మనము గనుక మాతృ - ఉపాసన చేసినచో మోసము, కపటము, ఈర్ష్యా-ద్వేషములు, దంభము, హింస, పాశవికత్వము, యుద్ధము మున్నగువానికి స్థానము ఉండదు. అసలు స్వర్గమంటే ఏమిటి? చెడు లేని చోటునే స్వర్గము అని అంటారు. మాత ప్రత్యక్షరూపములో ఇప్పటికీ లభిస్తున్నది కనుక మాతను ఉపాసించుటచేత స్వర్గానుభూతి కలుగుతుంది. ఇందువలన మేము ఏమంటామంటే - కొద్దికాలముపాటు ఇతరేతర ఉపాసన లన్నింటినీ నిలిపివేసి కేవలము 'మాత'ను 'మాతృభావన'తో ఉపాసించండి!!

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 1981
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

ఒకరి గురించి ఒకరు మాట్లాడుకుంటే సమస్యలు పెరుగుతాయి, ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకుంటే సమస్యలు తరుగుతాయి

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం :	
సార్వభౌమ-సార్వజనీన మాత యొక్క ఉపాసన	3
2. విషయసూచిక-సద్గురువాణి :	
అధ్యాత్మిక పురుషార్థం	4
3. తులసీదాస్ జయంతి ప్రత్యేకం: తులసీదాస్	5
4. యుగనిర్మాణ చిత్రావళి-5 :	
భగవాన్ శ్రీకృష్ణుని ద్వారా సామూహిక శ్రమ ప్రతిష్ఠ	7
5. అశ్వమేధం-6 : రెండు వేల సం॥ల తరువాత	
జరిగే అద్భుత ప్రయత్నం	9
6. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 38 :	
గోవర్ధనగిరి యాత్ర-1	
7. జీవనసాధనకు బంగారుసూత్రములు-4 :	
ఉన్నత మానసికతకు నాలుగు సూత్రములు	15
8. ప్రశంస యొక్క విలువని మరువకండి	18
9. వ్యక్తి నిర్మాణం : కష్టములను స్వాగతించండి	20
10. సామాజిక సేవలో మైలురాయి మనకు ఆదర్శం	22
11. గాయత్రి ఉపాసన మూలంలో దాగి ఉన్న	
వైజ్ఞానిక సత్యం	23
12. చెయ్యెత్తి జై కొట్టు! ఓ భారతీయుడా! గతమెంత	
ఘనకీర్తి గలవోడా!-1: మహారాణా ప్రతాప్‌సింహ్	26
13. ఆలోచనలు మారితే పరిస్థితులు కూడా మారుతాయి	29
14. కర్మకాండ ఎందుకు-ఎలా? - 4 :	
మూర్తిపూజ ఎందుకు?	30
15. అతీంద్రియవిజ్ఞానం-4 :	
శ్రవణ-దర్శనములకు సంబంధించిన దివ్యశక్తులు	34
16. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి:	
మానవ శరీరము యొక్క అసలైన సంపదలు-4	37
17. నా వారితో నా మాట:	
అనుభూతి, సంభాషణ, నిర్మాణము	40
18. ఆయుర్వేదవైద్యం-4 :	
చేదు కాకరకాయ అత్యంత గుణకారి	44
19. స్ఫూర్తిదాయక గాయత్రీపరివార్ సభ్యులు-15	45
20. 9 రోజుల సంజీవని సాధనాశిబీరము -	
ప్రవచనముల పాఠము-3	47
21. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	49
22. గాయత్రీ పరివార్ పరిజనులకు విజ్ఞప్తి	50

సద్గురు వాణి

అధ్యాత్మిక పురుషార్థం

పురుషార్థాలలో అధ్యాత్మిక పురుషార్థము అత్యంత విలువైనది. ప్రాపంచిక సంపదలైన ధనము, బుద్ధిబలముల తోడ్పాటుతో వ్యక్తి ఉన్నతని పొంది సుఖవంతుడు కాగలడు. కాని అధ్యాత్మిక సంపత్తితో మనిషి మరింత ఉన్నతని, సన్మానాన్ని పొందును. ఇనుముకు-బంగారానికి మరియు గాజుకు-రత్నానికి మధ్య ఎంత తేడా ఉన్నదో అంత తేడా ప్రాపంచిక సంపదకు-అధ్యాత్మిక సంపదకు మధ్య ఉన్నది. అధ్యాత్మిక ప్రగతికి బ్రహ్మచర్యం మరియు తపోసాధనలు ముఖ్యమైనవి. శ్రీహనుమంతుడు, భీష్ముడు తమ బ్రహ్మచర్యంతో మహాబలవంతులు కాగా; స్వామీవివేకానందులు, శంకరులు, రమణులు బ్రహ్మచర్యంతో పాటు తమ తపోసాధనతో అత్యున్నత అధ్యాత్మిక శిఖరాలనందుకున్నారు లోకంలో నేటికీ కీర్తింపబడుచున్నారు. - అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

యుగేశక్తి గాయత్రి

విడి ప్రతి రూ॥ 15/- సం॥ చందా రూ॥ 150/-
3 సం॥ చందా రూ॥ 420/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1300/-

చందా రుసుమును ఎల్ పార్ చెక్ ద్వారా (at par cheque) లేక డి.డి.ద్వారా కాని పంపగలరు. యం.బి. ద్వారా కూడా పైకం పంపించవచ్చు. కానీ యం.బి. ద్వారా వచ్చినప్పుడు పూర్తి అడ్రస్సు ఉండుట లేదు. అందువలన యం.బి. ద్వారా పైకం పంపినప్పుడు క్రింద ఇచ్చిన ఫోన్ నంబర్లను సంప్రదించి మీ వివరాలు అన్నీ ఇవ్వ ప్రార్థన. రూ. 5,000 లేక అంతకన్నా ఎక్కువ పంపదలచుకున్నప్పుడు ఆన్‌లైన్ ద్వారా పంపవచ్చును. దీనికన్నా తక్కువ పంపే వారు, రూ. 50/- అదనంగా చేర్చి పంపాలి.

ఖాతాపేరు: శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు
బ్యాంకు పేరు: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా
ఎర్రగడ్డ శాఖ, హైదరాబాద్

ఖాతా నెం.: 32506416087

IFSC Code: SBIN-0013272

ఆన్‌లైన్‌లో పంపినప్పుడు బ్యాంక్ చలానా జిరాక్కు కాపీని మీ చిరునామా తెలుపుతూ తప్పక మాకు పంపించాలి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట

అశ్విని హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాద్ - 500 018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

చెప్పులు ధరించినవాడు ఆలయ ప్రవేశానికి అనర్హుడు, దుష్టచింతనలో మునిగిన మనస్సు దైవకృపకు అనర్హురాలు

తులసీదాస్ జయంతి ప్రత్యేకం

తులసీదాస్

జననము: శ్రావణమాసం, శుక్లపక్షం, సప్తమితిథి

జన్మస్థలము: చిత్రకూట్ అని కొందరు, సుకరఖేత్ అని ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రభుత్వము ప్రకటించాయి.

తండ్రి: ఆత్మారాం దూబే

తల్లి: హలీ

జన్మము: అనేక ప్రత్యేకతలతో నిండి ఉన్న తులసీదాస్ తల్లి గర్భములో 12 మాసములు ఉండి తదుపరి జన్మించాడు. పుట్టుకతోనే నోటిలో 32 దంతములతో జన్మించాడు. పిల్లవాని ఆరోగ్యం, శరీర నిర్మాణంతో చూపరులకు 5 సంవత్సరముల వయస్సున్న బాలునిలా కనిపించాడు. పుట్టుకతో అందరిలా ఏడ్వలేదు, అందరికీ భిన్నంగా “రామా” అనేడి శబ్దాన్ని ఉచ్చరించాడు. అందువలన బాలునికి రాంబోలా (అనగా రామా అని పలికినవాడు) అని నామకరణం చేశారు.

ప్రాచుర్యంలోనున్న ఇతిహాస గ్రంథాలననుసరించి హనుమంతుడు ఒకపరి వాల్మీకిమహర్షిని సమీపించి తనకు రామాయణాన్ని వినిపించవలసిందిగా కోరగా, వానరుడైన ఆయనకు రామాయణాన్ని వినే అర్హత లేదన్నాడు. రావణ సంహారానంతరం హనుమంతుడు హిమాలయాలకు వెళ్ళి తిరిగి రామనామజపాన్ని చేస్తూ “మహానాటక” లేక “హనుమాన్ నాటకము” అనేడి నాటకరూపకాన్ని తన చేతి గోళ్ళతో హిమాలయ రాళ్ళపై లిఖించాడు. దీనిని చదివిన వాల్మీకి మహర్షి దానిలోని సాహిత్య విలువల సౌరభాన్ని గ్రహించి, మున్ముందు ఇది తన కావ్యంతో సమానంగా ప్రజాదరణ పొందగలదని భావించాడు. అంజనేయుడు దీనిని గుర్తించి, తులసీదాస్ గా జన్మించి రామాయణాన్ని దేశభాషలో అనగా ప్రజల భాషలో లిఖించవలసిందిగా వాల్మీకిమహర్షిని కోరాడు. భవిష్యపురాణంలో మాతా పార్వతీదేవితో-భగవాన్ శివుడు చెప్పినట్లు లిఖించబడింది. వీనిలో కొన్ని మాత్రమే నేడు అందుబాటులో ఉన్నాయి.

బాల్యము: అనర్థదాయకమైన అశుభ ఘడియ లందు జన్మించాడని తులసీదాస్ పుట్టగానే ఆయన తల్లిదండ్రులు ఆయనను పుట్టిన 4 వ రోజున “ఛునియా” అనేడి ఆయాకు అప్పగించివేశారు. దీనినే శ్రీతులసీదాస్ తన కవితా గ్రంథాలైన “వినయ పత్రిక” మరియు “కవితా వారి” అనేడి వానిలో నిర్ధారించుట జరిగింది.

ఛునియా బిడ్డను 5 సంవత్సరముల వయస్సు వరకు సాకి చనిపోగా దిక్కులేని పసివానిని నరహరదాస్ పెంచాడు. రాంబోలాకు విరక్త దీక్ష (వైరాగి) ఇచ్చి తులసీదాస్ అని నామకరణం చేయుట జరిగింది. తులసీదాసుకు 7 వ యేట ఉపనయనసంస్కారం జరిగింది. తులసీదాస్ రామాయణ కావ్యాన్ని అయోధ్యలోని వరాహక్షేత్రంలో వినుట జరిగింది.

తదుపరి తులసీదాస్ కాశీనగరానికి చేరి సంస్కృతభాషను నేర్చుకొని వేదాలను, వేదాంగాలను 16 సంవత్సరాలపాటు అభ్యసించాడు.

అటుపిమ్మట తన జన్మస్థలానికి తిరిగి వచ్చి రత్నావళిని వివాహమాడాడు. ఒకనాడు భార్య రత్నావళి తన పుట్టింటికి చేరగా, భార్యపైని గల తీవ్ర వ్యామోహం అతనిని అర్ధరాత్రి వేళ యమునానదిని దాటి భార్యను చేరేలా ప్రేరేపించింది. దీనిని చూచిన రత్నావళి, తన భర్త తులసీదాస్ ను ఈసడించుకొని, “రక్తమాంసాలతో నిండి ఉన్న తన శరీరంపై చూపించుచున్న వ్యామోహంలో లేక భాగాన్ని భగవంతునిపై చూపించినచో జీవితంలో అద్భుత ప్రగతిని పొందగలవని” తులసీదాస్ ను ఉద్దేశించి పలికింది. దీనితో తీవ్ర మనోవేదనకు లోనైన తులసీదాస్ వివేకాన్ని తిరిగితెచ్చుకొని తన జీవిత గమ్యాన్ని తెలిసికొని వెనుతిరిగి వచ్చి గృహస్థ జీవనాన్ని వీడి సన్యాసిని, వారణాసి, ప్రయాగ, అయోధ్య, చిత్రకూటము మున్నగు ప్రదేశాల సందర్శిస్తూ దైవ ధ్యానములో నిమగ్నమైపోయాడు.

చిన్న చిన్న నీటి బిందువులే పోను పోను సముద్రంగా మారతాయి

నిత్యము జపము పూర్తికాగానే అర్ఘ్యజలాన్ని సమీపంలోని చెట్టుకు పోయసాగాడు. ఆ నీరు చెట్టు రూపంలో నున్న ఒక ప్రేతాత్మ దాహార్తిని తీర్చసాగింది. దీనితో సంతుష్టినొందిన ప్రేతాత్మ తులసీదాస్‌ను వరాన్ని కోరుకొమ్మనగా 'రాముని' దర్శింపజేయమని కోరాడు. ఇది నా శక్తికి మించినదని చెప్పి, మార్గాంతరముగా హనుమంతుని దర్శింపజేసెదనని, ఆయన ద్వారా రామదర్శనం కలుగునని చెప్పి ఇలా అంది. నిత్యము తులసీ చెప్పెడి రామాయణాన్ని వినుటకై ఒక ముసలి చిరుత రూపంలో హనుమంతుడు వస్తాడు అని చెప్పింది.

అదేరోజు సాయంత్రము తన రామాయణ కథను వినుటకై శ్రోతగా ఒక ముసలి చిరుత వచ్చి చివరన కూర్చుంది. కథానంతరము తులసీదాస్ ఆ చిరుతను అనుసరిస్తూ దాని స్థావరానికి వెళ్ళి సాష్టాంగపడి నమస్కరించి "మీరెవ్వరో నాకు తెలిసింది, నన్ను కరుణించి, నాకు మీ నిజరూప దర్శన మివ్వండి" అని కోరగా; తన నిజరూపాన్ని చూపి, చిత్ర కూటముల వద్ద రామదర్శనం లభిస్తుందని చెప్పాడు.

చిత్రకూటానికి చేరుకొని రాముని ధ్యానిస్తుండగా ఒక రోజు ఇరువురు రాజకుమారులు గుఱ్ఱాలపై వెళ్ళుట చూచాడు కాని వారిని గుర్తించజాలకపోయాడు. తదుపరి ఆంజనేయుని సూచన మేరకు బాలుని రూపంలో రాముని దర్శించి, తన్మయుడై మైమరచిపోగా శ్రీరాముడు గంధపుత్రులకాన్ని తులసీదాసు నుదుటిపై తీర్చిదిద్ది కళ్ళు తెరిచేలోగా కనుమరుగయ్యాడు.

ఈక్రమములో తులసీదాస్ చనిపోయిన ఒక బ్రాహ్మణుని తిరిగి పునర్జీవితని గావించుట జరిగింది. దారిలో ఒక స్త్రీ తులసీదాసుకు ప్రణామం చేయగా "సౌభాగ్యవతీభవ!" అని ఆమెను ఆశీర్వదించగా ఆమె నిశ్చేష్టురాలై "స్వామీ! నా భర్త ఇప్పుడే దివంగతులైనారు" అన్నది. వెంటనే "నా పెదవుల దాటిన మాట వ్యర్థము కాదు" అన్నారు తులసీదాసు. కన్నులు మూసికొని అందరిని రామనామాన్ని ఉచ్చరించమని చెప్పగా చనిపోయిన బ్రాహ్మణుడు పునర్జీవితుడైనాడు.

పై సంఘటనను విన్న ఢిల్లీ పాదుషా అక్కరు వెనువెంటనే తులసీదాసును బలవంతంగా తన కొలువుకు రప్పించి, ఒక శక్తిని ప్రదర్శించమని ఆదేశించాడు. "రాజా! నీవు విన్నది అబద్ధం! నాకు తెలిసింది రామనామ ఉచ్చారణ ఒక్కటే!" అనగా

అగ్రహించిన అక్కరు తక్షణమే తులసీదాసును ఫతేపూర్‌సిక్రీలో బందీనిగావించాడు. దీనితో తులసీదాసు హనుమంతునిపై చాలీసాను రచించి 40 దినములు కారాగారంలోనే పరించాడు. అటుపై వానరసైన్యము ఆ పట్టణముపై దాడిచేసి ప్రజలను భయభ్రాంతుల గావించింది. చివరకు అక్కరు అంతఃపురంలో ప్రవేశించి అక్కడివారిని రక్తి హింసించసాగాయి. దీనిని గమనించిన ఒక వృద్ధ ఫకీరు రాజైన అక్కరును సమీపించి, ఇదంతా నీవు కోరుకొన్న తులసీదాసు మహిమ. వెంటనే ఆయనను విడిచిపెట్టి క్షమాపణ కోరు అన్నాడు. తక్షణం అక్కరు-తులసీదాసు పాదాలపై పడి క్షమాపణ కోరగా, తులసీదాసు వానరసేనను నిలువరించి ప్రాయశ్చిత్తముగా ఫతేపూర్‌ను విడచిపెట్టి వెళ్ళవలసిందిగా అక్కరును ఆదేశించాడు.

ఈ రీతిగా రామభక్తుడైన తులసీదాసు జగద్విఖ్యాతుడై, "విశుద్ధభక్తి విశ్వాసాలతో" దైవమానవులుగా ప్రతివారు ఎదగవచ్చునని తన జీవన విధానంతో చాటిచెప్పాడు. తులసీదాసు సదా చిరస్మరణీయుడు - మనకు మార్గదర్శకుడు.

- సంకలనం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

పండుగలు

ఆగస్టు 2015

15-08-2015 స్వాతంత్ర్యదినోత్సవం

22-08-2015 సంత తులసీదాస్ జయంతి

28-08-2015 వరలక్ష్మీవ్రతం

29-08-2015 రాభీపూర్ణిమ

సెప్టెంబర్ 2015

05-09-2015 శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి
డా॥ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ జయంతి

17-09-2015 వినాయకచవితి

18-09-2015 ఋషిపంచమి

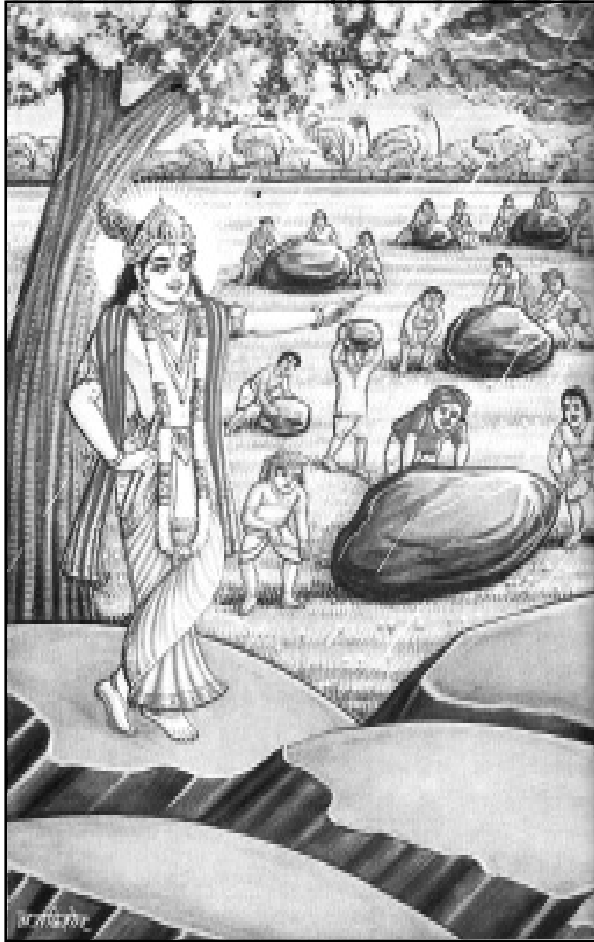
27-09-2015 మాతా భగవతీదేవిశర్మ మహావ్రయాణం

ఎవరి సంస్కారానికి తగిన ఉపదేశం వారికందించుటే సద్గురువు యొక్క ప్రత్యేకత

భగవాన్ శ్రీకృష్ణుని ద్వారా సామూహిక శ్రమ ప్రతిష్ఠ

ఇంద్రభగవానుడు గోకులంలోని నిర్వాసితులపై కోపము వహించుటను తెలిపెడి పురాణకథ ఉన్నది. కోపగించుకున్న ఇంద్రుడు పెను తుఫానును సృష్టించగా ఆబాలగోపాలము, వారి గృహాలు, సంపదలు, గోవులు, గోదూడలు అన్నీ నీటిలో మునిగిపోయాయి. భీకర జల ప్రళయంతో కష్టాలు వారిని చుట్టుముట్టాయి. అప్పుడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు గోవర్ధన పర్వతాన్ని తన చిటికెనవ్రేలిపై నిలపగా, గోపాలురంతా తమ తమ చేతికట్టలతో కృష్ణునికి ఊతాన్ని అందించారు. ఈ రీతిగా పైకెత్తిన గోవర్ధనగిరి క్రింద ఆబాలగోపాలం చేరగా, దేవరాజైన ఇంద్రుని కోపాగ్ని నుండి రక్షింపబడింది.

పైన పేర్కొన్న సంఘటనలు వర్ణనపరంగా గొప్పగా ఉండుట వలన అవి జనరంజకమైనవిగా మారి జనుల హృదయాలను స్పృశించాయి. ఇట్టి విశిష్ట వర్ణనలతో కూడిన కథలు అనేకమార్లు విస్మయాన్ని కల్గించి అత్యంత ఆనందాన్ని కూడా కల్గిస్తుంటాయి. ఇట్టి సంఘటనల క్రమాన్ని సునిశితబుద్ధితో సమీక్షిస్తూపోయినచో - పాలనుండి నెయ్యి, నువ్వుల నుండి నూనె లభించినట్లు ఈ అలంకారిక వర్ణనల నుండి యథార్థము మరియు మహత్వపూర్వకమైన సత్యాలు వెలువడుతాయి. ఈ అలంకారిక వర్ణనలను లోతుగా అధ్యయనం చేసినచో వానిలోనున్న నిగూఢ రహస్యాలు వాని మర్మము మనకు బోధపడుతుంది. వీనిని సరియైన దృష్టి

కోణంతో సరియైన అర్థముతో హృదయంగమం చేసికొన్నచో ప్రజలు వికాసవంతులై, వారి సంపూర్ణ వికాసానికి ఒక నూతన మార్గాన్ని తెరుచుకోగలరు.

ఆరోజులలో నేటివలె సాంకేతిక నిపుణులకు కొడువలేదు.

వర్షాలు బాగా కురిసేవి. వీనితో యమునానదికి ప్రారంభంలోనే వరదలు వచ్చేవి. పల్లె అంతా మైదానంగా ఉండి, భూమిలో అధిక భాగం గోవులు హాయిగా సంచరించేవి. ఒకసారి వచ్చిన వరద తీవ్రతకు గృహాలను, సంపదలను సంరక్షించుకొనుట ప్రజలకు కష్టమైంది. ప్రజలు ఇంటిని, వస్తువులను విడచి, గోవులను, వాటి దూడలను తమ వెంట తీసికొనిపోయి ప్రాణాల రక్షించుకున్నారు.

కృష్ణుడు ఇట్టి భయానక పరిస్థితులను చాలా లోతుగా అధ్యయనం చేసి ఇటువంటి విపత్తులను మనం ఒంటరిగా ఎదుర్కొనజాలం అని తేల్చాడు. దీనికై సామూహిక శ్రమదానం మరియు లోకమంగళకర భావనలతో మమేకమై కలిసి

మెలిసి ప్రజలంతా పని చేయాల్సి ఉందని గ్రహించాడు. చిటికెనవ్రేలితో చేసెడి సంకేతము ఈ సందేశాన్ని తెలియజేస్తున్నది. వర్షపునీటిని సంరక్షిస్తూ వరదనీటి నుండి గ్రామాల సురక్షితం గావించవలసిన ఆవశ్యకత ఆనాడు కలదు. దీనికై గ్రామంలో నున్న ప్రజలందరిని ఒకచోట చేర్చి వారిలో సామూహిక శ్రమదానశక్తిని ప్రేరేపించాడు కృష్ణుడు. రాళ్ళను పగులగొట్టే

ఎంతటి వైద్య గ్రంథమైనా సమర్థుడైన వైద్యునితో సమానం కాదు

పనిలో నిమగ్నం గావించాడు. చూస్తుండగానే 14 మైళ్ళ పొడవు - అరమైలు వెడల్పుగల ఒక వరదనిరోధకకట్టను వారు నిర్మించారు. ఈ గోవర్ధనగిరిని ఎవరైనా ఆధునిక ఇంజనీయర్లు పరీక్షించి చూచినచో వారికి తేలికగా ఇది అవగతమవుతుంది. గోవర్ధనం ఒక పర్వతం కాదని చక్కని ఆలోచనలతో నిర్మించిన ఒక ఏటికట్ట అని తేలుతుంది. ఈరీతిగా శ్రీకృష్ణుని సారథ్యంలో అలనాటి గోపాలురంతా తమ సామూహిక శ్రమశక్తితో నిర్మించినదీ గోవర్ధనం.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుని ధ్యాసనంతా ప్రజలెదుర్కొనుచున్న ఈతి బాధలకు ఆర్థిక సమస్యలకు పరిష్కారం కనుగొనుటపై నిలిపాడు. ఆయనే స్వయంగా గోపోషణ, సంరక్షణ చేపట్టి, ఆర్థిక సమృద్ధికి ఇది మంచిదని తెలియజెప్పాడు. ఆవుపాలు పోషకవిలువలతో నిండివున్నవని, వాని మగదూడలతో

వ్యవసాయం చేయవచ్చునని విశదం చేశాడు. “వరద కట్ట”కు గోవర్ధనం అని పేరు పెట్టుటలోని అర్థము గోవుల పోషణ ఆరోగ్యంతోపాటు ఆర్థిక పరిపూర్ణి నందించునని తెలియజెప్పటం. నేటికీ ఇది సత్యమే.

మూడవ పాఠము ఏమనగా గోవు పేడ ధనలాభాన్ని ఇస్తుంది. వ్యవసాయపంటల ద్వారా, గోవర్ధన ధారణ వెనుక మూడు రహస్యాలు దాగి ఉన్నాయి. 1) సామూహిక శ్రమదాన శక్తి 2) గో-సంరక్షణ 3) గోమయం గొప్పతనం, విశిష్టత. నేడు కూడా ప్రజలు ఈ మూడు లాభాలను గుర్తించి వానిని ఆచరణలో పెట్టినచో వారి జీవితాలు సుఖమయమవుతాయి.

హిందీమూలం: యుగనిర్మాణ చిత్రావళి మొదటి భాగము
అనువాదం: శ్రీమతి ఎ. శారద

మహర్షి రైక్యుడు

మహర్షి 'రైక్యుడు' ఎద్దుబండిని తోలుతూ జీవనం సాగిస్తుండేవాడు. రైక్యుడు 'బ్రహ్మజ్ఞాని' అన్న విషయం ఆ దేశపు రాజైన జానశృతునికి తెలిసింది. వారివద్ద నుండి బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని నేర్చుకొనవలెననే ఉద్దేశ్యంతో రాజైన జానశృతుడు తన పరివారాన్ని వెంటబెట్టుకొని రైక్యుమహర్షి యొక్క పర్ణశాల ముంగిటకు వచ్చాడు. మహర్షి అతి సాదాసీదా జీవనం సాగిస్తుండేవారు. రాజైన జానశృతుడు మహర్షికి ప్రణామం చేసి నాకు బ్రహ్మవిద్య నేర్చుకొనవలెననే కోరిక ఉంది. తమరు నాకు గురువైనవక్షంలో నన్ను నేను కృతార్థునిగా భావించగలను' అన్నాడు. రైక్యుడు నిస్పృహతో ఎక్కడ కూర్చున్న వాడక్కడే కూర్చుండిపోయాడు. రాజు ఎన్నిసార్లు అర్థించినా మహర్షి ప్రత్యుత్తరమివ్వక పోవటంతో, బహుశః ఆయన తన నుండి ఏమైనా దక్షిణ గానీ, కాసుకలు గానీ కోరుతున్నాడేమో' నని రాజుకు అనిపించింది.

ఈవిధంగా ఆలోచించిన జానశృతుడు -రైక్యుమహర్షితో 'ఋషివర్యా! మేము మీకు వేలకొద్దీ ఆవులను, వెలలేని రత్నాలను, ఆభరణాలను సమర్పించాలనుకుంటున్నాము. వీటిని స్వీకరించి నాకు బ్రహ్మోపదేశాన్ని అనుగ్రహించండి' అన్నాడు. 'జ్ఞానప్రాప్తిలో ఇదే పెద్ద అడ్డంకి. రాజునన్న అహంకారం నిన్ను ఆవిధంగా ఆలోచింపజేస్తున్నది. బ్రహ్మవిద్య అనేది అన్ని వస్తువులను కొనగలిగినది - అమ్మగలిగినది అని నీవు భ్రమపడుతున్నావు. బ్రహ్మవిద్య అనేది బ్రహ్మ (భగవంతుడిని)ను తెలుసుకొనగలిగిన విద్య. అది అన్ని ఆకర్షణలకు అతీతమైనది. దీనిని కూడా కొనుగోలుచెయ్యగలిగితే, ఇక దీనికి - బజారులో అమ్మబడే ఇతరములైన వస్తువులకు మధ్య భేదమేమున్నది? నువ్వు నాకోసం ఏమైనా చెయ్యాలని అనుకుంటే ముందు నా మార్గానికి అడ్డుతొలుగు. సూర్యకాంతి నా వద్దకు రావటానికి మధ్యలో నీవు అడ్డుగా ఉన్నావు' - అన్నారు. మహర్షి వాక్కులను విన్న పిదప జానశృతుడి అహంకారం తునాతునకలైపోయింది. 'ఆధ్యాత్మిక పథంలో పయనించడానికి అహంకారమే మొట్టమొదటి ప్రతిబంధకం. అది కనుక అంతమైపోతే కోరికలు శూన్యమవుతాయి. అప్పుడు 'భగవంతుని పట్ల భక్తిని' ఎవరు అడ్డుకొనగలరు? - అని జానశృతుడు అర్థం చేసుకున్నాడు తిరిగి ఈ భావంతో ఆయన మహర్షి సన్నిధికి వెళ్ళి సద్జ్ఞానమును సంపాదించుకున్నాడు.

- అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

సుఖదుఃఖాలు మనోకల్పితాలు

రెండు వేల సం॥ల తరువాత జరిగే అద్భుత ప్రయత్నం

దేవభూమి భారతావని యొక్క ప్రాచీన స్వర్ణయుగ నిర్మాణంలో అశ్వమేధయజ్ఞం ఒక విశిష్టతమ పాత్రను నిర్వహించింది. దీని సత్ఫలితాల గౌరవానుభూతి ఈ దేశ వాసులను జగద్గురువులుగా, జ్ఞాన-విజ్ఞాన చక్రవర్తులుగా రూపొందించింది. ఎ.ఎల్ భాశిం అనే చరిత్రకారుడు వ్రాసిన "The wonder that was India" అనే గ్రంథంలో ఈ దేశాన్ని ఉపాస్యదేవతగా భావించే వ్యక్తులు నివసించే భూభాగముగా వర్ణించాడు. ఎమిల్ బేనె వేనిస్టీ "Vedic India"లో రాష్ట్రీయ ఉపాసనయొక్క వైదిక పద్ధతే అశ్వమేధముగా వర్ణించాడు. దీనిని శాసకుడు, శోత్రీయులు, జనసమూహాలు కలసి చేసేవారు.

సి.ఎ. బ్రౌన్స్ వ్రాసిన A History of Historical Writing లో ఈనాడు కూడా విశ్వము-దేశము యొక్క రాజనీతిక ఏకీకరణ ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నప్పటికీ ప్రాచీన వైదికకాలములో అశ్వమేధయజ్ఞాలు జరిగినప్పుడు లభించిన సుఖమైన పరిణామాలు లభించుట లేదన్నాడు. గ్రీక్, రోమ్ల విజయ యాత్రలు రాజనీతిక ఏకత్వపు పరుగులు కాక మరేమిటి? బ్రహ్మపరాయణుడైన చాణక్యుడు, అలెగ్జాండర్, సెల్యుకస్ల ప్రయత్నాలలో కూడ ఈ రాజనీతిక ఏకీకరణ ప్రయత్నమే కనిపిస్తుంది. "విశ్వమంతా ఒకటిగా చేస్తాను" అనే హిట్లరు సంకల్పము కూడా ఇదే. 20 వ శతాబ్దపు రెండవ దశకంలో మార్షివాదం పేరిట చిన్న పరిధిలో స్టాలిన్ అదే ప్రయత్నం చేశాడు. కాని వాటి చరమపరిణతి అశ్వమేధయజ్ఞములు జరిగినప్పటివలె దీర్ఘకాలికముగా లేదు.

బ్రౌన్స్ ప్రకారము అశ్వమేధ అనుష్ఠానాలు రాజనీతిక దిగ్విజయయాత్రలు కాక, సాంస్కృతిక దిగ్విజయయాత్రలు, వీటి సాంస్కృతిక స్వరూపానికి ప్రమాణాలు ఈ యజ్ఞములు పురోహితుని నేతృత్వములో జరుగుటయే అని ఎ బార్ట్ విశ్లేషించారు. ఆయన ప్రకారము శాసకుడు అశ్వమేధయజ్ఞాల వ్యవస్థాపకుడు మాత్రమే. యజ్ఞసంచాలన భారమంతా పురోహితుడిదే. ఈ మహత్తర యజ్ఞాల ఉద్దేశ్యము దేశ-దేవత మీద ఆరాధనాభావమును పెంచుట, జీవిత విలువలలో విశ్వాసం జాగృతము చేయుట, జీవించే విధానాలలో శిక్షణ ఇచ్చుట. ఈవిధమైన సాంస్కృతిక ఏకతా ప్రయత్నాలు

దేశానికి- రాజనీతిక, భౌగోళిక, భావనాత్మక సామర్థ్యము, శక్తిని, స్ఫూర్తిని ఇచ్చి దృఢముగా ఉండేటట్లు చేసేవి. శతపథబ్రాహ్మణములో ఈ తథ్యములే తెలుపబడ్డాయి.

శ్రీరైయే రాష్ట్రం । రాష్ట్రం వై అశ్వమేధః ।
 తస్మాత్ రాష్ట్రీ అశ్వమేధేన యజేత్ ।
 సర్వా వై దేవతాః అశ్వమేధే అన్వాయంతా ।
 తస్మాత్ అశ్వమేధ యాజీ సర్వదిశో అభిజయతి ।
 - శత. బ్రా. 13/1/2/9/3

అనగా సమృద్ధియే రాష్ట్రము. అశ్వమేధమే రాష్ట్రము. రాష్ట్రపరాయణులు అశ్వమేధము చేయండి, దేవగణములు యజ్ఞములో సమ్మిళితమవుతాయి. అశ్వమేధ సంయోజకుడు సర్వత్రా జయాన్ని పొందుతాడు.

ప్రాచీన భారతంలో అశ్వమేధములు చేసి దేవసంస్కృతి గరిమను ప్రపంచమంతా వ్యాప్తిచేసిన అనేకమంది రాజుల పేర్లు కనిపిస్తాయి. మహాభారతంలో సువర్చాపుత్రుడైన అవిక్షితుడు చేసిన శతాశ్వమేధముల వర్ణన కనిపిస్తుంది. పురాణాలలో మరుల్-మాంధాత చేసిన పెక్కు అశ్వమేధాలను విస్తారంగా వర్ణించారు. శ్రీమద్భాగవతపురాణంలో భూమిని సారవంతము చేయడానికి నవీన పద్ధతుల అన్వేషణలో పృథు మహారాజు సంకల్పించిన శత అశ్వమేధాల గురించి తెలిపారు.

రాజైనప్పటికీ అశ్వమేధముల వల్ల ఋషిత్వాన్ని పొందిన అంబరీషుని కథ సర్వవిదితమే.

ఇజ్యైశ్వమేధై రధి యజ్ఞ మీశ్వరమ్
 మహావిభూత్యో పచితాంగ దక్షిణైః ।
 తతైర్ వశిష్టాసిత గౌతమాధిభిర్ ధన్వన్య
 మిస్త్రోతమ సౌ సరస్వతీమ ॥
 యస్య క్రతుషు గీర్వాణైః సదస్వా ఋత్విజోజనాః
 తుల్య లూపాంచ నిమిషా వ్యధృశ్యంత సువాసనః ॥
 స్వర్గో న ప్రార్థితో యస్య మనుజై రమర ప్రియః
 శ్రష్ట్య ధ్రిభ రూపగాయాధ్రిభరుత్త మ శ్లోక చేష్టితమ్॥
 - భాగవతము 9-22-23-24

రాజర్షి, ప్రసిద్ధ భక్తుడైన అంబరీషుడు అను రాజు పలు అశ్వమేధయజ్ఞముల ద్వారా యజ్ఞపతియైన ఆ భగవానుడిని

సర్వమూ ఈశ్వరమయమని, ప్రసాదమని గుర్తించేవాడు ఏ పరిస్థితిలోనయినా ఆనందిస్తాడు

ఆరాధించేవారు. వీరు యజ్ఞము, యజ్ఞాంగములు, దక్షిణ మొ॥న వాటిలోనే సంపత్తిని ఖర్చుచేసేవారు. వీరి యజ్ఞాలలో ఋత్విజులుగా వశిష్ట, అశిత, గౌతములు వ్యవహరించేవారు. ధన్వదేశములోని సరస్వతీనది ప్రవహించే పుణ్యప్రదేశములో అంబరీషుడు యజ్ఞాలను నిర్వహించేవాడు. ఆ యజ్ఞాలలోని ఋత్విజు, పాలుపంచుకునేవారి కాంతి దేవతలతో సమానంగా ఉండేది. నిరంతరమూ యజ్ఞారాధనలో ఉండుట వలన ఆయన కనుతప్పలు ఎప్పుడూ మూసుకొనివుండేవి కావు.

యజ్ఞముల ద్వారా ఉత్పత్తి ఐన పవిత్రతా ప్రవాహములో ఆ రాజ్యములోని ప్రజలలో ఉన్న స్వర్గ, సుఖ, భోగవాసనలు తుడుచిపెట్టుకొనిపోయాయి. అందరూ నిష్కామభావముతో యజ్ఞము ద్వారా యజ్ఞేశ్వర భగవానుని పూజా అర్చనలు చేసి భక్తిప్రపత్తులతో ఉండేవారు.

యజ్ఞోత్పన్నమైన తేజస్సుతో కూడిన విరోచన పుత్రుడు బలి మూడు లోకాలను వశము చేసుకున్నాడు.

**పుభుజే వ్యాహతైశ్వర్య పవృద్ధ శ్రీర్మహా బలః ।
ఇయాజ చాశ్వమేధైః సప్రీణన్ తత్పరః ॥**

- నారదపురాణం 10/31

అనగా విశ్వజిత్యజ్ఞము ద్వారా అనంత ఐశ్వర్యబల సంపన్నుడైన బలి ముల్లోకాలకు అధిపతియైనాడు. అప్పుడు భగవంతుని ప్రీతికొరకు అనేక అశ్వమేధాలు చేశాడు.

బాహుమహారాజు ఏడు ద్వీపాలలో సప్తాశ్వమేధయజ్ఞాలు చేశాడు.

మర్యాదాపురుషోత్తముడయిన రాముణ్ణి అశ్వమేధయజ్ఞము చేయమని లక్ష్మణుడు ప్రోత్సహిస్తాడు.

**అశ్వమేధో మహాయజ్ఞః పావనః సర్వపావనామ్ ।
పావనస్తవ దుర్ధర్షో రోచతాం రఘునందన ॥**

- వా.రా.ఉ.కాండ 84/2

రాముడు - వామదేవ, జాబాల, కశ్యప ఋషులను సంప్రదించినపుడు -

**కురు కురు మహాభాగ ధర్మారణ్యే త్వ ముత్తమమ్ ।
దినే దినే కోటి గుణం యావద్ వర్ష శతంభవేత్ ॥**

- స్కం.పు. 3/35/14

అనగా ఈ ధర్మారణ్యములో ఉత్తమ యజ్ఞానుష్ఠానము చేయండి. యజ్ఞప్రభావం వల్ల ఈ స్థలం పవిత్రత 100 సం॥ల వరకు పెరుగుతూవుంటుంది. మనుష్యులలో కోటి కోటి సద్గుణాలను వికసించేసి, వాటిని వృద్ధిచేస్తుంది.

కాశీరాజు దివోదాస్ బ్రహ్మ ఆజ్ఞానుసారము యజ్ఞ సామాగ్రిని ఏకత్రితము చేసి ఆయన దివ్య సంరక్షణలోనే అశ్వమేధాలు చేశాడు. అందుచేతనే కాశీలోని ఆ స్థలానికి దశాశ్వమేధఘాట్ అని పేరువచ్చి తీర్థముగా భాసిల్లినది.

గర్గసంహిత-అశ్వమేధఖండము - 10/7 లో శ్రీకృష్ణుడు ఉగ్రసేనమహారాజు ద్వారా అశ్వమేధము చేయించినట్లు తెలుస్తున్నది. శ్రీకృష్ణుని ప్రేరణ వల్లనే యుధిష్ఠిరుడు వ్యాసుని సలహా మేరకు మూడు అశ్వమేధాలు చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఆయన వారసులయిన పరీక్షిత్తు, జనమేజయుడు ఈ పరంపరనే కొనసాగించారు.

జనమేజయుని తదుపరి గొప్పదైన అశ్వమేధ పరంపర విచ్చిన్నమైపోయింది. దేశంలో సామాజిక, రాజనీతిక, నైతిక విశృంఖలత ఏర్పడసాగింది. క్రీ.పూ.185 వ సం॥లో పుష్యమిత్రుడు పరిస్థితులను అర్థం చేసుకొని అశ్వమేధయజ్ఞము చేసి దేశ సామర్థ్యాన్ని పెంచే ప్రయత్నాన్ని చేశాడు. దీని వర్ణన "ఇపిగ్రాఫియా ఇండిక" లో స్పష్టముగా ఉన్నది.

పుష్యమిత్రుని తరువాత భారతదేశ సుదృఢస్థితి అగ్నిమిత్ర వసుమిత్రుని వరకు కొనసాగింది. కాలప్రవాహములో తిరిగి అశ్వమేధయాగ పరాక్రమము గుప్తపంచపు రెండవ సామ్రాట్ చంద్రగుప్త-1 పుత్రుడు సముద్రగుప్తుడు చేశాడు. అతడు అశ్వమేధము ద్వారా సమతట, దుబాక్, కామరూప్, నేపాల్, కర్తపూర్, పూర్వమధ్య పంజాబ్, మాశవ, పశ్చిమ భరత గణ రాజ్యములు, కుషాణులు, శకులు మొదలైనవారికి ఏకత్వ శిక్షణ ఇచ్చారు. కుమారగుప్తుని శిలాశాసనాలలో దీని వివరణ లభిస్తుంది.

సముద్రగుప్తుని తరువాత రాజులు చేసిన అశ్వమేధాలు చిహ్నపూజగా మిగిలిపోయాయి. వాటిలో సాంస్కృతిక వైభవము, భావనాత్మక విస్తారము, జనజీవనానికి కావలసిన నైతిక శిక్షణ అందివ్వగలిగే సామర్థ్యము లేదు.

ఈనాడు జరుగుచున్న అశ్వమేధ పరంపర అలనాటి సముద్రగుప్తుని తరువాత ఆ స్థాయిలో జరిగే మొట్టమొదటి సఫల ప్రయత్నము. వీటివల్ల భారతదేశము తన ప్రాచీన గౌరవాన్ని తిరిగి పొందుటయేగాక, సత్యయుగ ఉషోదయము, సమృద్ధి, జ్ఞాన- విజ్ఞాన విస్తారము, విశ్వరాష్ట్రోదయము, వసుధైక కుటుంబము లాంటి భావవిస్తార చమత్కారములు ప్రత్యక్షముగా అనుభవంలోకి వస్తాయి.

★★★

ఎక్కడున్నా సమయమొచ్చినప్పుడు మృత్యువు కొడుతుంది

గోవర్ధనగిరి యాత్ర-1

గోపబలములో సంక్షోభము

జరిగినదానికి కొందరు శ్రీకృష్ణుడిని నిందించారు. నంద కుమారుని మాట విని ఇంద్రుడిని పూజించుట నిలిపినందులకు, తమకు సంక్రమించిన కష్టాలకు బాధపడసాగారు. నందుడు సైతం లోపల చాలా బాధపడుచున్నాడు, కాని కుమారునిపై కోపగించుకొనలేదు. తమ నాయకుడైన శ్రీకృష్ణుడు తమను తప్పక ఈ విపత్తు నుండి ఒడ్డున పడవేయగలడనెడి ప్రగాఢ విశ్వాసముతో గోపాలకులు ఉన్నారు. వీరంతా తమ ఎడ్లబండను వీడి గుంపులు గుంపులుగా కృష్ణుని చుట్టూ తిరుగసాగారు. ఉదయానికల్లా ఆ ప్రదేశమంతా నీటితో నిండిపోయింది. ఇంకా మేఘాలు పలచబడలేదు.

బృందావనంలోని నిర్వాసితుల శిక్షించుటకై వచ్చిన ఇంద్రుని సైనికుల వలె అలసివున్నాయి మేఘాలు.

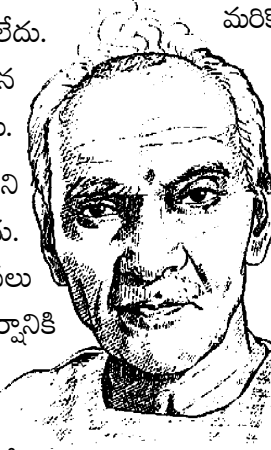
ఇంతటి నీటి వెల్లువ ఉన్నప్పటికీ శ్రీకృష్ణుని మోములో ఏమాత్రము బాధ కనిపించలేదు. ఆయన ఆలోచనలలో మునిగిపోయాడు. పలు మార్లు ఆయన దృష్టి గోవర్ధనగిరిపై పడింది. వర్షానికి అనేక చోట్ల గోవర్ధనపర్వతంపై బీటలు ఏర్పడ్డాయి. సాధారణ రోజుల్లో గోవర్ధన పర్వతాన్ని సమీపించినప్పుడల్లా కృష్ణుడు దానిలోని బీటలను దగ్గరగా, లోతుగా పరిశీలిస్తూ ఉండేవాడు. ఆ పగుళ్ళు ఎంత పెద్దవంటే దానిలో మనిషి దాగి ఉన్నచో బయటికి కనిపించనంత పెద్దవి. ఆకస్మికంగా శ్రీకృష్ణునికి ఈ బీటలు గుర్తుకురాగానే ఆయన మోములో ఒక నవ్వు వెల్లివిరిసింది.

వెంటనే శ్రీకృష్ణుడు తన అనుచర గోపబాలురలో ఉత్సాహవంతులైనవారిని వెంట పెట్టుకొని గోవర్ధనగిరి వైపు వెళ్ళాడు.

తన అనుచరులతో 'ఇంద్రుడు మనపై దాడి చేశాడు. మనల్ని మనం రక్షించుకోవా' అంటూ కృష్ణుడు, బలరామునితో కలిసి పెద్ద గుహను కప్పివైచిన బండరాయిని తొలగించాడు.

స్త్రీలను, పిల్లలను ఆ స్థావరానికి తీసికొని రావలసిందిగా తన అనుచరులను కృష్ణుడు ఆదేశించాడు. తదుపరి స్త్రీలను, పిల్లలను సురక్షిత స్థానంలో ఉంచి, తన అనుచరులతో కలిసి కృష్ణుడు ఇదేవిధంగా రాళ్ళతో కప్పివైచిన గుహలను వెదకసాగాడు. ఈ ప్రయత్నంలో వారందరికీ పటిష్టమైన రక్షణను ఏర్పరచి, వర్షాల నుండి తప్పించి కాపాడగల మరిన్ని గుహలను కృష్ణుడు గుర్తించాడు. పర్వతము మధ్యలో ఒక పెద్ద గుహ ఉన్నది. ఇది కృష్ణునికి తెలుసు. గుహ ప్రవేశద్వారం ఒక అతిపెద్ద బండరాయితో కప్పబడివుంది. దీనిపైనుండి బలాఢ్యులైన యువకులు మాత్రమే దుముకగలరు. కృష్ణునితో పాటు మరికొందరు సహచరులు దానిని తొలగించ ప్రయత్నించారు.

గోపాలురు సురక్షితంగా గుహలోనికి ప్రవేశించారు

అది ఒక అద్భుత సన్నివేశం. తాను మెలకువగానే ఉన్నట్లు శ్రీరామ్ కు తెలుసు. కాని తన అంతర్వేతన గతంలో విహరిస్తున్నది. అదే వర్షపు సన్నివేశం, గోవర్ధనపర్వతం మరియు అదే శ్రీకృష్ణుడు - బలరాముడు. గతంతోపాటుగా ప్రస్తుతమున్న స్థితి కూడా శ్రీరామ్ కు ఎఱుకలో నున్నది. వేలకొలది గోపాలురు ఇంద్రుని కోపాన్ని ఎదిరించి పోరాడుచున్నారు. ఆకస్మికంగా తుఫాను వేగం వుంజుకొంది. కర్ణభేరి పగిలిపోయే ఉఱుములు. మేఘాలు పగిలిపోతున్నాయి అనిపించెడి శబ్దాలు. దీనితో పర్వతం కదిలిపోయింది. ప్రజలు భయంతో వణికిపోయారు. బ్రతుకుపై ఆశ వదలుకున్నారు. ఋషుల ద్వారా విన్న ఆకస్మిక ప్రకృతి వినాశకర ఘట్టాలు వారికి జ్ఞప్తికిరాసాగాయి.

ఈలోపు రెండు ఆశ్చర్యకర సంఘటనలు చోటుచేసుకున్నాయి. కృష్ణుడు మరియు ఇతరులు కలిసి కదిలించిన రాయి రెండు ముక్కలుగా పగిలి, అవి కొండ క్రిందికి దొర్లిపోసాగాయి. వాటిమానాన వాటిని పోనిచ్చినచో అనేకమందిని అవి బలిగొని ఉండేవి. సమయానికి గోపాలురు స్పందించి, అవి నెమ్మదిగా

ఆరోగ్యం కోసం ఆహారం - ఆధ్యాత్మికత కోసం ఆరోగ్యం

కదిలిపోయేలా చేశారు. అప్పుడు గుహలోనికి వెళ్ళేందుకు దారి సానుకూలమైంది. ఒక పెద్ద మట్టిదిబ్బ విరిగిపడి పర్వతంలోని కొంత భాగము కదలి క్రిందికి జారిపోయింది. కొండ పైకి కదలిపోవుచున్నదా అనెడి భావనకు లోనయ్యారు గోపాలురు. పెద్ద పెద్ద మట్టిచరియలు విరిగిపోవుట వలన గుహ మరింత విశాలమై, బృందావనంలోని ప్రజలందరూ దానిలో ఆవాసముండే రీతిగా పెద్దదైంది. కృష్ణుడు అనుమతి నివ్వగనే అందరు ఆ గుహలో ఆశ్రయాన్ని పొందారు. తదుపరి సమీపంలోని చిన్న చిన్న గుహలలో ఉన్నవారంతా ఈ పెద్ద గుహలోనికి చేరుకున్నారు. దీనితో వారి మోములో నున్న భయమంతా వెలిగే కర్పూరం రీతిలో మటుమాయమైంది.

ప్రజల మనస్సులలోనున్న భయం తొలగి శాంతి నెలకొంది. గుహ వెలుపల భారీవర్షము పడుచున్ననూ, గుహలోని ప్రజలంతా నిర్భయంగా ఉన్నారు. పెద్ద కట్టలు తెంచుకొని ప్రవహించుచున్న నదిని చూచి భయపడని గోవర్ధనగిరిలా ప్రజలంతా ఇంద్రుని కోపానికి భయపడుట లేదు. శ్రీకృష్ణుడు వీరందరిని రక్షించాడు. క్రమక్రమంగా పండుగ వాతావరణం గుహలో నెలకొనసాగింది. గోవర్ధన గిరిపై ప్రారంభమైన నూతన వేడుకలు రోజంతా కొనసాగాయి.

గోవర్ధనగిరిని భావావేశంలో ఎత్తుట

గోవర్ధనగిరిని ఎత్తెడి అనుభవ సంఘటనకు ఒక సాక్షిగా కాక, ఎత్తినవారిలో ఒకనిగా అనుభూతిని శ్రీరామ్ పొందాడు. శ్రీరామ్ మెలకువస్థితిలో ఉన్నాడు. ఆనాటి వేళ వేడుకలు వేగాన్ని పుంజుకున్నాయి. భయంతో, లోభంతో మనుష్యులు ఎందుకు పండుగలు, పూజలు చేస్తారు? మన ప్రగతికి తోడ్పడిన వారికి కృతజ్ఞతల తెలుపుటకై పండుగల పూజల రూపంలో వేడుకలు చేయాలి. శ్రీరామ్ ఆలోచనలు ఈ దిశగా సాగుతున్నాయి. ఉదయం ఎనిమిది గంటల సమయం. తన అనుభవాన్ని దృష్టిలోపెట్టుకుని ప్రస్తుతం జరుగుచున్న దేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని పరిశీలించసాగాడు. తన కుటీరంలో ఉండగా ఆయనకు పండిట్ ప్రసాద్ నుండి సందేశం అందింది. శ్రీరామ్ తో కలిసి శ్రీ ప్రసాద్ భోజనం చేస్తారని, దానికై శ్రీరామ్ అంగీకారాన్ని కోరుట జరిగింది.

అప్పటివరకు పూర్తిగా నిమగ్నమైన తన రాత్రి అనుభవాల

నుండి శ్రీరామ్ వెలికివచ్చాడు. పండిట్ జీ నుండి వచ్చిన ఆహ్వానము, ఆయనను తిరిగి ఈ లోకంలోనికి తెచ్చింది. ఆహ్వానాన్ని అందుకొని తిరిగి పర్వతం వద్దకు వెళ్ళాడు. క్రితం రోజు చేసిన ప్రదక్షిణ సమయంలో చూసిన రాళ్ళను దగ్గరగా పరిశీలించాడు శ్రీరామ్. పరిక్రమ దారిలో ఒక అంగవికలుడు అలనాటి భగవానుని గొప్పతనాన్ని ఎంతో ఉత్సాహంతో గానం చేస్తూవుండుట చూచాడు. అంగవికలుని సహాయకారులైన జత ఊతపుకట్టలను చూచిన శ్రీరామ్ మనస్సు వికలమైంది. ఇట్టి ప్రార్థన- ఏవిధమైన సాధన కోపకు చెందుతుంది అని ఆ అంగవికలుడిని అడగాలనుకున్నాడు శ్రీరామ్. కాని అతని దయనీయస్థితిని చూచి శ్రీరామ్ ఏమి అడగజాలకపోయాడు.

అంగవికలుని ప్రగాఢ విశ్వాసము

శ్రీరామ్ రెండు గంటలపాటు ఆ ప్రాంతమంతా కలయ తిరిగాడు. తదుపరి పండిట్ జీని కలిశాడు. తన పరిభ్రమణంలో చూసిన ప్రత్యేక విషయాలను, ఇతరత్రావానిపై పండిట్ జీతో చర్చించి, వానివెనుక దాగి ఉన్న రహస్యాలను తెలిసికొన్నాడు. వారి సంభాషణలలో అంగవికలుని ప్రస్తావనరాగా, 'ఇతనికి ప్రభువు అనుగ్రహమున్నది' అని పండిట్ జీ అతనిని గురించి ఇలా చెప్పారు. 'ప్రతి సంవత్సరము అంగవికలుడు తన చేతి కట్టల ఊతంతో గిరిప్రదక్షిణ చేస్తూవుంటాడు. తన మదిలోని బాధను ప్రభువుకు విన్నవించుకుంటు అతనికి ఆనవాయితీగా మారింది. ఇది ఐదు సంవత్సరముల నుండి జరుగుచున్నది. అతని కుటుంబం అతనిని భారంగా చూడసాగింది. దీనితో కుటుంబంలో వాదులాటలు జరుగుట ఒక నిత్యకృత్యంగా మారింది. అతడు ఖిన్నుడై తన కుటుంబాన్ని విడచి, పొట్ట చేత పట్టుకొని బయటికి వచ్చాడు. అతడు పరిక్రమ చేస్తుండగా ఒకరోజు ఒక వింత చోటు చేసుకున్నది. ఎక్కడ నుంచో ఒక ఆవులకాపరి వచ్చి అతని మార్గానికి అడ్డుగా నిలచి అతనిని ముందుకు సాగనివ్వలేదు. ఆ యువకుడు, అంగవికలుని చేతి ఊతపుకట్టలను లాగివేసికొన్నాడు. దీనితో ఆ ముదుసలి అంగవికలుడు పట్టుతప్పి తూలిపోసాగాడు. కోపగించుకొన్న అంగవికలుడు నోరు తెరిచేలోగా ఆ ఆవులకాపరి ముదుసలిని గట్టిగా పట్టుకొని, క్రిందపడనీయకుండా జేసి "ఇప్పుడు ఈ ఊతపుకట్టలతో పనిలేదు. నిటారుగా నిలబడు" అన్నాడు.

వ్యక్తిత్వం ముందు తర్కం, ప్రమాణం తలవంచుతాయి

ముసలివానికి ఏమి చేయాలో తెలియలేదు. తెప్పరిల్లుకొని అతడు కోపంతో చేష్టలుడిగినవాడై ఆశ్చర్యాంబుధిలో మునిగి పోయాడు. యువకుని మాటలు అతని కోపాన్ని మరింత పెంచాయి. కాని అతని మారిన శరీరస్థితి అతనికి అనుభవం లోనికి రాగా, కఱ్ఱల ఊతం అతనికి అవసరం లేదని గుర్తించాడు. తన కాళ్ళపై తాను నిలబడ్డాడు. తన కాళ్ళను, చేతులను తడిమి చూచి అమిత ఆనందానికిలోనై తలపైకెత్తి చూచేసరికి ఆ యువకుని జాడలేదు.

పై సంఘటన అనంతరం అతడు గోవర్ధనాన్ని వీడలేదు అన్నారు పండిట్. ముదుసలి తన పేరు కూడా ఎవ్వరికి చెప్పలేదు. ప్రజల ద్వారా అందిన ఆహారాన్ని ఆ పరమాత్ముడందించిన ప్రసాదంలా భావించి తినేవాడు. ఆ యువకుని రూపంలో వచ్చి యువకుడు తాకిన ఆ ఊతపుకఱ్ఱలను భగవత్స్వరూపంగా పూజింపసాగాడు.

కర్మభూమికి తిరిగి వచ్చుట

గోవర్ధనగిరి వద్ద 5 రోజులు గడిపిన పిమ్మట శ్రీరామ్ తిరిగివచ్చాడు. ఆ ఐదురోజులు ఆటంకము లేకుండా తన నిత్యానుష్ఠానాన్ని, సాధనను కొనసాగించాడు. అనేకమంది సాధువులను, సత్పురుషులను అచ్చట కలిశాడు. కలిసిన వారందరితో భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాల గురించి చర్చించాడు. అక్కడ ఉన్నంతకాలము రాజకీయపు, సామాజిక విషయాల పట్ల విముఖతను చూపాడు.

శ్రీరామ్ ఆగ్రా చేరుకొనే సమయానికి, జగన్ ప్రసాద్ రావత్ ముంబయి నుండి తన విప్లవ కార్యకలాపాలపై శిక్షణ ముగించుకొని వచ్చినట్లు సందేశమందింది. దూరవాణి (టెలిఫోన్) తీగలను కత్తిరించుట, రైలుపట్టాల తొలగించుట, తద్వారా రైళ్ళ రాకపోకల నిరోధించుట, ప్రయాణ రవాణా మార్గాలపై అవరోధాల నేర్పాటుచేయుట మున్నగువానిపై శిక్షణ ఇచ్చుట జరిగింది. జగన్ ప్రసాద్ నుండి తనను కలిసికొమ్మని శ్రీరామ్ కు సందేశమందగానే, శ్రీరామ్ ఫ్రీగంజ్ లోని గృహానికి చేరుకున్నారు. అచ్చట రావత్ జీతోపాటు రాధేశ్యామ్, కృష్ణజీవన్ దాస్, భగవాన్ సాహే మరియు అల్ ఫతేసింగ్ ఉన్నారు.

ఇతర ప్రదేశాలలో జరుగుచున్న కార్యక్రమాల గురించి రావత్ వివరిస్తూ 'అన్నిచోట్ల ప్రశాంతత చోటుచేసికొంది' అని

వార్తలు వస్తున్నాయి. విప్లవకారులంతా తమకప్పగించిన బాధ్యతలను గుట్టుగా పూర్తిచేస్తున్నారు. ప్రసారమాధ్యమాలు, రవాణావ్యవస్థల నిరోధానికి కృషి చేస్తున్నారు. సాధారణంగా విప్లవకారులు ఒంటరిగా లేక ఇద్దరు-ముగ్గురు కలిసి పని చేస్తుంటారు. కారణం పోలీసుల దృష్టికి వస్తే ఈ కొద్దిమందిని మాత్రమే నిర్బంధించుట జరుగుతుంది. తద్వారా విప్లవ ఉద్యమానికి తక్కువ నష్టము కలుగుతుంది. ఇవి ప్రదర్శనగా కాక, గుట్టుగా జరుగవలసిన పనులు.

ఉద్యమ పోరాటంలోనికి తిరిగి ప్రవేశించుట

శ్రీరామ్, గోవర్ధనసింగ్ మరియు శిరోలిదద్దులు ఒక ముఠాగా ఏర్పడి, ఆగ్రా-తుండ్లా స్టేషన్ల మధ్య రైళ్ళ రాకపోకలకు అంతరాయం కల్పించేది బాధ్యతల చేపట్టారు. రెండు నెలల కాలములో 5 సార్లు ఈ ముఠా రైళ్ళను నిలిపివేయించింది. పోలీసు పహారా పెంచింది. విప్లవకారుల వివరాలు, వారు చేసేది పనులు రహస్యంగా తెలిపినవారికి బహుమతు లివ్వబడునని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దీనిలో తప్పుడు సమాచారమందించినవారికి శిక్ష విధించెదరని కూడా హెచ్చరించుట జరిగింది. దీనితో గ్రామస్థులు తగిన అవకాశం కోసం ఎదురుచూడసాగారు.

రవాణాసౌకర్యములకు ఆటంకము కల్పించుట

తుండ్లా రైలుస్టేషనుకు 7 కిలోమీటర్ల దూరములో నున్న రైలు మార్గాన్ని కాపలాకాస్తున్న ఒక పోలీసు వద్దకు ఒక యువకుడు పరుగెత్తుకుంటూ రొప్పుతూ వచ్చి, మూడుమైళ్ళ దూరములో కొందరు రైలుమార్గం పట్టాలను ఊడబెరుకుచున్నారనెడి వార్తను అందించాడు. ఆ యువకుడు బనియన్, ధోతి మోకాళ్ళ వరకు ధరించి ఉన్నాడు. చెప్పేది నిజమా? అబద్ధమా? అని యువకుడిని గద్దించి పోలీసు అడుగగా నిజమేనని యువకుడు బదులిచ్చాడు. దీనికి సాక్ష్యంగా, పట్టాలు పీకెడివారి వద్ద నుండి దొంగిలించి తెచ్చిన రెంచీలను పోలీసుకు చూపించాడు.

దానిని పోలీసులు నమ్మారు. తనతో మరో ఇద్దరు పోలీసుల వెంటనిడుకొని ఆ యువకుని వెంట బయలుదేరారు. ఒక కిలోమీటరు నడిచినంతనే, తాను ఊరికిపోతానని పోలీసులను అడిగాడు ఆ యువకుడు. పోలీసులు దీనికి అంగీకరించలేదు.

ఎవరయినా తన కర్మ కారణంగానే మహాత్ముడవుతాడు

ఈవిధంగా ఒక కిలోమీటరు పొడవు రైలు మార్గం పోలీసుల పర్యవేక్షణ నుండి తప్పించబడింది. మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట సమయంలో ఒక సాధారణ ప్రయాణీకుల రైలు ఆగ్రా నుండి తుండ్లా స్టేషనుకు ఆ మార్గంపై పయనించుచున్నది. అదే సమయంలో ఇరువురు యువకులు ఆ మార్గం వెంట నడుచుచున్నారు. రైలు కూత వినిపించగానే వారిలో ఒకరు తన చేతిలోనున్న ఎఱ్ఱగుడ్డను చూపుతూ రైలుకు అభిముఖంగా పరుగెత్తుటకు ప్రయత్నించాడు.

రెండవవాడు “ఇది సరే! అతిగా నటించకు. నీకు గల నైపుణ్యాలను ప్రదర్శించవలసివచ్చినప్పుడు ప్రదర్శించు” అంటూ తన సహచరుడిని చూచి నవ్వాడు. శరీరం గగుర్పొడిచే

సమయంలో కూడా శ్రీరామ్ తన హాస్యధోరణిని వీడలేదు. గడ్డాన్ని పెంచి, పొలములో కట్టించి పనిచేసి ఇంటికి వెళ్ళుచున్న రైతును గుర్తుచేస్తున్నది అతని వేషం.

శ్రీరామ్ వెంట ఉన్న రెండవవాడు గోవర్ధన్. వీరు మరో మారు రైలుకూత వేయుట విన్నారు. ఇప్పుడు రెండవవాడు ఎర్రగుడ్డను తీసి జెండాలా ఊపుతూ రైలుకు ఎదురుగా రైలు మార్గంపై పరుగెత్తసాగాడు. అప్పుడు రైలు వేగం 30-35 కి.మీ. ఉంది. ఇంజను డ్రైవరు యువకుడిని గమనించి, ముందు ప్రమాదం పొంచి ఉన్నదని భావించి రైలును తక్షణం నిలిపివేశాడు. (నశేషం)

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

పేదలకు చేయూతనివ్వండి

- ❖ పేదల ఎదుగుదలకు చేయూతనివ్వని మనము పేదరికాన్ని గురించి ఫిర్యాదు చేయుట హాస్యాస్పదము.
- ❖ పెద్ద పెద్ద దుకాణాలలో మారుమాట్లాడక వారు చెప్పిన ధర చెల్లించి వేలకొలది రూపాయలకు ఖరీదు చేస్తాం.
- ❖ అమిత వేడిమిని పంచే సూర్యుని కాంతిలో దారిప్రకృత నిలబడి అమ్మకాలు సాగించెడి చిరువ్యాపారితో బేరాలాడుతాం! కాని పెద్ద పెద్ద అంగళ్ళు / ఫలహార శాలలో నిర్వహించెడి భాగ్యవంతులైన బడా వ్యాపారుల వద్ద బేరమాడక వారు చెప్పిన ధర చెల్లించుతాం!
- ❖ కాని తమ కుటుంబాల పోషణకై చిన్న అంగళ్ళను నిర్వహించెడి శ్రమజీవులైన నిరుపేదల వద్ద గీచి గీచి బేరమాడి ఖరీదు చేస్తాం!
- ❖ తక్కువ ప్రతిఫలాన్ని పొందుతూ శ్రమకోర్చి కష్టించి పనిచేసెడి పేదల నుండి బేరమాడి పొందిన ధనం మనకు లభిని చేకూర్చకపోగా మనతో నిలవదు.
- ❖ ఇతరులకు చేసిన మేలే మనతో శాశ్వతంగా ఉంటుంది. మనకై మనము చేసికొన్నది మనతోనే నశిస్తుంది.
- ❖ సమర్థులైనవారు ఇతరులను దోచుకోరు, ఇతరులకు సహాయమందిస్తారు.

- సంకలనం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

జపతపాల కన్నా సేవ చేయుట మిన్న

ఒక గురువుగారివద్ద ఇరువురు శిష్యులున్నారు. ఇరువురు ఈశ్వర భక్తులే. ఈశ్వరుని ఉపాసన చేసిన తదుపరి ఇరువురు రోగులకు సేవ చేయుట పరిపాటి. ఒకరోజు ఉపాసన చేసెడి సమయంలో రోగవీడితుడైనవాడు వచ్చాడు. పూజను చేయుచున్న శిష్యులను పిలిపించాడు గురువు. గురువును సమీపించి శిష్యులిలా బదులిచ్చారు - “పూజ చేయుట ఇంకా కొంచెం మిగిలి ఉంది. పూజ సమాప్తం కాగానే వచ్చేస్తాం.”

గురువు రెండవసారి శిష్యుల పిలిచాడు. వారు వచ్చి మరలా వస్తామని చెప్పారు. గురువు తన శిష్యుల ప్రవర్తనకు ఖిన్నుడైనాడు. గురువు వారికి తెలియజెప్పుచూ ఇలా అన్నాడు. వత్సా! జపం-పూజాక్రమం మనకు ఎల్లప్పుడూ లభిస్తాయి. కాని వీడితజనుల సేవచేసెడి సౌభాగ్యం చాలా అరుదుగా లభిస్తుంది. మీ జపం వలన వచ్చెడి పుణ్యం సమయమున్నప్పుడల్లా లభిస్తూవుంటుంది. కాని వీడిత జనులకు చేసెడి సేవ పుణ్యంతోపాటు మనోల్లాసాన్ని కూడా ఇస్తుంది. మరియు మనకు అపకారం చేసినవారిని కూడా మనతో చేతులు కలిపి నడిచేలా చేస్తుంది. ఇది విన్న శిష్యులు తమ పనికి సిగ్గుచెంది, ఆనాటినుండి సేవకు అత్యంత ప్రముఖ స్థానాన్ని ఇవ్వసాగారు.

- అనువాదం: ఎ. శారద

ముత్యములు సముద్రము అట్టడుగున మాత్రమే లభిస్తాయి

ఉన్నత మానసికతకు నాలుగు సూత్రములు

జీవితంలో శ్రమశీలత, మితవ్యయం, శిష్టత, సువ్యవస్థ, సహకారం అను సద్గుణములను అవలంబించుట వలన కార్య కలాపములలో ధర్మధారణ మరియు సేవాసాధన అన్నది సాధ్యపడుతుంది. ఇదికాక రెండవ క్షేత్రము మానసికతకు చెందినది మిగిలిపోతుంది. అందులో నడవడిక మరియు భావనాత్మకమైన విశేషతలను కలుపగలిగితే ఇహపరలోకముల రెండింటినీ సమున్నత స్థాయికి చేర్చగలము. నాలుగు వేదములు, నాలుగు ధర్మములు, నాలుగు కర్మలు, నాలుగు దివ్యపరములు అని వేటిని అంటామో ఆ నాలుగు మానసిక విశేషతలను, 1. ఇంగితజ్ఞానము 2. నిజాయితీ 3. బాధ్యత 4. సాహసము అనే పేర్లతో పిలుస్తారు.

తెలివితేటలు లేక ఇంగితజ్ఞానము : దీని యొక్క అర్థము-తాత్కాలిక ఆకర్షణపై సంయమనం కలిగి ఉండుట, అంకుశమును ప్రయోగించుట మరియు దూరదృష్టి, చిరస్థాయి, ప్రతిక్రియల స్వరూపమును అర్థము చేసుకుని తదనుగుణంగా నిర్ణయించుట, ప్రయత్నించుట చేయాలి. రుచులయందు గల తీవ్రమైన కోరికతో తినగూడని వాటిని తింటారు మరియు కాముకత యొక్క ఉన్మాదంలో శరీరమును మరియు మస్తిష్కమును డొల్లగా చేసుకుంటారు. దూరదృష్టిలేని ఇతర పనులు ఇటువంటి దుష్పరిణామములనే ఉత్పన్నం చేస్తాయి. వాటి యొక్క ప్రేరణ వల్లనే జనము అనాచారమును అవలంబిస్తారు. కుకర్మలు చేస్తారు మరియు తిట్లను సహిస్తారు. దూరదృష్టిలేని కారణంగానే జనము చేపల వలె సామాన్య ప్రలోభములపై లోభముతో అతి విలువైన జీవితమును కోల్పోతారు. ఇంగితజ్ఞానం సహాయపడుతుంటే ఇంద్రియ సంయమం, సమయసంయమం, అర్థసంయమముల నవలంబిస్తూ జీవన సంపదను అస్తవ్యస్తం చేసివేసి ఆ దోషాలను తేలికగా నిరోధించవచ్చును.

నిజాయితీ : నిజాయితీగా వ్యవహరించడమే తేలిక. నమ్మకద్రోహము చేయుటకు అనేక మోసములు సృష్టించి మరియు మోసపూరిత వ్యవహారములు అవలంబించవలసి

ఉంటుంది. గుర్తుంచుకొనదగిన సత్యమేమిటంటే నిజాయితీ ఆధారంగానే ఏ వ్యక్తి యైనా ప్రామాణికతను పొంది విశ్వాస పాత్రుడు కాగలుగుతాడు. అటువంటివారికే ప్రజల యొక్క సహకారము మరియు గౌరవము లభించే అవకాశము లభిస్తుంది.

శ్రేష్ఠమైన అభ్యుదయం కొరకు ఈమాత్రం ఆధారము చాలు. తరువాత జరుగవలసినది సులభంగానే జరిగిపోతుంది. నమ్మకద్రోహం లెవరంటే తమపైన ఉన్న నమ్మకం కోల్పోయిన వారు మరియు స్నేహితులను కూడా ఉదాసీనులు, విరోధులుగా తయారుచేసుకున్నవారు. నమ్మకద్రోహి ఐన వ్యక్తి కూడా నమ్మకమైన నౌకరును నియమించుకోవాలనుకుంటాడు. దీనివలన తెలిసేదేమంటే నిజాయితీ యొక్క సామర్థ్య మెంతో గొప్పదని. ప్రతిష్ఠ మరియు ప్రతిభ చివరివరకూ సంపూర్ణంగా వుండేవారిలో ప్రతివొక్కరూ నిజాయితీగల పద్ధతులను నిజమైన మనస్సుతో అవలంబిస్తారు. మోసకారుల నమ్మకద్రోహమైతే చేపకి వేసిన ఎర వలె ఒక్కసారిమాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది.

జవాబుదారీ, బాధ్యత : మూడవ భావపక్షము జవాబుదారీ, బాధ్యత. ప్రతి వ్యక్తి శరీర రక్షణ, కుటుంబవ్యవస్థ, సమాజనిష్ఠ, క్రమశిక్షణను కాపాడుట వంటి కర్తవ్యములచే బంధించబడి ఉన్నాడు. బాధ్యతలను నిర్వర్తించుట ద్వారానే శౌర్యము వికసిస్తుంది, విశ్వాసం కలుగుతుంది. విశ్వసనీయత ఆధారం పైనే వ్యవస్థననుసరించి వ్యక్తులకు బాగా మహత్త్వ పూర్ణమైన బాధ్యతలు అప్పగించబడతాయి. ప్రగతి యొక్క ఉన్నతశిఖరం పైకి చేరే మంచి యోగం నెట్టుకుంటూ వస్తుంది. ప్రజలు వారిని ఆసక్తితో ఆహ్వానించి శిరస్సుపై పెట్టుకుంటారు. బాధ్యతకలవారి యొక్క వ్యక్తిత్వమే పరీక్షకు నిలబడుతుంది. వారే గొప్ప పరాక్రమము చూపించగలరు.

పరాక్రమము : నాల్గవ ఆధ్యాత్మిక సంపద పరాక్రమము. ధైర్యం నిండిన సాహసం, నిర్భీతితో నిండిన పురుషార్థ పరాయణత, నీతి-నిష్ఠతో అవిచ్ఛిన్నంగా కలిసివున్న ఆపదలతో నిండిన మార్గంలో కూడా పయనించగలుగుట. దోషములు,

భావము లేని జహము నిరుపయోగం

సంఘర్షణలు లేకుండా పోవు. సంఘర్షణ కొరకు సాహసమును అవలంబించుట అనివార్యమౌతుంది. పిరికివాడు, పిసినిగొట్టు, భయస్థుడు, దీనుడు, హీనుడు ఇందువలననే తరచుగా తనపైన దాడిచేసేవారిని, పీడించేవారిని నెత్తికెక్కించుకుంటాడు. కారణం అవినీతి ముందు తలవంచకుండా ఉండే ధైర్యం వారిలో ఉండదు. అణగి ఉంటూ, తప్పించుకుంటూ, ఎలా వచ్చిన కష్టమును అలా జాగుచేసే విధానము ఎవరు అవలంబిస్తారో వారు ఎవరిద్వారా నైనా గాని, ఎక్కడైనా గాని పీడించబడి అణచి వేయబడతారు. ఇటువంటివారే దుష్టత్వము ముందు తలవంచి ముక్కు నేలకు రాయుట చూస్తాము. ఇంత చేసినా వారు సురక్షితముగా ఉండలేరు. **సాహసవంతులను వదిలి పిరికివాళ్ళపైనే దుర్మార్గుల దాడి వేయిరెట్లు ఎక్కువగా ఉంటుందని అందరికీ తెలుసు.** కష్టములను దాటుతూ ప్రగతి పథంలో ముందుకు సాగుటకు సాహసము మాత్రమే తోడుగా ఉంటుంది. అనగా దీని సహాయంతో మనిషి దానిని తోడుగా ఉంచుకొని మనిషి ఏకాకిగానైనా దుర్గమము అనిపించే మార్గముపై ముందుకు సాగుచూ మరియు లక్ష్యమును చేరుటలో సమర్థుడు కాగలడు.

పంచశీలములు మరియు నాలుగు వర్ణస్థులు: ఈ తొమ్మిది యుగధర్మమునకు అనుగుణ్యమైనవి. సూర్య మండలము యొక్క గ్రహములు తొమ్మిది, నవరత్నములు మరియు రిద్ది-సిద్ధులు కూడా తొమ్మిది అనే సంఖ్యతోనే ప్రసిద్ధి చెందాయి. ఈ తొమ్మిది గుణముల నుండి ఎవరు ఎన్నింటిని ఎంత నిష్పత్తిలో అవలంబించగలరో వారు అంతే గొప్ప భగవద్భక్తులుగా మరియు ధర్మాత్ములుగా చెప్పబడతారు. వీటిని యోగాభ్యాసం మరియు తపోసాధన అని చెప్పుట అతిశయోక్తి కాదు.

ధర్మము మరియు కర్మలను అవలంబించి ఆచరించబడే ఉత్కృష్ట ఆదర్శవాదమే స్వర్గం. సంతోషంతో నిండిన మనస్సు మరియు జీవన్ముక్తి వంటి తృప్తి, తుష్టి శాంతిని అప్పటికప్పుడే ప్రసాదిస్తుంది. వాటికొరకు ఎక్కువ కాలం ఎదురుచూడవలసిన పనిలేదు. చనిపోయిన తరువాతనే ముక్తి ప్రాప్తించగలదు. కాని, కల్పనలలో తేలిపోకుండా నేలపై నుండి వ్యవహారిక ధర్మ కర్మలలో ఈ తొమ్మిది సూత్రముల ఉత్కృష్టతలను ఆచరిస్తే సజీవంగా స్వర్గీయ అనుభూతులను, ముక్తిస్థాయికి చెందిన దివ్యానుభూతులను ప్రతి ఘడియ రసాస్వాదన చేస్తూ ఉండ

వచ్చును. ఇంతేకాదు ఈ రెండూకాక మూడవ లాభము కూడా లభిస్తుంది. సిద్ధుల చమత్కారములు కూడా చేతి కందుతాయి. సఫలతలు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి మనస్సుల చరణాల మీద వాలుతాయి.

సునిశ్చితమైన రాజమార్గమును అవలంబించండి

దేవతల పూజ, అర్చనల కొరకు పంచోపచార, షోడశో పచారముల పేరుతో పిలువబడే కర్మకాండలు, విధి విధానములను భక్తులు ప్రయోగిస్తుంటారు. వీటికి బదులుగా ఏమి లభించినదనేదానికి వివరణ వారే ఇవ్వగలరు. కాని పై సాధనలను నిశ్చయంగా నవవిధభక్తి స్థానంలో అచంచల విశ్వాసంతో ఉపయోగించి వాటి ఆధారంగా ప్రత్యక్ష మరియు పరోక్ష అను రెండు క్షేత్రములలో గొప్ప లాభములను సహజంగా మరియు తేలికగా పొందవచ్చు. ఆ లాభములను చూడవచ్చు.

రాజమార్గంలో ప్రయాణము చేయువాడు దారితప్పడు. లక్ష్యరహితంగా కుప్పిగంతులు వేస్తూ పురుషార్థము చేయకుండా చాలా పొందాలనే కోరిక గలవారు ముళ్ళపొదల్లో ఇరుక్కుంటారు. ఇంద్రుని వంటి వర్షస్సు మరియు కుబేరుని వంటి వైభవం ఎక్కడనుంచైనా ఎత్తుకొనొచ్చే అతలాకుతలమైన మానసికత జనాన్ని వ్యాకులపరుస్తుంది. ఇటువంటి వ్యక్తులే సాధన ద్వారా సిద్ధులు అనే సిద్ధాంతమును కళంకపరుస్తారు. తొమ్మిది గుణముల తొమ్మిది సూత్రములున్న యజ్ఞోపవీత ధారణ విధానము ఈ సంకేతములపై ధ్యానము కేంద్రీకరించుటకు నిర్మించబడినది. పంచతత్వములతో తయారైన, రక్త మాంసములు, ఎముకల వంటి పదార్థములతో అంగ ప్రత్యంగములను కలిపి ఏర్పడిన ఈ మానవ-శరీరము తొమ్మిది లక్షల విలువైన హారముతో అలంకరించవలె నంటే ఈ తొమ్మిది గుణములను గుణ, కర్మ, స్వభావములో లోతుగా దింపుకోవాలి. వాటిని క్రియాకలాపాలలో, అలవాట్లలో భాగముగా చేయుటకు ప్రాణాధికంగా ప్రయత్నం చేయాలి.

ఇది ఎటువంటి కాయకల్పమంటే దీనికొరకు ఎవరైనా బాహ్య ధన్వంతరిని ప్రార్థించవలసిన పనిలేదు. ఇది చ్యవన ఋషి వంటి పునర్వయవ్యసము పొందగల యోగము. దీనికొరకు అశ్వనీకుమారుల అనుగ్రహం ఏమాత్రము అవసరం

ఉత్కృష్టభావనలే దేవతలై మనకు సహాయమందిస్తాయి

లేదు. ఇది మొత్తము ఉదాత్తికరణ యొక్క పశువును దేవతగా మార్చగల గొప్ప ఉపలబ్ధి. దీనికి “ద్విజత్వము” అనే ఇంకొక పేరు ఉన్నది. ఇందులో ఆకృతి కాక ప్రకృతి మాత్రమే మారుతుంది. మనిషి ఏవిధమైన, ఎటువంటి స్థితిలో ఉన్నా ఆ క్షేత్రంలో శ్రేష్ఠత యొక్క సహజలాభం కలుగుతుంది.

ధర్మధారణను విభిన్న సంప్రదాయములు మరియు మత మతాంతరములు వేరువేరు సంఖ్యలలో లెక్కించినవి, అంతేగాక స్వరూపము మరియు ప్రయోగము తమ తమ సమ్మకములకు అనుగుణ్యంగా తెలియజెప్పాయి, కాని నేటి స్థితిలో అనేక పొదుగుల నుండి పిండబడిన పాలను కలిపి ఒకే కవ్వంతో చిలికి ఒకే ఆకారము, ఒకే పేరు గల వెన్నను వెలికితీయుట ఉపయోగకరము, ఆవశ్యకము అని భావించబడుచున్నప్పుడు పైన చెప్పిన తొమ్మిది రత్నములతో పొదిగిన హారమును సర్వ ప్రియ మరియు సర్వమాన్య ఆభరణము అని రూఢిపరచవచ్చును.

మిఠాయి-మిఠాయి అని వల్లెవేస్తూ మరియు వాటి స్వరూపం, రుచిని అలంకారికంగా వర్ణిస్తూవుంటే నోరు తీపి గాదు, కడుపూ నిండదు. దాని రసాస్వాదన చేయుటకు మరియు ప్రయోజనాన్ని పొందుటకు ఒకే మార్గమున్నది. దేనిగురించి భావనామయమైన చర్చ చేయబడుచున్నదో దానిని తిని జీర్ణము చేసుకొనవలెను. ధారణ చేయబడేదే ధర్మము. ఆ ఆవశ్యకతను పూర్తిచేయుట కొరకు కథాప్రవచనములను చెప్పూ, వింటూ ఉండుట వలన ఏమి ఉపయోగము ఉండ జాలదు. ఏ ప్రక్రియ యొక్క మాహాత్మ్యం చెప్పి వినిపించ బడుచున్నదో దానిని వ్యవహారములో దించగలిగినపుడే పని జరుగుతుంది. వ్యాయామం చేయకుండానే ఎవరైనా వస్తాడు కాగలరా? ఇదేవిధముగా ధర్మం యొక్క తత్త్వమును వ్యవహారిక జీవనచర్యలలో అంతర్భాగం చేయుట మినహా మరో దారిలేదు.

(సశేషం)

- అనువాదం: ఊటుకూరి సత్యనారాయణ గుప్తా

అహంకార రహితంగా దానం చేయాలి

భగవాన్ దాస్ ఒక ప్రసిద్ధ కవి. దీనితోపాటు మంచి కరుణాహృదయుడు కూడా! దానమిచ్చుటలో ఆయనకు చాలా తృప్తి ఉంది. ఆయన నిత్యము పేదవారికి, యాచకులకు తన ఇంటి వెలుపల దానం చేస్తూవుంటాడు. ఆయన నియమం ఏమనగా “దానం చేసేది సమయమందు తన దృష్టిని వినమ్రంగా క్రిందికి వాల్చి ఉంచుతాడు మరియు ఆ వినమ్రంగా వాల్చిన దృష్టితోనే దానాన్ని ఇస్తుంటాడు.” ఒకసారి మరో ప్రసిద్ధ కవి ‘గంగ’ ఆయనను కలిసికొనుటకై వచ్చి దానం చేయుట చూచాడు. యాచకులు అనేకసార్లు భగవాన్ దాస్ నుండి దానాన్ని స్వీకరించుట కనిపించింది. భగవాన్ దాస్ దృష్టి వాలి ఉన్నందున దీనిని అవకాశంగా తీసికొని ఒక వ్యక్తి మాటిమాటికి వరుసలో చేరి దానాన్ని తీసికొనుచున్నాడు.

దీనిని చూచిన కవి ‘గంగ’ కవితరూపంలో భగవాన్ దాస్ గారితో ఇట్లు చెప్పాడు “సీఖా కహాసే దాస్ జీ దేనీ దేన్? జ్యోం జ్యోం కర్ ఊంచే ఛడే త్యోం - త్యోం నీచేనైన్?” అనగా భగవాన్ దాస్ గారు! దానం చేసేది ఈ పద్ధతిని మీరు ఎచ్చటి నుండి నేర్చుకున్నారు? దానం ఇవ్వటానికి మీ చేతులు ఏ రీతిగా పైన ఉంటున్నాయో, అదేవిధంగా మీ చూపులు కూడా నేలను చూస్తున్నాయి ఏమిటి?”

కవి గంగ ప్రశ్నకు జవాబు ఇస్తూ దాస్ గారు కవితలో ఇలా చెప్పాడు- “దేనే హీర్ బెర్ కోయి హై, జో దేతా దిన్-రైన్ లోగ్ భర మోపే కరేం, తాతో నీచే నైన్ ॥”

అర్థము: యథార్థంగా ఇచ్చేవాడు మరొకరున్నారు (దేవుడు). రాత్రింబవళ్ళు అందరికి ఎంతో కొంత ఇస్తూ ఉంటాడు, కాని ప్రజలు తెలివిహీనంగా నన్ను దాతగా చూస్తున్నారు. ఇందువలన నేను నా చూపును నేలపై వాల్చి దానం చేస్తున్నాను. దానం చేయుటకు నిజమైన అర్థం అహంకార శూన్యత మరియు ప్రభువు (దైవం) యొక్క ప్రతి సమర్పణ.

- హిందీ మూలం: అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2015

అనువాదం: శ్రీమతి ఎ. శారద

మన: శరీరములలో పవిత్రత, నిర్మలత్వము నిండినప్పుడే భగవంతుని అవతరణ జరుగుతుంది

ప్రశంస యొక్క విలువని మరువకండి

బలహీనులలోకెల్లా బలహీనుడైన వ్యక్తిని సైతం మున్ముందుకు నడిపించి, అతనికి ఉన్నతి అనే ద్వారములను తెరువగలిగే శక్తులే 'ప్రశంస-ప్రోత్సాహము!' దీనికి విరుద్ధంగా ఎవరిలోనైనా సరే తప్పులను ఎంచి అతడిని నిరుత్సాహపరచే పద్ధతి బలవంతులలోకెల్లా బలవంతుడైన వ్యక్తిని సైతం బలహీనపరుస్తుంది. ఎంతోమంది వ్యక్తులకు ప్రశంస-మెచ్చుకోలు అన్నవి ఏదైనా పురస్కారము కన్నా తక్కువేమీ కాదు. ప్రశంసను పొందటానికిగానూ ప్రజలు ఎంతో చక్కగా, శ్రద్ధతో తమ పనులను నిర్వహిస్తూ వుంటారు. పనులను ఈవిధంగా చేస్తూండటం వల్ల నైపుణ్యము మెరుగుపడుతుంది. నిపుణతతో పనులు చేయటము వలన విజయము లభిస్తుంది.

సామాన్యముగా ప్రజలు ప్రశంస-ప్రోత్సాహముల యొక్క గొప్పతనమును ఎఱుగరు. అందుకే నిష్కారణముగా తమ కుటుంబసభ్యుల యొక్క తప్పులను ఎత్తిచూపిస్తూ ఉంటారు. మనము ఎంత మంచి పనిని చేసినప్పటికీనీ దానిలో పొరపాట్లు వేలెత్తి చూపించబడతాయి. అదేవిధంగా మనము ఎంత చెడ్డ పనిని లేదా నీచమైన పనిని చేసినప్పటికీనీ దానిలో కూడా మంచిని ఎంచవచ్చును. ఐతే ఎక్కువమంది ప్రజలు ఇతరుల పనులలోని మంచిని తక్కువగానూ; లోటుపాట్లను ఎక్కువగానూ చూస్తూంటారు అన్నది మనకు ప్రత్యక్షముగా కనిపించే విషయమే. అంతేకాదు అప్పుడప్పుడు 'మంచి' అన్నది పూర్తి స్థాయిలో కప్పిపుచ్చబడుతుంది. ఆ ఫలానా వ్యక్తి చేసిన అణువంత తప్పు కూడా పర్వతం వలె ఎత్తి చూపించబడుతుంది. ఎక్కువసార్లు మనుష్యులు ఇలాగే చేస్తూంటారు. ఇది మనకు సర్వసామాన్యముగా కనిపించే విషయమే. ఇలా జరిగినప్పుడు మంచిపని చేసిన ఆ వ్యక్తియొక్క ఆత్మవిశ్వాసము పూర్తిగా దెబ్బతింటుంది. అలా కాకుండా లక్ష పొరపాట్లు దొర్లినా అతను చేసిన పనిలో నుండి అందరకు ఉపయోగకరమైన ఏదైనా మంచిని వెలుగులోకి తీసుకొచ్చినచో అప్పుడు ఆ వ్యక్తి చేసిన పని ప్రశంసకు యోగ్యమౌతుంది.

మనము మన మనస్సులో ఎవరైనా ఒక వ్యక్తి మున్ముందుకు సాగిపోవాలని ఆకాంక్షించినా, విజయమును పొందుటను చూడాలని కోరుకున్నా, అతను ప్రగతిపథాన సాగిపోవాలని అభిలషించినా అతనిని తప్పకుండా నిండు-మనస్సుతో ప్రశంసించాలి, అంతేకాదు అతడిని నిరంతరము ప్రోత్సహిస్తూ ఉండాలి. అతను విజయపథమున ముందడుగు వేయటానికి

ఆ మాటలు తోడ్పడతాయి. మనము ఎవరైనా ఒక వ్యక్తి చేసిన చిన్నిచిన్ని పనులనైనా సరే మెచ్చుకోవటము నేర్చుకుంటే, అతని ప్రయత్నములు పొగడతగినవి అన్న ఆత్మవిశ్వాసము అతనిలో కలిగించగలిగితే, అతను నిరంతరము తన పనులలో మునిగిపోయిందాలని కోరుకుంటే కనుక అతనిని మనసారా ప్రోత్సహిస్తే అప్పుడవి ఆ వ్యక్తి మనస్సులో ఎంతటి ధైర్య సాహసములను నింపుతాయి అన్నది ఊహించడము అసాధ్యము. మనిషి మనస్సులో ప్రశంస-ప్రోత్సాహమనే చిన్న బీజములను నాటినచో కాలక్రమములో అవి వృక్షములై అతనిని సఫలత యొక్క శిఖరాగ్రమునకు చేరుస్తాయి.

మనము ఏ వ్యక్తినైనా లేదా పరిస్థితినినైనా మరొకరి కళ్ళతోనే చూస్తుంటాము, మన ఆలోచనను (దృష్టికోణమును) తక్కువ ఉపయోగిస్తాము అని మనస్తత్వశాస్త్రవేత్తలు చెబుతారు. ఒకవేళ మన మనస్సులో ఎవరైనా ఒక వ్యక్తిపట్ల ముందుగానే ఒక అభిప్రాయమును కలిగి ఉన్నట్లయితే మనము దీని ఆధారంగా అతనిని అంచనావేస్తుంటాము. ఉదా: మనము ఇద్దరు వ్యక్తులను కలవబోతున్నామనుకుందాము. ఆ ఇద్దరిలో ఒక వ్యక్తి పండితుడు, మరొక వ్యక్తి అజ్ఞాని(మూర్ఖుడు) అన్న విషయము మనకు మరొక వ్యక్తి ద్వారా ముందుగానే తెలియజేయబడితే కనుక మనము ఆ అభిప్రాయమును అనుసరించే వారి స్థాయిని అంచనావేస్తూవుంటాము. ఎదుటివారు చెప్పినదానిలో నిజమెంత ఉన్నదనే విషయమును తెలుసుకోవటానికి మనం పెద్దగా ప్రయత్నించము.

మనందరి విషయములోనూ సరిగ్గా ఇలాగే జరుగుతూ ఉంటుంది. ఎవరైనా మన పనులను మెచ్చుకుంటుంటే కనుక మనకు మన పనిలోని లోటుపాట్లు తెలిసినప్పటికీనీ మనస్సులో సంతోషముతో పొంగిపోతాము. అలాగే మనం చేసేది ఎంతో మంచి పని అని తెలిసినా కూడా వేరెవరైనా మన పనులను తప్పుపట్టి, ఆ పనిలోని లోటుపాట్లను వేలెత్తి చూపిస్తే కనుక ఆ పొరపాట్లనే గోరంతను కొండంతలుగా చూస్తాము.

సర్వసాధారణముగా ప్రతి మనిషిలోనూ, అతను చేసే పనిలోనూ ఎంతో కొంత 'మంచి-చెడు' రెండూ వుంటాయి. ఐతే మనము ఆ ఫలానా వ్యక్తిలోని, అతని పనిలోని మంచిని స్వల్పముగానూ, చెడును ఎక్కువగానూ చూస్తూంటాము. మన దృష్టికోణం ఎలా ఉంటుందంటే పొరపాట్లను ఎత్తిచూపిస్తూంటే

మొదటి ఆచమనము జాగరూకతకు మరియు సంయమశీలతకు ప్రేరణ నిస్తుంది

కనుక ఆ వ్యక్తి వాటిని సవరించుకునే ప్రయత్నము చేస్తాడనీ; అప్పుడు క్రమక్రమంగా తప్పులు కనుమరుగైపోయి-చివరకు మంచే మిగులుతుందనీ భావిస్తాం. కానీ జరిగేదంతా దీనికి భిన్నముగానే జరుగుతుంది. ఎప్పుడూ వారిలోని పొరపాట్లనే ఎత్తిచూపిస్తూంటే కనుక ఆ మనిషి మనస్సు లోలోపల ఎంత భయపడిపోతాడంటే అతను ఆ పనులను చెయ్యడమే మానుకుంటాడు. అంతేకాదు తన పనిలో చూపించబడిన తప్పులన్నీ కల్పి అతని కళ్ళకు ఒక పెద్ద కొండ వలె కనిపించి భయపడిపోయి దానిముందు మోకరిల్లుతాడు అంటే తన అపజయమును అంగీకరిస్తాడు. ఇలా ఎందుకు చేస్తాడంటే ఆ లోటుపాట్లను పూరించుకోవడం ఇక ఇప్పుడు సాధ్యపడదని మనసున తలంచి ఇక ఆ పనిని చెయ్యకపోవటమే మేలని భావిస్తాడు కనుక.

దీనికి విరుద్ధముగా ఒకవేళ ఆ ఫలానా పనిలోని మంచి పక్షమును వెలుగులోకి తీసుకొచ్చి; పనిలో దొర్లే పొరపాట్లను దూరం చేసుకోమని చెప్పినచో అది ఆ పనిని చక్కబెట్టి సత్కార్యముగా తీర్చిదిద్దుకొనేందుకు ఒక మేలైన పద్ధతిగా నిలుస్తుంది. ఈనాటి కుటుంబ వ్యవస్థలో ప్రస్తుతము ప్రజలకు ఒక అలవాటు వచ్చిచేరింది. అదేమిటంటే-ఏదైనా ఒక తప్పుని చూసిన వెంటనే దాన్ని వేలెత్తి చూపించుట! ఆ చిన్న పొరపాటును గోరంతను కొండంతలుగా చూపించటానికి ఎంతో సమయం పట్టదు. మరోవైపు ఏదైనా ఒక సత్కార్యం జరుగుతూంటే అందులోనుంచి ఎంత బాగా తప్పులెంచి చూపిస్తామో, అంతగా దానిలోని మంచిని చూసి ప్రశంసించము. ఇంటిని, కుటుంబమును చక్కబెట్టుకునే ఇల్లాళ్ళ పనులలో తరచుగా పొరపాట్లే ఎత్తిచూపించబడుతూంటాయి. ప్రశంసకు పాత్రమైన మంచిపనులను ఎన్ని చేసినా వాటికి అంతగా మెచ్చుకోలు లభించదు. తత్కారణముగా గృహిణులలో తమ పట్ల తమకే ఒక న్యూనతాభావం తలెత్తుతుంది. అంతేకాదు, వారిలో ఆత్మవిశ్వాసము కూడా సన్నగిల్లుతుంది. గృహిణి రాత్రింబవళ్ళు ఇంట్లో చాకిరీ చేస్తూవుంటుంది. ఐనా కూడా ఆమె చేసే పనులకు ఏమంత గొప్పతనమూ ఇవ్వబడదు. ఆ ఇల్లాలికి ప్రశంసలూ లభించవు. ఒకవేళ కుటుంబసభ్యులు ఆమె చేసే పనుల యొక్క గొప్పతనమును గుర్తించి, ఆమెను రవ్వంత మెచ్చుకుంటే చాలు అంతమాత్రానికే ఆమె కళ్ళలో సంతోషము తొణికిసలాడటం కనిపిస్తుంది.

ప్రశంస అన్నది ఎటువంటి అమూల్యమైన కానుక అంటే పైసా ఖర్చు లేకుండా దానిని ఎవరికైనాసరే ఇవ్వవచ్చును.

అందుకు బదులుగా తిరిగి గొప్ప సత్పరిణామములను పొందవచ్చు. ఈనాడు మనందరము ఇతరులలోని తప్పులను, లోటుపాట్లను ఎంచుటలో ఎంత రాటుదేలిపోయామంటే దానితో ఎదుటివారు చేసిన సత్కార్యముల మీద మన దృష్టి ఎంతమాత్రమూ పడటం లేదు. పొరపాటు కనిపించినదా... తక్షణమే దాన్ని వ్రేలెత్తి చూపిస్తాము. మరైతే మనం ఇతరులు చేసిన సత్కార్యాలను కూడా అంతే నిశితంగా గమనిస్తున్నామా? వాటిని చేసిన ఆ ఫలానావ్యక్తి సమక్షములో గానీ లేదా ఇతరుల ఎదుట గానీ ఆ మంచిపనులను ప్రశంసిస్తున్నామా? ఒకవేళ మనం అలా చేయకపోతుంటే కనుక మనకు ప్రశంస-మెచ్చుకోలు యొక్క అద్భుతమైన ప్రభావం తెలియదనే అర్థము.

నిజమైన ప్రశంస మనిషి మనస్సులో ఎటువంటి పులకింతను రేకెత్తిస్తుందంటే ఆ మెచ్చుకోలు గుర్తుకురాగానే మనస్సు సకారాత్మకతత్వములతో నిండిపోతుంది. ప్రశంసకు ప్రోత్సాహమునుకూడా జోడిస్తే అది 'బంగారమునకు తావి అబ్బినట్లు'గా తన ప్రభావమును చూపిస్తుంది. కొంతమంది మనుష్యులు, వారు చేసే పనులు సహజంగానే ప్రశంసించుటకు యోగ్యమైనవిగా ఉంటాయి. నిండుహృదయముతో ఎవరైనా అటువంటి ఒక వ్యక్తి చేసిన పనిని కనుక ప్రశంసిస్తూ, అతనిని నిరంతరము మున్ముందుకు సాగిపోమృంటూ వెన్నుతట్టి ప్రోత్సహించినచో అప్పుడతను విజయమును కైవశం చేసుకునే అవకాశములు లెక్కకు మిక్కిలిగా ఉంటాయి. ఎందుకంటే ప్రోత్సాహమును, ప్రశంసను అందుకున్నటువంటి ఆ వ్యక్తి మనస్సు సకారాత్మకమైన శక్తితో నిండిపోతుంది. ఆ శక్తి అతనిని నిరంతరము ప్రగతిపథాన ముందుకు పయనింపజేస్తుంది.

ఇందువలన ఇతరులను కేవలం మనస్సు లోలోపలనే నిశ్చల్లముగా ప్రశంసించటంతో సరిపెచ్చకండి. ప్రశంసతో నిండిన చక్కని మాటలకు మీ సద్భావనలను కూడా జోడిస్తూ ఆ మంచిని నోరారా మెచ్చుకోండి. అప్పుడు దాని ప్రభావమును చూడండి. ప్రశంస అన్నది ఒక తియ్యనిమిఠాయి వంటిది. అది మనస్సునంతా మాధుర్యముతో నింపివేస్తుంది. అందుచేత ఈ తియ్యతియ్యని ప్రశంస సదాసర్వదా పంచబడుతూనే ఉండాలి. అందరూ కూడా స్వచ్ఛమైన మనస్సుతో ఇతరులను మెచ్చుకుంటూ ఉండాలి. అప్పుడు కచ్చితముగా అద్భుతములు ఆవిష్కరించబడతాయి.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2015
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

రెండవ ఆచమనము సూక్ష్మశరీర రోగములైన మరియు సంయమశీలతకు ప్రేరణ నిస్తుంది

కష్టములను స్వాగతించండి

ప్రకృతిలో నున్న కొన్ని నియమములను అనుసరించి ఈ ప్రపంచము నడుస్తు ఉంటుంది. జడజగత్తేకాదు, చేతనామయ మైన ప్రాణుల నియంత్రణ, నియమములను వర్తింపజేయుట అనేది కూడా ప్రాకృతిక నియమములను అనుసరించే సాగుతూ ఉంటుంది. ఈ నియమములను అనుసరించి పరిస్థితిలో పరివర్తన వచ్చుట అన్నది జరుగుతుంది. మనఃస్థితిలో కూడా మార్పు వస్తూ ఉండటమనేది ప్రకృతి నియమమునకు అంతర్గతముగానే సాగుతుంది. **జీవితములో ఎత్తుపల్లాలు లేక ఆటుపోటులు ప్రకృతి విధానమును అనుసరించి రావటము స్వాభావికమే!** ఆ ఆటుపోటుల నియమిని స్వీకరించకుండుట మరియు అనుకూల పరిస్థితులలో సుఖానుభూతిని పొందుతూ, ప్రతికూల పరిస్థితులలో దుఃఖమును, బాధను అనుభవించుట అన్నదానిని మానవుని మనోదౌర్బల్యమనే చెప్పవచ్చును.

ఆ దుర్బలత కారణంగానే మానవుడు కష్టములు, ఆపదలు, సంకటములు మున్నగువాటినుండి సదా రక్షింపబడుతు ఉండాలని కోరుకుంటాడు. కష్టములన్నవి జీవన ప్రవాహము యొక్క ఒక సహజ, స్వాభావిక క్రమము. కష్టములు వస్తూ ఉంటాయి, కొంతకాలము ఉంటాయి, అలా కొంత తడవు కొనసాగి తిరిగి వెళ్ళిపోతాయి. ఈ సత్యము అర్థమైతే కష్టములు సైతము ఉపయోగకరమైనవని నిరూపించబడతాయి. వ్యక్తిత్వ వికాసంలో, జీవితంలో వాటిని ఉపయోగించుకోవచ్చును. ఐతే ఈ సత్యము స్వీకరించబడదు, మ్రింగుడుపడదు, ఎందుకంటే కష్టములు భీకర రూపు ధరించి మనిషిని భయపెడతాయి, అణగద్రొక్కతాయి, విషణ్ణునిగా చేసివేస్తాయి. వాస్తవానికి కష్టములు మనిషి అనుకున్నంత భయంకరమైనవి కావు. కొంతమంది వ్యక్తులు ప్రతికూల పరిస్థితులలో ఏడ్చి ఏడ్చి సొమ్మసిల్లిపోతే, అలాంటి ప్రతికూల పరిస్థితులలోనే మరికొంత మంది మానవులు క్రొత్తక్రొత్త ప్రేరణలను పొంది సఫలతలను వరిస్తారు.

కష్టముల అనుభూతి అనేది బహుశః మనోస్థితి మీద ఆధారపడి ఉంటుందని చెప్పటము కూడా పొరపాటేమీ కాదు. ఒక బలహీన, దుర్బల మనస్సుడైన వ్యక్తికి ప్రతికూలతలు అభిశాపాలై వర్షిస్తాయి. బలమైన, శక్తివంతమైన మనోభూమి

గల మరో వ్యక్తి అవే కష్టములను తనకు వరదానములుగా మార్చుకుని గొప్ప విజయములను అందిపుచ్చుకునేందుకు ఉపయోగించుకుంటాడు. ఈరకముగా కష్టములనేవి తమకు తాముగా విశేషమైనవి కావు. వాటికి స్వీయ ఉనికి లేనేలేదు. కానీ మనోస్థితిని అనుసరించే అవి రూపుదాలుస్తాయి అని చెప్పవచ్చును. నిర్బల మనోభూమి తన కల్పనలలోనే కష్టముల తాలూకూ అశాంతిని పొందుతుంది. మరోప్రక్క మనోబల సంపన్నుడైన వ్యక్తి కష్టములను సహజమైనవిగా భావించి వాటిని స్వీకరిస్తూ ముందుకు సాగుతాడు. సంతులితమైన జీవితమును గడిపే వ్యక్తుల జీవనయాత్ర ఈ సహజమైన గతితోనే మున్నుండుకు సాగుతూ ఉంటుంది.

కష్టములలో, ప్రతికూల పరిస్థితులలో ఎలా సంతులితంగా ఉండాలి? దీనికి జవాబుగా -సంతులనమును సాధించుటకు ఆపశ్యకమైనది 'మనఃస్థితిని సవరించుకోవటమే' అని నొక్కి చెప్పవచ్చును. పరీక్ష అనే గీటురాయి మీద పరీక్షించబడకుండా ఏ వస్తువైనాసరే తన ఉత్కృష్టతను సిద్ధింపజేసుకోలేదు. బంగారం అగ్నిలో తపించిన తరువాతనే స్పష్టమైన బంగారంగా మెలుస్తుంది. నిప్పులకొలిమిలో ద్రవించిన తరువాతనే ఇనుము మూసలో పోయబడి ఒక చక్కని ఆకృతిని పొందుటకు యోగ్యమవుతుంది. ఈరీతిగానే మనిషి కూడా కష్టముల కొలిమిలో లేక అగ్నిలో తపించి గొప్పవాడిగా రూపొందుతాడు. కష్టములు మానవ వికాసములో మహత్త్వపూర్ణమైన స్థానమును పొందుగాక! వాటితో ఆటలాడినప్పుడు వ్యక్తిలోని ఇచ్చాశక్తి ప్రఖరమౌతుంది. అట్టి ప్రఖరమైన నడవడిక గల మానవులలోనే వైవిధ్యభరితమైన గొప్ప వ్యక్తిత్వము దృగ్గోచరమౌతుంది.

కష్టములు, ప్రతికూలతలను చూసి గాబరాపడి ధైర్యము కోల్పోయిన వ్యక్తులు జీవితములో ఓడిపోతారు. కష్టము భాషను అర్థము చేసుకుని ధైర్యంగా ఎదురొడ్డి నిలిచినవారు జీవితములో లక్ష్యమునకు చేరుకుని గెలిచినవారు అని అర్థము చేసుకోవాలి. ఈరకంగా ఓడిపోవటానికి, అపజయములు పొందటానికి లేదా విజయమును వరించటానికి, మంచి సఫలతను అందిపుచ్చుకోవటానికి స్వయంగా మనిషే వాటికి బాధ్యుడు తప్ప మరెవ్వరు కాదు. సఫలత లేక విఫలత అనేది

ధనము, గృహము, సంపదలు - ఆదర్శ సిద్ధాంతములకు సాటిరావు

మనిషి చేతిలో ఉన్నది. ఒకవేళ మనిషి కోరుకుంటే కష్టములను వరదానములుగాను మలచుకోగలడు లేక అభిశాపాలుగాను పరివర్తింపజేసుకోగలడు. మనిషి వాటిని ఏవిధముగా అర్థము చేసుకుని స్వాగతిస్తాడు లేక పారిపోతాడు అన్నదాని మీదనే అంతా ఆధారపడివుంది.

ప్రపంచములో జన్మించిన మహాపురుషులందరు కూడా తమ తమ రంగాలలో చెప్పుకోతగిన సాఫల్యముల నెన్నో అందిపుచ్చుకున్నారు. వారి జీవితాలలోకి తొంగిచూసినట్లయితే కష్టముల ననుభవించకుండా వారెవ్వరు తమ లక్ష్యములను చేరుకోలేదు అని స్పష్టంగా విశదమౌతుంది. కష్టములనే అగ్నిపరీక్షలకు ఎదురొడ్డి నిలవకుండా ఎవరి వ్యక్తిత్వములోను ఏరకమైన చమత్కారం తొంగిచూడదు. **కష్టములనేవి ఒకరకంగా మనిషి వ్యక్తిత్వమును సానపట్టి మెటీసేటట్టు చేస్తాయి.** మనిషి జీవితములో శ్రమ, భోజనాదులకున్నంత ప్రాధాన్యత కష్టములకు కూడా ఉంది.

అసలంతకీ శ్రమంటే ఏమిటి? శ్రమ కూడా ఒకరకమైన కష్టమే! కష్టములు అనగా ప్రతికూలతలు. పిండి కలిపి, పెనము మీద దోరగా కాల్చి, ఆపైన నిప్పులమీద తేలిగ్గా పొర్లించి ఇలా పలురకాలైన పనులు చేసినప్పుడే పుల్కా తయారౌతుంది. అప్పుడు దానిని మనము తినగలుగుతాము. ఎవరైనాసరే కావాలనుకుంటే వీటిని కష్టములు అనుకోవచ్చు. ఎందుకంటే పశ్చిమంలోకి నేరుగా రొట్టె-కూర వడ్డించినప్పుడే సౌకర్యముగా అనిపిస్తుంది తప్ప, పుల్కా చెయ్యాలంటే పై పనులన్నీ చేయటము కష్టముతో కూడుకున్న పనే అని అనిపిస్తుందికదా! ధనోపార్జనకు -శ్రమించాలి, మంచి ఆరోగ్యమునకు-శ్రమ చెయ్యాలి, విద్యాభ్యాసమునకు-శ్రమపడాలి. ప్రత్యేకమైన గొప్ప కార్యము లేక ఉపలబ్ధికొరకు-శ్రమ చేయవలసి ఉంటుంది. తిన్నగా, సహజముగా ఏదీ ఒనగూడదు. అందువలన శ్రమను కష్టమని కూడా అనవచ్చును. ఐతే శ్రమకు-కష్టమునకు ఉన్న వ్యత్యాసమేమిటంటే శ్రమను సహజముగా స్వీకరించే భావన ఉంటుంది. కానీ కష్టముల పట్ల అయిష్టత ఉంటుంది. **కష్టములు అలవికాని శ్రమను కలిగిస్తాయి. కానీ శ్రమ ప్రాకృతికమైనది. రెండింటికి లేశమాత్ర భేదమే ఉంటుంది. గుణ-స్వరూపాలలో ఏ విశేష అంతరమూ గోచరించదు.**

కష్టములు మన నడవడికను చక్కగా తీర్చిదిద్దుకునేందుకు కూడా ఉపయోగపడతాయి. వారసత్వసంపద లభించినవారిలో ఎక్కువమంది వ్యక్తులు దుర్వ్యసనాలు మరియు విలాసములలో

మునిగితేలుతూ ఉండటమును చూస్తూనే ఉంటాము. కానీ కష్టములతో పోరాడే వ్యక్తులకు ప్రపంచములో వ్యర్థప్రసంగాలు చేయుటకు, నిరుపయోగమైన కార్యములు చేయుటకు అవకాశ మెక్కడుంటుంది? కష్టములు, బాధలు మనిషి అహంకారమును పటాపంచలు చేసి వారిలో వినమ్రత మరియు శ్రద్ధాభక్తులను నింపివేస్తాయి. అంతేకాదు ఆరోగ్యవంతులుగా, సుదృఢముగా మలుస్తాయి. ఈ రూపంలో కష్టములను 'వరదానములు' అని చెప్పవచ్చును. శ్రమశీలుడు, పురుషార్థపరాయణుడు, సాహసవంతుడైన మనిషి కఠినమైన పరిస్థితులలో అనేక విభూతులను సముపార్జిస్తాడు. ఐతే పిరికివారు, నపుంసకులు, ఆత్మబలశూన్యులు ప్రతికూలతలను చూసి భయపడతారు. హాయ్, హాయ్ అంటూ జీవితములోని రోజులను నెట్టివేస్తూ గడుపుతారు.

ఛాందోగ్యోపనిషత్తులో 'శరీరము నిలిచివున్నంతవరకు సుఖ-దుఃఖముల నివారణ జరుగదు' అని చెప్పబడింది. పగటి తరువాత రాత్రి వలె, ఋతుచక్రము వలె కష్టము లనేవి జీవితములోని అంగములు. అందువలన కష్టములు మరియు ప్రతికూలతల ప్రభావమును మీమీద పడనీయకండి. వాటి మధ్యనుండి మార్గము నేర్పరచుకొని మున్ముందుకు సాగిపోండి!!

కష్టములు మిమ్ములను చుట్టుముట్టకుండా ఉండేందుకు 'పనిలో నిమగ్నమై ఉండుట' అన్న ఒకే ఒక మార్గమున్నది. మనిషి సదా పనిలో మునిగి ఉండుటచేత కష్టముల పట్ల శోకము, చింత, ఉద్విగ్నతలలో కూరుకుపోవటానికి సమయమే చిక్కదు. **స్వామీ వివేకానంద ఒకచోట ఇలా సెలవిచ్చారు. 'పనిలో మునిగిపోయిన మనిషికి కన్నీరు చిందించటానికి సైతము సమయము దొరకదు!' ఇది అక్షరసత్యము! ఆపదల తుఫానులు ఒక్క కుదుపు కుదిపి వారి భ్రాంతులను పటాపంచలు చేసి వారిని పురుషార్థపరాయణులుగా నిలబెడతాయి అన్న విషయమును సైతము ఆలోచించి ప్రసన్నతను పొందవచ్చును.**

వాటిద్వారా ప్రభావితమవ్వదలచుకుంటే 'అవి మనిషికి శిక్షణ ఇవ్వటానికి వస్తాయి' అని భావించాలి. అవి వస్తాయి, పోతాయి, వస్తూనే ఉంటాయి, పోతూనే ఉంటాయి. ఇందువలన వాటిని చూసి భయపడవలసిన ఆవశ్యకతా లేదు, వాటినుండి పారిపోవలసిన అగత్యమూ లేదు.

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబరు 1980
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

మన మస్తిష్కంలోని పవిత్రభావనలు మనలను ఉత్కృష్టంగా ఉంచుతాయి

సామాజిక సేవలో మైలురాయి మనకు ఆదర్శం

ఏ యాత్రనైనా తీసికోండి. మార్గమధ్యంలో నిర్ణీత దూరములో నిర్ణీతక్రమంలో మనకు మైలురాళ్ళు దర్శనమిస్తువుంటాయి. వీని పాత్ర ఏమిటి? వీనిపై ఏమి వ్రాసి ఉంటుంది? వీటి విలువ ఎంత? వీటికిగల యోగ్యత, సామర్థ్యం, విద్య, బుద్ధి, మున్నగువాని గురించి యోచిస్తే హాస్యాస్పదంగా మనకు కనిపించవచ్చును. కాని అవి ఒక నిశ్చిత మరియు నిర్ధారిత కర్తవ్యాన్ని పూరించుటకై యథాస్థానంలో స్థిరముగా ఉండిపోతాయి. ఆ స్థానాన్ని విడిచిపోవాలని అవి ఏనాడు ఆలోచించవు. వీటికి ఒక చిన్నమాట మాత్రమే తెలుసు. “ఇన్ని మైళ్ళకు ఇన్ని రాళ్ళు ఉంటాయి అని” ఈపాటి జ్ఞానంతో ఈ మైలురాళ్ళు ప్రజాసేవలో సలగ్గుమై స్థిరసంకల్పంతో ఉంటాయి. మాలాగా లెక్కకు మించిన ఎందరో బాటసారులు ఈ మైలురాళ్ళ నుండి మార్గదర్శనాన్ని పొందుచూ, వారికి గల వ్యాకులతలకు సమాధానాల పొందుతూ ఉంటారు. నేటి ప్రయాణంలో మైలురాళ్ళు లేనందున తిరిగి అవే ఇబ్బందులు పొడచూపాయి. ఉత్తరకాశీ నుండి ప్రయాణించేవారు రెండు రోజుల ప్రయాణం సాగిస్తారు. భట్వాడీచుట్టి వరకు రహదారి వెడల్పు చేసే పనులు జరుగుచున్నాయి. దీనివలన ఆ దారి వెంట మైలురాళ్ళు దర్శనమీయలేదు. ఆ దారి అంతా ఎగుడు-దిగుడుగా ఉండుటచే కొద్దిదూరం ప్రయాణించగనే అలసిపోవుట జరుగు చున్నది. దట్టమైన ఆ అడవిలోని ప్రకృతి కడు సుందరంగా ఉన్నది. ఐనప్పటికీ దాన్ని చూచిచూచి యాత్రికులకు ప్రారంభంలో నున్న ఆకర్షణ-వికర్షణగా మారుచున్నది. నిర్మానుష్యం మరియు కష్టతరమైన శ్రమతో అలసిన శరీరం మరియు మనస్సునకు ఎంత దూరం పయనించామనెడి జిజ్ఞాస కలుగుతూ ఉంటుంది.

కొంచెం కొంచెం దూరం ప్రయాణిస్తు దారిలో ఎదురయ్యేది వారిని తదుపరి మజిలీ ఎంత దూరంలో నున్నది అని అడుగుతూ ఉంటాం. వారిచ్చేది సమాధానం ద్వారా ఆ రోజు సుమారుగా ఇంకా ఎంతదూరం ప్రయాణించాలనెడి దానిని అంచనా వేస్తుంటాం! కాని అహంకారులైన కొందరు బాటసారులు తెలిసి కూడా ఉపేక్ష వహించి సమాధానమివ్వరు. కొందరు బాటసారులకు యథార్థంగా తెలిసుండకపోవచ్చు కూడా. కొందరికి తెలిసినా వారు చెప్పేదిదానికి, యథార్థ దూరానికి అంతరం వుంటుంది కూడా. దీనివలన సరియైన దూరం తెలియక మనం నిరాశకు లోనవుతూ ఉంటాం. ఇది ఒకవిధంగా యాత్రలో ఎదుర్కొనెడి ఒక పెద్ద అవరోధమే. ఇట్టి కష్టతర పరిస్థితులలో మైలురాయి మనకెంతో ఉపకరిస్తుంది. ఇట్టి అనుభవం మాకు భట్వాడీచుట్టి మొదలుకొని గంగోత్రి వరకు చేసిన యాత్రలో కలిగింది. వీని మధ్య దారిలో మైలురాళ్ళు ఏర్పాటు చేయలేదు. కాని పర్వతాల గోడలపై తెల్లనిరంగుపై చక్కని ఎఱ్ఱని అక్షరాలతో 25/7- అని వ్రాయబడి ఉన్నది. దీని అర్థము క్రింది నుండి 25

మైళ్ళు 7 ఫర్లాంగులు ప్రయాణించుట జరిగిందని తెలియుచున్నది. ఈ నిర్మానుష్య ప్రదేశంలో ఈ ఫర్లాంగుల అక్షరాలు కూడా పెద్ద సహాయకారిగా కనిపించాయి. వీని సహాయం వలన రహదారి దూరం అంతా తగ్గినట్లు అనిపించింది. ఒక ఫర్లాంగు దాటగనే, రెండవ ఫర్లాంగును దాటాలనెడి ఆసక్తి పెరిగి, దానిని అధిగమిస్తూ, ఈవిధంగా ఉత్సాహాన్ని కొని తెచ్చుకుంటూ, హమ్మయ్యా! ఇంత దూరం దాటి వచ్చామనెడి సంతృప్తిని పొందుతూ, మిగిలినదానిని తేలికగా అధిగమించగలమనెడి ఆనందాన్ని పొందుతూవున్నాం.

అలోచిస్తే, ఒక చిన్న రాతిముక్క మైలురాయి రూపంలో బాటసారికి ఎంతటి మార్గదర్శనం చేస్తున్నది. అట్లే మట్టితో తయారైన ఒకటి రెండు పైసల విలువగల దీపం వెలుగునిస్తూ రాత్రివేళ బాటసారులను ప్రమాదాల నుండి రక్షిస్తూ, భయాన్ని పోగొడుతూ వారికి రక్షణగా నిలచి ఉండగా; భావితలాలవారికి సేవలనందించుటలో మనిషి మౌనంగా క్రియా రహితంగా ఉండుట మిగుల ఆశ్చర్యాన్ని గొల్పుచున్నది. పైనుదహరించిన మైలురాళ్ళ కన్నా రెండు పైసల విలువ కల మట్టిదీపం కన్నా తెలివిలో కాని, విద్యలో కాని, బుద్ధి కుశలతలో కాని, సామర్థ్యంలో కాని, యోగ్యతలో కాని మనిషి ఏమాత్రం తీసిపోడు కదా? లోపమనెడిది ప్రతి వ్రాణిలోను, ప్రతి వస్తువులోను ఉంటుంది. కాని మనలో, మన చుట్టూర ఉన్న పరిసరాలగురించి, తక్కువలో తక్కువ తెలిసున్నవారు సైతం, వారికన్న నిమ్మస్థితిలో ఉన్నవారికి ఎంతో కొంత సహాయమందించవచ్చును. కొద్దిపాటి యోగ్యత కలిగి ఉన్నా, దానితో కొద్దిపాటి పనిని చేయవచ్చు. మైలురాయికి మరియు గంగోత్రికి మధ్యగల అంతరం మాత్రమే తెలుసు. కాని అది ఈమాత్రం సేవ అందించుట ఎంతో గొప్ప మహత్వపూర్వక మైనది. ఉత్తర కాశీ మరియు భట్వాడీల మధ్య ఈ మైలురాళ్ళు లేనందున వాని మధ్య బాటసారుల ప్రయాణం మిగుల వ్యాకులతతో కూడి ఉన్నది. తదుపరి గోముఖ్ దర్శనమార్గంలో ఆ వ్యాకులత పోగొట్టి ఎంతో ఆనందాన్ని నింపాయి ఈ మైలురాళ్ళు.

మనలో ఎంతమందిమి ఈ మైలురాళ్ళను మించిన సేవను జనులకందిస్తున్నాం? అనే దానిని ప్రతివారు ప్రశ్నించుకోవాలి. ఆత్మవిశ్వాసంతో, నిష్ఠా శ్రద్ధలు మున్నగువానిని నింపుకొని, మనకు అనుకూలమైన క్షేత్రాలలో, రంగాలలో దృఢ నిశ్చయంతో ఎనలేని సేవలనందించిననాడే మనందరి జీవితాలు సార్థకతను సంతరించుకుంటాయి.

- ప్రజ్ఞా అభియాన్, సున్సాన్ కే సహచర్ పుస్తకం నుండి
అనువాదం: సార్థసారథి

లోభం మరియు మోహం అను రోగములు సూక్ష్మశరీర శక్తిని నశింపజేస్తాయి

గాయత్రీ ఉపాసన మూలంలో దాగి ఉన్న వైజ్ఞానిక సత్యం

యజ్ఞవిజ్ఞానం- ధ్వని (శబ్ద) విజ్ఞానం పైన ఆధారపడిన ఒక విద్య. మన ప్రాచీన ఋషులు దీనిని శ్రేష్ఠమైన జ్ఞానంగా గుర్తించారు. వారు ధ్వనితరంగాల యొక్క విశిష్టత మరియు వాని మహత్తుని ఎఠింగియున్నారు. వారు దీనికి ఒక విశేష గౌరవాన్ని, సముచిత స్థానాన్ని కల్పించారు. గాయత్రీమంత్రాన్ని మహామంత్రమని సంబోధించుట ఈ తధ్యం ద్వారా జరిగింది. దీనికి తోడుగా ఆరోగ్యశాస్త్ర దృష్టిపరంగా ఇది సాటిలేని ఒక మేటి మంత్రం.

మొదటగా 'గాయత్రీ' పద శబ్దార్థమును తెలిసికొందాం. ఋషులు దీనిని "ప్రాణాలను రక్షించేదే గాయత్రీ" అని ప్రకటించుట జరిగింది. అనగా కీర్తించెడి వారిని రక్షించెడిదే గాయత్రీ. గాయత్రీమంత్రంపై అధ్యయనం చేయుట ప్రారంభించిన నాటి నుండి దాని శక్తి లోకవిదితం కాసాగింది. **గాయత్రీమంత్ర సూత్రకారులు ఎంతో గొప్ప అంతర్దృష్టితో ఈ మంత్రాక్షర కూర్పును గావించారు.** దీనిని అధ్యయనం చేసే కొలది క్రమక్రమంగా మంత్రంలోని శబ్దశక్తులు ప్రస్ఫుటం కాసాగాయి. **వాస్తవంగా ఈ సూత్రం గాయత్రీమంత్రం యొక్క శబ్ద వ్యాఖ్యల వలన ఒనగూడిన విశిష్ట శక్తి కాదు. దీనిలో సాటిలేని ఒక దివ్యమైన వైజ్ఞానిక సత్యం దాగి ఉంది.** దివ్య దృష్టి సంపన్నులైన ఋషులు కూడా మాటలలో స్పష్టం చేయజాలక వారు "జ్యోతి-త్యోతి" శబ్దాలలో దీనిని అభివ్యక్తం చేశారు. అట్టి ఈ మంత్రం జపించెడి వారిని రక్షిస్తుంది అనెడి సత్యాన్ని విశదీకరించక బుద్ధివాదులు దీనిని ఒక రహస్యమైన దానినిగా విడచిపుచ్చుట జరిగింది. ఇదేవిధంగా 'గాయత్రీ మంత్రం-కామధేనువు', 'గాయత్రీ -కల్పవృక్షము', 'గాయత్రీ-పారస్మణి' మున్నగు విశేషణాల ద్వారా ప్రచారం చేస్తున్నారు. తత్ఫలితంగా శాస్త్రీయంగా (వైజ్ఞానికంగా) స్పష్టత కొరవడి సరియైన సమాధానం లభించకపోవుటచే వైజ్ఞానికులు దీనిని సత్యమని అంగీకరించుటకు సంకోచించుచున్నారు. ఇప్పుడు శబ్ద విజ్ఞానం పెంపొంది, దీని ద్వారా గాయత్రీమంత్ర విశ్లేషణ ప్రారంభించి, లభించిన ఫలితాల ఆధారంగా గాయత్రీమంత్ర శక్తి ప్రభావాన్ని క్రమక్రమంగా గుర్తించసాగారు.

ఈ మంత్రంలోనున్న శబ్దాలు మరియు అక్షర కూర్పు, దాని ఉచ్చారణ ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యెడి తరంగాలు, సంపూర్ణ శరీరంలో అనుకూల ప్రభావాన్ని కలిగిస్తాయి. ఈ సత్యాన్ని గాయత్రీ విషయ సంగ్రాహకులకు విడమర్చి చెప్పగా బుద్ధిమాన్యులంతా సంతసించారు. ఈ మంత్రాన్ని ఆలపించెడి వారికి రక్షణనిస్తూ, ఆ మంత్రశక్తి సమగ్రరూపంలో వారిని స్వస్థుల గావించింది.

కామధేనువని ప్రచారం చేయుట జరిగింది. దీని సమక్షంలో ఎటువంటి కోరికైనా నెరవేరి తీరుతుంది. గాయత్రీ కామధేనువు ఎట్లా? దీనిపై విచారించగా తేలివదేమనగా- గాయత్రీమంత్ర జపంతో వ్యక్తికి అన్నివిధాలా ఆరోగ్యం చేకూరి, నిరోగిగా (రోగం లేనివానిగా) తయారవుతాడు. అప్పుడు ధనోపార్జన విధానంలో అతని స్థితి సర్వసాధారణంగా కన్న మెరుగుగా నిర్భయంగా ఉంటుంది. వారిని ఇతరులతో పోల్చి చూచినచో ధన సంపాదనలో మిన్నగా ఉండెదరు మరియు శక్తిశాలురుగా ఉండెదరు. ధనమున్నవారు ఈ సమాజంలో కొంత సంపాదించుకొనుట అసంభవమేమి కాదు. ఏలనన భౌతికసంపదలతో కూడిన ఈ సమాజం బలమైనదే! దీనితో వ్యక్తి తన సమస్త ఆకాంక్షలను పూర్తిచేసికొనగలడు. అందువలన గాయత్రీని కామధేనువని పిలచుట జరిగింది. కావున భౌతిక దృష్టితో ఇది ఏవిధంగాను అసంబద్ధము కానేరదు. గాయత్రీ కల్పవృక్షము, గాయత్రీ పారస్మణి - వీటన్నింటిని ఇదే దృష్టితో చూడవలసి ఉన్నది.

గాయత్రీ సంబంధిత భౌతిక చర్చలు ముందుకు సాగుతూ ఉన్నాయి. ఇప్పుడు మనకు కనిపించేది, పూర్వపురోజులలో నేటివరకు చేసిన శోధనల అన్నింటిని క్రోడీకరించి అనుసంధానం గావించి "గాయంతి త్రాయతీ" అనెడిదానిలో ఎంతవరకు నిజమున్నది అనెడి దానిని లోతుగా పరిశీలించుటలో గుర్తింప దగిన రీతిలో "జబల్పూరు హాస్పిటల్ అండ్ రీసర్చ్ సెంటర్ హ్యూద్రోగ విభాగంలో పేరెన్నికగన్న డా॥ ఆర్.యం. శర్మగారు కృషి చేశారు. వీరు అధ్యయన నిమిత్తం మొట్టమొదట హ్యూద్రోగిని

మన మస్తిష్కములో వికృతులు ప్రవేశిస్తే చాలా కష్టములు ఎదురవుతాయి

మరియు దీనితో సంబంధమున్న అధికరక్తపోటు ఉన్నవారికి- మందులతోపాటు గాయత్రీమంత్ర జపాన్ని తప్పనిసరి గావించారు. అనేకమంది రోగులపై అనేక నెలల పర్యంతము పరీక్షలు నిర్వహించి, తదుపరి పరీక్షింపగా వారికి లభించిన ఫలితాలు చాలా ప్రోత్సహకరంగా ఉన్నాయి. పరిశీలించి చూడగా మందులతోపాటు గాయత్రీమంత్ర జపాన్ని చేసిన వారికి, కేవలం మందులు మాత్రమే సేవించినవారికి మధ్య రోగ నివారణలో చాలా వ్యత్యాసం కనిపించింది. ఔషధంతో పాటు మంత్రజపాన్ని చేసినవారి రోగగ్రస్తమైన శరీరం, ముఖమండలం చాలా సామాన్యస్థితికి చేరుకుంది. దీనికి భిన్నంగా కేవలం మందులు వాడి, మంత్రజపం చేయని వారి శరీరం, ముఖం నిస్తేజంగా అలసిపోయిన రీతిలో ఉండుటే గాక, మధ్యమధ్యలో ఇతర రోగాలు కూడా పొడచూపాయి.

పై ప్రోత్సాహక ఫలితాల చవిచూచిన డా॥ శర్మ అత్యంత ఉత్సాహభరితుడై హృదయరోగాలపై మరియు రక్తపోటుపై గాయత్రీమంత్ర ప్రభావాన్ని మరింత లోతుగా అధ్యయనం చేశారు. దీనికై ఆయన రెండు రకాలైన విభిన్న ఆచార వ్యవహారాలు కలిగి ఉన్నవారిని ఎన్నుకున్నాడు. ఒక దశంలో ఆధ్యాత్మిక చింతన కలిగి నియమిత రూపంలో గాయత్రీమంత్ర జపాన్ని చేసేవారిని ఉంచాడు. రెండవ దశంలో కేవలం భౌతిక వాంఛల వాసనలతో నిండి ఉన్న వారిని ఉంచాడు. వీరు గాయత్రీమంత్రజపం లేక మరే ఇతర మంత్రజపం వారి జీవితాల్లో చేయలేదు. రెండు దశాల వయస్సు 25-35 సంవత్సరాల మధ్య ఉంటుంది. రెండు దశాలలోని వ్యక్తులందరి ఆరోగ్యాన్ని పరీక్షించి, నిర్ధారించుకొని, వారిని సంపూర్ణ ఆరోగ్య వంతులుగా నిర్ధారించారు. వీరిలో ఎవ్వరికి హృదయరోగం లేక రక్తపోటు లేదు. ఆధ్యాత్మికదశంలోని వారికి ఈ సలహా ఇచ్చారు. వీరు తమ జీవనక్రమంలో ప్రతిస్థితిలో ఆధ్యాత్మికతను నింపుకొని ఉండాలి. మరియు గాయత్రీమంత్ర జపాన్ని నియమిత రూపంలో ప్రతిరోజు చేస్తూవుండాలి, వీరికొరకై ఐదు జపమాలలు పెట్టి ఉంచారు. రెండవ దశానికి ఎటువంటి నిబంధనలు పెట్టలేదు. వీరిపై అధ్యయనాన్ని మూడు సంవత్సరాల పాటు నిర్వహించారు. మధ్య మధ్య ఈ రెండు దశాల ఆరోగ్యాలను పరీక్షించి నమోదు చేయుట జరిగింది.

మూడు సంవత్సరాల తరువాత ఆశ్చర్యాన్ని గొలిపెడి ఫలితాలు వచ్చాయి. ఆధ్యాత్మిక భావాలతో కూడి, గాయత్రీమంత్రజపం చేసిన దశ సభ్యులలో హృదయానికి, రక్తపోటుకు సంబంధించి ఎటువంటి ఫిర్యాదులు లేవు. దీనికి భిన్నంగా ఉన్న రెండవ దశంలో పై రెండింటికి సంబంధించిన ఆరోగ్య సమస్యలపై రోగలక్షణాలు పొడచూపాయి. ఆధ్యాత్మిక దశంలోనివారు శాకాహారులు. రెండవదశంలోని వారు శాకాహార మాంసాహారులు రెండింటిని తినేవారు. హృదయరోగుల పైన కూడా గాయత్రీమంత్ర జప ప్రభావంతో హృదయగతి తీవ్రత నొందుట గురించి పరిశీలన చేశాడు. ఆయన జబ్బుపడిన వారి దగ్గర నుండి సామాన్య వరకు 16 గంటలలో ప్రతి రెండు గంటల కొకమారు గాయత్రీమంత్రాన్ని ఒక మాల (108 సార్లు) చొప్పున జపం చేయమని చెప్పారు. ఒక నెల రోజుల పాటు ఈ కార్యక్రమాన్ని పూర్తి చేసిన పిదప మంత్ర జపాన్ని 24 గంటలలో నాలుగుసార్లు చేయించారు. దీనిలో ప్రాతఃకాలము నిద్రలేచిన దగ్గర నుండి రాత్రి నిద్రించేలోపు రెండుసార్లు చేయించారు. రెండవ నెలలో జపసంఖ్యను పెంచి, ఈ ప్రక్రియను ఇతర నెలల్లో కొనసాగించారు. దీనితో కొద్ది నెలల సమయంలోనే వీరి హృదయస్థితి మామూలుస్థితికి వచ్చుట గమనించారు. గాయత్రీమంత్ర జప ప్రయోగంలో 'ఓం' అక్షరాన్ని రాగయుక్తంగా, లయబద్ధంగా, దీర్ఘశ్వాసతో ఉచ్చరించుట సాధన చేయించుట జరిగింది. ఇట్లు చేసేటప్పుడు జబ్బుపడినవారి హృదయ స్పందనలు మరియు రక్తపోటు సామాన్యస్థితి నుండి మార్పుచెందని రీతిలో జాగ్రత్త వహించారు.

దీనివలన హృదయస్పందన సామాన్యస్థితికి ఎట్లు వస్తుంది? అనెడిదానికి జవాబుగా డా॥ శర్మగారి మాటలలో- 'అ మంత్రము యొక్క శబ్దవిన్యాసాలలో దీని రహస్యమున్నది! ఆ శబ్దాలను క్రమపద్ధతిలో ఉచ్చరించుట వలన కొంత అసాధారణమైన ధ్వని తరంగాలు జనిస్తాయి.' శరీరంలోని స్వయంచలిత నాడీమండలవ్యవస్థ యొక్క సున్నితభాగము ప్రభావితం చెందుట ప్రారంభమవుతుంది. దీనితో హృదయ చలనము మరియు రక్తపోటు మామూలు స్థితిని పొందుట ద్వారా రోగికి స్వస్థత చేకూరుట అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

మహాశక్తివంతమైన ఏనుగు పిచ్చిదైనప్పుడు వివేకాన్ని కోల్పోతుంది

తన ఈ పరిశోధనా ఫలితాలపై ఒక సమగ్ర పరిశీలనా పరిశోధనాపత్రాన్ని తయారుచేసి అఖిల భారతీయ విజ్ఞాన విశేషజ్ఞుల సమ్మేళనానికి పంపారు. ఆరోజులలో ఇది గౌహతిలో సమావేశమయింది. పరిశోధనాపత్రాలను స్వీకరించుట జరిగింది. “అసోసియేషన్ ఆఫ్ ఫిజీషియన్స్ జర్నల్” అను పేరుగల విజ్ఞాన పరిశోధనా పత్రికలో ఇది ప్రచురింపబడింది. సమ్మేళనంలో ఈ పరిశోధన మంచి ప్రశంసలనందుకొంది. దీనితో ఇతర రోగాలపై కూడా గాయత్రీమంత్ర జప ప్రభావాన్ని తెలిసికోవాలనెడి కోరిక వెలిబుచ్చారు.

గాయత్రీమంత్రం ఒక వైదిక మంత్రం. దీని జపంలో సంపూర్ణ బాహ్య సూచిత విధానం ఉంది. ఎట్టి నియమ నిబంధనలు పాటింపక రోగిగ్రస్తుడు ఈ మంత్రాన్ని నడుస్తూ, లేస్తూ, కూర్చొని, పడుకొని, పరిశుభ్రంగా ఉన్నా లేకున్నా ఎలా ఉన్నా ఈ గాయత్రీమంత్రాన్ని జపించవచ్చును. అందువలన దీనిని మౌన-మానసిక జపమని పిలుస్తారు.

గాయత్రీమంత్రం జపించుట ద్వారా రోగనివారణకు ప్రేరణ ఎప్పుడు, ఎలా లభిస్తుంది? ఈ ప్రశ్నకు జవాబుగా డా॥ ఆర్.యం.శర్మ గారు తన దీర్ఘకాల వ్యాధి చికిత్స పద్ధతిని ఉటంకిస్తూ ఇలా అన్నారు - “ఈ హృద్రోగుల వెంట వారి తల్లిదండ్రులు లేనిచో వారి బంధువులు వారిని వెన్నంటి ఉండే వారు. రోగుల వెంట ఉన్న వారు వ్యాధి తగ్గుతుందనెడి ప్రబల విశ్వాసంతో ఉండేవారు. వారిలోని జిజ్ఞాస తమ బిడ్డ సున్నిత అవయవానికి ఇంతటి ప్రాణాంతక వ్యాధి ఎలా వచ్చింది? తల్లిదండ్రులు ఈ బాధను ఎలా తట్టుకొని ధైర్యాన్ని పొందెదరు? ఈ జిజ్ఞాస చర్చగా వారి మధ్య మారింది. తద్వారా కొంత అవగాహన పెరిగింది. వారి జీవనక్రమంలో ఇది ఒక భాగంగా మారిపోయింది. వారు శాకాహారులు. దీనికి తోడుగా వారు బ్రహ్మముహూర్త సమయమందు మేల్కొని సంధ్యోపాసన చేస్తూ నియమిత దినచర్యను పాటించేవారు. ఉపాసనతో వారు గాయత్రీమంత్ర జపాన్ని మరియు అనుష్ఠానాన్ని చేస్తూ, సమయానుకూలంగా యజ్ఞంలో పాలుపంచుకొనేవారు.

గాయత్రీకి సంబంధించిన విషయాల్లో కొద్దో గొప్పో అనుభవం వీరికి ఉంది. గాయత్రీ బ్రాహ్మణులకు అనగా సాత్విక చింతనాపరులకు కామధేనువు వంటిదని వారు విన్నారు. దీని విషయాన్ని అధర్వణవేదంలో వివరించుట

జరిగింది. “ఓం! స్తుతామయా వరదా, వేదమాతా, ప్రచోదయంతాం, పావమానీ, ద్విజానాం! ఆయుః, ప్రాణం, ప్రజాం, పశుం, కీర్తిం, ద్రవిణం, బ్రహ్మవర్చసం, మహ్యం, దత్వా ప్రజత బ్రహ్మలోకం!” గాయత్రీమంత్రం యొక్క ఫలశృతి ఈ శ్లోకం ద్వారా ప్రకటితమవుతుంది.

వీటన్నింటిలో శోధించి, విచారణ చేసి, మంథనం గావించిన తదుపరి ఇలా నిర్ణయించారు. గాయత్రీమంత్ర జపం రోగ నివారణపై చూపించెడి ప్రభావాన్ని అధ్యయనం చేయాలను కున్నారు. తదుపరి వారు, వారికి సంబంధించిన రోగులపై తగిన రీతిలో అధ్యయనాన్ని చేయుట మొదలుపెట్టి వచ్చిన ఫలితాలను పైనుదహరించారు. వీరి కథనానుసారం- వారు వందలకొలది హృదయరోగులకు స్వస్థతను చేకూర్చుట జరిగింది. వీరంతా సంపూర్ణ ఆరోగ్యాన్ని పొంది మామూలు స్థితికి చేరుకున్నారు.

హిందీ మూలం: ప్రజ్ఞా అభియాన్
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

జ్ఞానం, సత్యం, వివేకం, సంయమం - ఏది మిన్న?

గురుకులంలోని విద్యార్థుల మధ్య జ్ఞానము, సత్యము, వివేకము లేక సంయమములలో ఏది ఉన్నతమైనది? అనెడిదానిని తెలుసుకొనుటకై వారి గురువు వద్దకు వెళ్ళారు.

గురువుగారు తన శిష్యులనుద్దేశించి ఇలా చెప్పారు. “వత్సా! పైనుదహరించిన నాలుగు పరస్పరపూరకాలు, పరస్పరశక్తిదాతలు. అవి ఏకాకిగా తమ ఉన్నతిని చాటజాలవు. అవి ఒకదాని నుండి మరియొకటి విడదీయ రానివి. జ్ఞానము సహాయంతో మనిషి మరొకరికి సత్య మార్గాన్ని చూపిస్తాడు. సత్యపాలనతో తాను స్వయంగా శాంతిని పొందుతూ ఇతరులకు కూడా శాంతిని చేకూర్చుతాడు. వివేకంతో సుఖజీవితం ఇతరులకు సుఖాన్ని అందిస్తాడు. సంయమం ద్వారా దీర్ఘాయుష్షుడై, సమస్త సంపదలను వివేకంతో ఉపయుక్తం గావిస్తాడు.

- తెనుగు సేత : ఎ. శారద

చెడును త్యజించుటకు సైతము సాహసం కావాలి

మహారాణ ప్రతాప్ సింహ్

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ ప్రత్యేకం

సహోదర భారతీయులారా!

మన భారతదేశం స్వాతంత్ర్యాన్ని పొంది 68 సంవత్సరాలు పూర్తి చేసుకొని 69 వ సంవత్సరములో అడుగిడుచున్నది. ఈ 68 సంవత్సరాలలో మనము ఒకే ఉన్నత ఆదర్శాలతో కూడిన జాతిగా, ఉన్నత లక్ష్యాలకై మనుగడ సాగించుచున్న జాతిగా, ఏకత్రాటి పై నడిచే జాతిగా, భిన్నత్వంలో ఏకత్వమున్న జాతిగా పరిణతి సాధించలేకపోయాం.

“సర్వేజనా స్సుఖినోభవన్తు, సమస్తలోకా స్సుఖినో భవన్తు” అనే లక్ష్యదిశగా పయనించలేకున్నది. ఒకనాడు జ్ఞానానికి నిలువుటద్దముగా నిలచి కుల, మత, వర్ణ, వర్ణ, జాతి భేదాల కఠీతతంగా మనుగడ సాగిస్తూ మానవ విలువలకు పెద్ద పీట వైచి దిగంతాలకు తన కీర్తిని వ్యాపింపజేసిన జాతి ఈనాడు అజ్ఞానంలో అలమటిస్తూ “ధన మూలమిదం జగత్” అనేది దానిని నరనరాన జీర్ణించుకొన్నది. చతుష్పక్షికళల సాధనాలకు కేవలం ధన సంపాదనే అనేడి నూతన నిర్వచనాన్నిచ్చి, స్వార్థానికి అగ్రస్థానమిచ్చి, చివరకు చదువు యొక్క పరమార్థం, సేవల పరమార్థం ధన సంపాదనే అనేడి ఏకైక లక్ష్యంగా మనుగడ సాగిస్తున్నది. నేటి మన ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థ “ప్రజలచే, ప్రజల కొరకై, ప్రజల యొక్క” అనగా సమాజం యొక్క ప్రగతికి అనేడి దానికి నూతన నిర్వచనమిచ్చి, కొందరు ప్రజలచే కొందరి స్వార్థ ప్రయోజనాలకై, కొందరి ధన, అధికారదాహం తీర్చుటకై వారి వారసత్వ ప్రయోజనాలకై బలిమితో ఎన్నుకోబడిన వ్యవస్థగా రాజకీయ రూపాంతరం చెందింది.

ఒకనాడు అచంచల దేశభక్తితో అలనాటి నాయకులు, రాజులు ఒకరితో ఒకరు పోటీపడి ప్రజలను చైతన్యపరుస్తూ, స్ఫూర్తినిందిస్తూ, మార్గదర్శనం గావిస్తూ, జాతికి జీవం పోసి విశ్వమానవాళికి ఆదర్శంగా నిలిచారు. స్ఫూర్తినిందించారు. విశ్వమానవాళికి ఆరాధ్యులుగా చరిత్రపుటలకెక్కారు.

వీరిలో ఆధ్యాత్మికపరంగా పేర్కొనదగిన మహానుభావుల్లో కొందరు శ్రీ వివేకానందుడు, శ్రీ పరమహంస యోగానంద, ఆచార్య చాణక్యుడు, శ్రీ మాధవరావు సదాశివ గోల్వల్కర్, శ్రీరమణమహర్షి మున్నగువారు.

దేశం కోసం ప్రాణాలు సైతం ఒడ్డిన రాజులు, మహారాజులు, మహానుభావులు, మనీషులు ఎందరో ఉన్నారు. వారిలో కొందరు-రాజావిక్రమాదిత్య, మహారాణా ప్రతాప్, ఝాన్సీలక్ష్మీబాయి, ఛత్రపతి శివాజీ, శ్రీకృష్ణదేవరాయలు, అల్లూరి సీతారామరాజు.

ఈ పర్వమాసంలో మహారాణాప్రతాప్ స్ఫూర్తిదాయక జీవితాన్ని గురించి సింహావలోకనం చేసుకొందాం.

జననం: 9 మే, 1540, కుంభాల్ ఘర్, రాజస్థాన్

తండ్రి: మహారాణా ఉదయ్ సింగ్-2

తల్లి: మహారాణి జైవంతాబాయి

మరణం: 19 జనవరి 1597, చావంద్, రాజస్థాన్

మేవాడ్ రాణా రెండవ ఉదయసింహుడి సంతానంలో రాణాప్రతాప్ పెద్దవాడు. ఆరోజులలో భారతదేశంలో మొఘల్ చక్రవర్తి అక్బర్ మహాశక్తివంతుడిగా ఉన్నాడు. తన చతురతతో, కుటిల ఆలోచనలతో మహావీరులైన రాజపుత్రులతో స్నేహం పెంచుకొని వారిమధ్య స్పర్ధలు సృష్టించి వారిని తన అధీనంలోకి తెచ్చుకొన్నాడు. హిందువుల బలంతోనే హిందూరాజుల జయించి వారి రాజ్యాలను తన రాజ్యంలో కలుపుకొని వారిని తన సామంతులనుగా చేసికొన్నాడు. హిందూ రాజుల అనైకృత అక్బరుకు వరంగా మారింది. స్వాభిమానం లోపించి, విలాసాలకు, సుఖాలకు దాసోహమై, దేశభక్తి కొరవడిన రాజులను సునాయాసంగా తనకు బానిసలుగా చేసికొని, వారిచే ఊడిగం చేయించుకున్నాడు. హిందూరాజులలో మేవాడ్, బుందీ, సిరోహి వంశాలకు చెందిన రాజపుత్రులు అక్బర్ ను చివరివరకు ఎదిరించి తమ స్వాభిమానాన్ని, దేశభక్తిని చాటుకొన్నారు. వీరిలో పేరెన్నికగన్నవాడు మేవాడ్ ను ఏలిన రాణాప్రతాప్ సింహ్.

ఆధ్యాత్మికత పిరికివారిని వరించదు - సాహసవంతులను అక్కున చేర్చుకుంటుంది

రాణాప్రతాప్ తండ్రి ఉదయసింహుడు తనకు గల రాణులలో కడపటి ఆమెపై గల అమిత ప్రేమతో, ఆమె కుమారుడైన జగమల్లును మేవాడకు రాజుగా ప్రకటించి తనువు చాలించాడు. దీనిని మేవాడలోని దేశభక్తులైన వీరులందరూ వ్యతిరేకించి, జగమల్లును ఒప్పించి, ఆయనకు బదులుగా వీరుడైన రాణాప్రతాపుని మేవాడ సింహాసనాన్ని అధిష్టించేలా చేయటంలో సఫలీకృతులైనారు. దేశభక్తితో నిండి, జాగృతి చెందిన జాతి లక్షణమిది. రాజే కాదు రాజుతో పాటు ప్రజలు కూడా కర్తవ్యపరాయణులై ఉండేదివారనెడిదానికి ఇది ఒక మచ్చుతునక. ఇది కరువైన ప్రజలున్న దేశాలు సునాయాసంగా బానిసత్వంలోనికి పోతాయనెడిది చారిత్రక సత్యం.

రాణా తలపాగా విశిష్టత: ఆనాడు రాణాప్రతాప్ తన దేశం పరాయిపాలన నుండి విముక్తమయ్యేంత వరకు తాను “బంగారు పళ్ళెంలో భోజనం చేయను, మెత్తని పరుపులపై నిద్రించను, రాజప్రసాదంలో జీవించను, ఆకుల్లో భోజనం చేస్తాను, నేలపై నిద్రిస్తాను, గుడారంలో జీవిస్తాను” అని కఠోర ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఈవిధంగా నాయకుడు తన అనుచరులలో దేశభక్తిని నూరిపోశాడు.

ఆరోజుల్లో పేరెన్నికగన్న “శీతల్” అనెడి కవి రాణ ప్రతాప్ శౌర్యంపై ఆశువుగా కవిత చెప్పగా, ఆనందపరవశుడైన రాణా తన తలపాగానుతో శీతల్ ను సత్కరించాడు. తదుపరి శీతల్ ఆ వస్త్రాన్ని తన తలపాగాగా చేసికొని, అక్కరు పాదుషా కొలువులోనికి ప్రవేశించి, పాదుషాకు సలాము చేసేముందు తలపాగాను తీసి సలాము చేశాడు. దీనిని చూచిన అక్కరు తలపాగా తీయుటకు గల కారణమడిగాడు. శీతల్ జవాబిస్తూ ‘రాజా అక్కర్! ఈ తల పాగా మహావీరుడు, స్వాభిమానియైన మేవాడ రాణా ప్రతాపునిది. ఈ తలపాగా ఎవ్వరిముందు తలవంచదు. అందులకై దీనిని తప్పించి, మీ ముందు నా తలవంచాను” అన్నాడు. దీనిని విన్న పాదుషాతోపాటు దర్బారులోనివారంతా స్థాణువులైపోయారు. మహాపురుషులతో పాటు వారి వస్తువులు కూడా ఉండవలసిన స్థానంలో ఉంచితే గౌరవమన్ననల పొందుతాయనెడి దానికిది తార్కాణం.

సంస్కృతి - సంస్కారాలకు పెద్దపీట: ఆనాటి సమాజం నీతి, నియమాలకు పెద్దపీట వైచి, వీనిని అతిక్రమించినవారి సరసన కూడా కూర్చోనెడిది కాదు. దీనికి ఉదాహరణగా రాణాప్రతాప్ ప్రవర్తన నిలుస్తుంది.

అక్కరు పాదుషా దూతగా తనను కలసికొనుటకై రాజపుత్ర మహావీరుడు మాన్సింగ్ రాగా, రాణా ఆయన సరసన కూర్చొని భుజించుటకు తిరస్కరించి ‘మాన్సింగ్! మొఘలులతో చేతులు కలిపి వారికి లొంగిపోయి రాజపుత్రుల వంశజుల ఉజ్జ్వల పరంపరను కళంకితం గావించిన నీ సరసన కూర్చుండి భోజనం చేసి బొప్పారావల్, రాణాసాంగా వంటి పవిత్ర వంశజులకు కళంకం తీసుకురాలేను’ అని నిర్మోహమాటంగా పలికిన ధీశాలి, దీక్షాబద్ధుడు రాణాప్రతాప్. తనకు బదులుగా తన కుమారుడైన అమరసింహుడిని కూర్చుండబెట్టి అతిథిధర్మాన్ని పాటించి భారతీయ సంస్కృతికి ప్రాభవం కలిగించిన మహా మనీషి.

ధైర్య స్థైర్యాలతో నిండిన రాణా: రాణాప్రతాప్ ను లొంగదీసి కొనుటకై అక్కరు చేయని ప్రయత్నం లేదు. సామ, దాన, భేదాలు బెడిసికొట్టగా ఇక మిగిలిన దండ ప్రయోగం అనగా యుద్ధాన్ని ప్రకటించి మేవాడరాజ్యంపైకి తనకు గల 2 లక్షల సైన్యాన్ని నడిపించాడు. తనకు గల 20 వేలమంది సైన్యంతో దీనిని ఎదిరించి నిలచుట అసాధ్యమని ఎరిగిన రాణా వివేకంతో తన సైన్యాన్ని హల్దీఖాటీకి నడిపించి, ఆ దుర్గమకొండల నడుమ చక్కని వ్యూహంతో అక్కరు సేనావాహినిని ఎదిరించి కొన్ని వేలమంది శత్రువులని హతుల గావించాడు.

చేతక్ స్వామి భక్తి: అత్యంత విశ్వాసపాత్రము, సుశిక్షితురాలైన తన “చేతక్” గుఱ్ఱాన్ని ఏనుగుపైనున్న మాన్సింహుని వైపు మళ్ళించాడు. మాన్సింహునిపై ప్రయోగించిన శూలం గురి తప్పి ఏనుగు తలను చీల్చుకుపోయింది. దీనితో యుద్ధభూమిని వీడి ఏనుగు పారిపోగా మాన్సింహుడు బ్రతికిపోయాడు. తదుపరి తన చేతక్ ను ఏనుగుపైనున్న యువరాజు సలీం వైపు మరలించాడు. చేతక్ ఎగిరి తన ముందరి రెండు కాళ్ళను సలీం కూర్చున్న ఏనుగు తలపై ఆనించింది. ప్రతాపుడు వెనువెంటనే విసిరిన శూలం మావటిని బలిగొంది. సలీం కూడా తప్పించుకున్నాడు. తన స్వామి అమితంగా డస్సిపోవుటను గమనించిన చేతక్ ఆయన వ్రాణాలను రక్షించుటకై తన వ్రాణాలను పణంగాపెట్టి 26 అడుగుల కాలువను ఒక్క ఉదుటున దుమికి తన చివరి శ్వాసను విడిచింది. వజ్ర సమానమైన రాణాప్రతాప్ హృదయం ఈ సంఘటనతో విలవిలలాడింది. చేతక్ వ్రాణార్పణకి ప్రతీకగా అచ్చట స్మారకచిహ్నం వెలిసింది.

దేవతల ఎదుట యాచించేవాడు ఆధ్యాత్మికవాది కాజాలడు

రాంప్రసాద్ స్వామిభక్తి: అదేరితిలో రాణాప్రతాప్ ఏనుగు రాంప్రసాద్ యుద్ధంలో 13 ఏనుగులను చంపింది. దీనిని నిలువరించుటకై అక్కరు సైన్యం 14 ఏనుగులతో రాంప్రసాద్ను చుట్టుముట్టి బంధించింది. అక్కరు దీనికి “పీర్ ప్రసాద్” అని నామకరణం చేసి బందీగావించాడు. తన ప్రభువుకు దూరమైన ‘రాంప్రసాద్’ 18 రోజులపాటు పచ్చి గంగను కూడా ముట్టలేదు. దీనిని మచ్చికచేసికొనుటకై అక్కరు చేసిన ప్రయత్నాలేవి ఫలించలేదు. చివరకు అది తన ప్రాణాలను విడచింది. దీనిని చూచిన అక్కరు కన్నీటి పర్యంతమై ‘రాణా ప్రతాప్ ఏనుగును కూడా వంచలేని తాను దాని యజమానియైన రాణాను వంచగలనా? ఇది కల్ల!” అనుకున్నాడు అక్కరు.

అసలు సినలైన దేశభక్తిగల రాణా: సగం భారతదేశాన్ని ఇస్తానని ప్రలోభపెట్టిన అక్కరుచక్రవర్తికి తలవొగ్గక తన స్వాభిమానాన్ని, నిష్కళంక దేశభక్తిని, మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుకున్నాడు” రాణాప్రతాప్.

ఆయన ధరించిన ఈటె బరువు 80 కిలోలు - కవచం కత్తిల మొత్తం బరువు 207 కిలోలు.

రాణాప్రతాపుని నిష్కళంక దేశభక్తి, పోరాట పటిమ అననుకూల పరిస్థితులలో కూడా మొక్కవోని అతని ధైర్యం, విదేశీ నాయకులను సైతం స్ఫూర్తితో నింపింది.

ఒక విలేకరి వియత్నాం అధ్యక్షుడిని “మీ చిన్నదేశం, పేదదేశం-అత్యంత శక్తిశాలియైన అమెరికా దేశాన్ని 20 సం॥ల సుదీర్ఘకాలం జరిగిన యుద్ధంలో నిలువరించి, విజయాన్ని ఎలా సాధించింది?” అని ప్రశ్నించగా మా విజయానికి మూలం “ఒక భారతదేశ రాజు ప్రదర్శించిన దేశభక్తి” అని జవాబిచ్చాడు.

ఎవరా రాజు? అతని వివరాలు చెప్పండి? అని విలేకరి అడుగగా ‘ఆయన పేరు మహారాణా ప్రతాప్ సింహ్, మేవాడ రాజు. ఇటువంటి రాజు మా దేశంలో పుట్టి ఉంటే మేము ప్రపంచాన్ని జయించి ఉండేవాళ్ళం’ అని అధ్యక్షుడు జవాబిచ్చాడు.

ఈ అధ్యక్షుడు చనిపోయిన పిదప ఆయన సమాధిపై ఇలా చెక్కుబడి ఉంది “ఈ సమాధి మహారాణాప్రతాప్ శిష్యునిది.’ అటుపిమ్మట వియత్నాం విదేశాంగమంత్రి భారత్ కు వచ్చి, ఉదయపూర్ లో ఉన్న రాణాప్రతాప్ సింహుని సమాధిని

దర్శించి, అచ్చటి పిడికెడు మట్టిని తన సంచితో భద్రపరచు కున్నాడు. దీనిని చూచినవారు ఆయనను ప్రశ్నించగా, “ఈ మట్టిలో స్వాభిమానులైన నిష్కళంక దేశభక్తులు, వీరపుత్రులు జన్మించారు. ఇట్టి పవిత్ర శక్తిశాలి మట్టిని మా దేశంలోని మట్టిలో కలుపుతాను. ప్రపంచం గర్వించదగ్గ రాణాప్రతాప్ సింహుని లాంటి మహామానవులకు జన్మనిస్తుంది” అని జవాబిచ్చాడు.

అమెరికా దేశపు అధ్యక్షుడైన అబ్రహాంలింకన్ భారతదేశ పర్యటన ఖరారైంది. అతని తల్లి మేవాడలోని పిడికెడు మట్టిని తెమ్మని అబ్రహాంలింకన్ కు కోరింది. కాని కొన్ని కారణాంతరాల వల్ల లింకన్ భారతదేశ పర్యటన రద్దయింది.

మిత్రులారా! పరమపూజ్యగురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య “సమస్త విశ్వకో భారత్ కా అజస్ర అనుదాన్” అనగా “సమస్త విశ్వానికి భారతదేశం అందించిన అవిరళ సంస్కృతీ అనుదానము” అనెడి ఒక మహాగ్రంథాన్ని మనకు అందించారు. అందులో ఈ జాతి తన ఆధ్యాత్మిక సంపదను చైనా, ఇండోనేషియా, సింగపూర్, మలేషియా, శ్రీలంక, వియత్నాం, కంబోడియా, జర్మనీలాంటి అనేకానేక దేశాలకు వ్యాపింప జేసింది. వారికి జీవించేకళను అందించింది” అని పేర్కొన్నారు.

దీనిని మనమంతా కలిసి పరిరక్షించుకోవాలి - ఆచరించాలి - పునర్జీవింప జేయాలి

ఈ స్వాతంత్ర్య పర్వదిన సందర్భంగా ఒక సంకల్పాన్ని తీసికొందాం! ఆ మహామహుల జీవితాలను స్మరిద్దాం. అనుసరించి, అనుకరిద్దాం! జాతికి జవనత్వాలనందిద్దాం. సద్గురువాణి చెప్పినట్లు “నీవు ఒంటరిగానైనా గురువుల పని చేయి - వజ్రంలా రూపొందుతావు. ఇతరులపై నీ దృష్టిని నిలుపక, గురువులపైనే దృష్టి నిలిపి నీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించు. “నీవు ధైర్యంగా ముందుకు సాగు. నీ గురువు నిన్ను తీర్చి దిద్దుతాడు! నిన్ను కాచి కాపాడతాడు!”

“ఓం సహ నావవతు సహ నౌ భునక్తు । సహవీర్యం కరవావహౌ । తేజస్వినావధీతమస్తు మా విద్విషావహౌ ॥
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః ॥

“జై హింద్ - జై భారత్ - జై జై భారత్”

- సంకలనం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

సదా ఆరోగ్యంగా ఉండాలన్నచో నాలుకను అదుపులో ఉంచుకోవాలి

ఆలోచనలు మారితే పరిస్థితులు కూడా మారుతాయి

రసాయనికామ్లము (యాసిడ్) పడినచోట దానిని కాల్చుట కాని లేక కరిగించుట కాని చేస్తుంది. చెడు ఆలోచనలు రసాయనికామ్లము వంటివి. ఇవి ఎవరి మస్తిష్కంలో, మనస్సులో ప్రవేశిస్తాయో అచ్చట ఒక పెద్ద ప్రతిబంధకంగా మారుతాయి. క్రొత్త క్రొత్త సమస్యలను సృష్టిస్తూ ఉంటాయి. తదుపరి రాగద్వేషాలు, రోషాలు, కపటం, మోసం, భయం, అహంకారాలతో కూడిన వాతావరణాన్ని తయారుచేస్తాయి. రంగు కళ్ళజోడును ధరించినవానికి ప్రపంచమంతా అదే రంగులో కనిపిస్తూ ఉంటుంది. కాని వాస్తవంగా ఆ రంగు అచ్చట లేదు. రంగు కళ్ళజోడును తీసివేచి చూచినచో లేక అద్దాల రంగు మార్చినచో అచ్చటి రంగు మారిపోతుంది. ఇదే రీతిలో సుగంధాన్ని నింపితే ఆ వాతావరణమంతా సుగంధ భరితమవుతుంది లేక దుర్గంధాన్ని నింపితే అదంతా దుర్గంధ మయమవుతుంది.

పరిస్థితులను చక్కదిద్దుటకు ప్రయత్నిస్తూ ఉండాలి. చిక్కుముడులు పడి పరిస్థితులు జటిలంగా మారితే చక్కని ఆలోచనల ద్వారా ఆ చిక్కుముడుల వెంటనే తొలగించుకోవాలి. లేనిచో ఒకదానిని తొలగిస్తే మరొకటి తలెత్తుతూ ఉంటుంది. చెడు ఆలోచనలతో మునిగి తేలెడివారు చెడు ప్రవృత్తులకు అలవడెదరు. తదుపరి అవే చెడు అలవాట్లుగా మారి వారిని వెన్నంటి ఉంటాయి. ఈ కారణాలతో క్రొత్త క్రొత్త సంకటాలు తలెత్తుతాయి. వీనిని సరిదిద్దుకొనుటకై ఎవరైతే వారి భావ సంవేదలను ఉచ్చస్థితిలోనికి పెంపొందించుకొని గౌరవ మన్ననల పొందుచూ, వారి ఆలోచనల సరిచేసికొనెదరో వారు ఉన్నతులుగా మారెదరు. ఇట్టివారు కఠిన పరిస్థితులలో కూడా తమ మార్గాన్ని సుగమం చేసికొనెదరు. కాళ్ళకు చెప్పులు ధరించి, ముళ్ళు, రాళ్ళతో నిండి ఉన్న మార్గంలో సైతం అనాయాసంగా ఎట్లు నడచిపోతామో అదేవిధంగా ఉత్తమ భావసంవేదనలున్నవారు చీకటి అలముకున్నా వెలుగు మార్గంలో పయనిస్తారు. మనల మనం సంస్కరించుకొనుటే సమాజానికి మనం చేసేది గొప్ప సేవ.

సమాజంలో నున్న సమస్యలన్నింటికి పరిష్కారం ఒకే దాని మీద ఆధారపడి ఉంది. అదే మనిషి ఆలోచనలలో మానవీయత, మరియు ఉత్పృష్టతల సంయోగం. వీని ఆధారంగా వ్యక్తియొక్క వ్యక్తిత్వంలో ఆదర్శవాదం, అణకువ, వినమ్రత వికసిస్తాయి.

వీనితో మనిషి అన్ని పరిస్థితులను తనకు అనుకూలంగా మలచుకొని తన మార్గాన్ని సుగమం చేసికొంటాడు. సమాజ చరిత్రను పరికించి చూచినచో మనకు అవగతమయ్యేది. ఎవ్వరైతే ధైర్య స్థైర్యాలతో సత్రవృత్తుల సంవర్ధనతో ముందుకు సాగెదరో, వారికి ఎదురయ్యేది అన్ని అవరోధాలు వాటంతటవే తొలగిపోతాయి లేక అవి చాలా సరళంగా కనిపిస్తాయి. ఇట్టి చరిత్ర సంఘటనలు చూచినవారికి, విన్నవారికి ఆశ్చర్యాన్ని గొల్పుతాయి. ఇంతటి దుర్భర, కంటక స్థితిలో వీరు ఎలా ముందుకు సాగారు? ఎలా ఎదిగారు? అనేది ప్రశ్నలు మనలో ఉదయిస్తాయి. ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులు వెతికితే మనకు బోధపడేది ఏమిటంటే వారికి కలిగిన ఆదర్శ ఆలోచనలు. వారు అట్టి ఆలోచనలను ఏ రీతిలో తమ జీవితాలలో ఆచరణలోనికి తెచ్చుకొని, వానిని తమ జీవితంలో భాగంగా మలచుకొని తమ వ్యక్తిత్వాల మలచుకొన్నారు అని.

మనలను మనం సంస్కరించుకొనుటే సమాజానికి మనం చేసేది గొప్పసేవ అనేది నానుడిని మనం వింటూ ఉంటాం. ఇట్టి భ్రమలతో నిండిన కాలములో అట్టి సంస్కారవంతుడైన వ్యక్తి తారసపడుట దుర్లభము. ఇట్టి వ్యక్తిని చూచిన జనులు ఉన్నతని పొందుటకై ఆయన నుండి ప్రేరణను పొందెదరు. ఒక వ్యసనపరుని లేక వ్యభిచారి ప్రభావం అనేకమందిపై ఉంటుంది. వారిని సామూహికంగా తన మార్గంలోనికి లాగి వేస్తారు. ఇదేవిధంగా చక్కని వ్యక్తిత్వంతో సంపన్నుడైనవాడు అనేకమంది వ్యక్తులను సదాచారులనుగా మరియు సేవా భావులనుగా తయారుచేయుటలో సఫలీకృతుడు కాగలడు. ఈ క్రమం చక్రభ్రమణంలా వృద్ధిచెందుతుంది. మహామానవులు ఒంటరిగా కూడా తమ సూదంటురాయి అయస్కాంత వ్యక్తిత్వ గుణాలతో ఇతరుల ఆకర్షితులగావించి, జనులను కళ్యాణకారక మార్గంలో పయనింపజేసెదరు. బుద్ధుడు, మహావీరుడు, వివేకానందుడు, వినోబా మున్నగువారు ఈ కోవలోనికి వస్తారు. సంకల్పశీలురు, దృఢమైన వ్యక్తిత్వం గలవారు అనేక పర్యాయాలు దారితప్పిన సమాజాన్ని, మనుష్యులను సత్రవృత్తులతో జతపరచి వారికి సుఖశాంతులను అందించి, ప్రగతిబాటలో వారిని నడిపించారు.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 58 (2. 63) నుండి
అనువాదం: ఎ. శారద

అవినీతితో సంపాదించిన ధనం అనర్థాలకు మూలం

మూర్తిపూజ ఎందుకు?

గురుదేవులు ఇంకా ఇలా అన్నారు. 'మూర్తిపూజ-తొలి అడుగు. దీని సహాయముతో మనము మన భావనలను కేంద్రీభూతము గావిస్తాము. పిల్లలకు ఏవిధముగా 'క'తో 'కడవ', 'కు'తో 'కుందేలు' అని చదివిస్తామో; అదేవిధముగా మూర్తిపూజ మాధ్యమముగా అధ్యాత్మము యొక్క ప్రారంభ శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది.'

మువ్వన్నెలజెండాను మనము గౌరవిస్తాము. జెండా దేశభక్తి భావనకు, గౌరవమునకు ప్రతీక. ఆర్యసమాజ సభ్యులు మూర్తిపూజ చేయరు. కానీ ఒకవేళ ఎవరైనా స్వామీ దయానందుని చిత్రపటమును గానీ లేక ప్రతిమను గానీ అగౌరవపరిస్తే వారు కూడా సహించరు. ఇది భావనకు, గౌరవమునకు సంబంధించిన విషయము.

మూర్తిపూజ తొలిమెట్టు. దాని ఆధారముతో భగవంతుడిని పొందే మార్గము ప్రశస్తమౌతుంది. పుత్రా! దేవపూజనము మరియు మూర్తిపూజ వెనుక గల భావము నీకు ఇప్పుడు అవగాహనలోకి వచ్చేవుంటుంది.

'అవగాహన అయ్యింది గురుదేవా! ఇదంతా అర్థమైనది. ఐతే పూజలో 4 చెంచాల నీరు, గంధనలేపనము, అక్షతలు, పుష్పములు మరియు మృత్యున్నవైవేద్యము సమర్పించుటతో ఏమి జరుగుతుంది? దీపమును ఎందుకు ప్రజ్వలించజేస్తాము? వీనితో ఒనగూడే లాభమేమిటో కృపతో అనుగ్రహించండి.'

జలమాధ్యమముగా సమర్పణ: గురుదేవులు అన్నారు 'కుమారా! 4 చెంచాల జలములో తనువు, మనస్సు, ధనము మరియు భావనలనే 4 శక్తులు ఉన్నాయి. వీటిని భగవంతుని శ్రీచరణముల వద్ద సమర్పిస్తాము. మనము మన సమయము, శ్రమ, ధనాదులను భగవానునికే సమర్పించవలెను.

ఏకహజారీ అనే పేరు గల ఒక పేద రైతు ఉండేవాడు. అతని వద్ద ధనము లేదు, కానీ శ్రమించే తత్త్వమున్నది. అతను సమాజమునకు మేలు చేకూర్చే ఒక కార్యమును చేయాలని సంకల్పించాడు. నిష్కాపూర్వకముగా ఒక 1000

మామిడితోటలను పెంచాడు. ఆ రైతు పేరుమీద ఇప్పుడు కూడా బీహార్ లో ఒక స్థలమున్నది. ఇప్పటికీ ఆ స్థలము 'ఏక్ హజార్ ఆమ్' అనే పేరున పిలువబడుతున్నది.

మధురలో పిండి విసిరే ఒక స్త్రీ ఉండేది. ఆమెకు భర్త లేడు, పిండి విసిరే పని చేస్తూ ఉండేది. ఆ రాబడితోనే జీవితమును వెళ్ళదీసుకునేది. తన సంపాదనలో ఒక వంతు దాచిపెట్టి దానితో పరోపకారకార్యము చేయవలెనని వాంఛించినది. అలా కూడబెట్టిన డబ్బుతో ఆమె ఒక బావిని త్రవ్వించినది. ఆ బావిలో చాలా తియ్యని నీరు ఊరింది. మధుర-బృందావనములో ఆ కాలములో తియ్యని నీరు లభించే బావులలో ఇదొకటి! ఈనాడుకూడా దానిని పిండివిసిరే స్త్రీ త్రవ్వించిన బావి అనే పిలుస్తారు.

లోభ-మోహముల కొరకే అందరూ జీవిస్తారు. కొంత భగవంతునికి కూడా సమర్పించండి. పరోపకారము మీద మన దృష్టి లేకపోయినట్లయితే మనము జంతువులకన్నా హీనమని గ్రహించాలి. జంతువులు చనిపోయిన తరువాత కూడా ఉపయోగపడతాయి. కానీ మనిషి మరణించిన తరువాత ఎవ్వరికీ ఏవిధముగానూ పనికిరాదు.

జలము: శీతలతకు, కళ్యాణమునకు, సంవేదనకు సంకేతము. వేటగాడు బాణము ప్రయోగించి క్రౌంచపక్షిని చంపివేశాడు. ఆడ-క్రౌంచపక్షి చేసే కరుణావిలాపమును గాంచిన వాల్మీకిలో కరుణ ఉదయించినది. ఆ కరుణనుండే శ్రీమద్రామాయణ మహాకావ్యము రూపుదిద్దుకున్నది. ఇతరుల దుఃఖమును గాంచి హృదయం ద్రవించాలి. ఈ గుణములన్నీ మన లోపల వికసించవలెను.

మనము తనువు-మనస్సు-ధనము-భావనలతో సదా సమాజసేవ చేయవలెను. దీనికి సంకేతముగానే 4 చెంచాల జలమును సమర్పిస్తాము.

చందనము: మన జీవితము కూడా చందనము వలెనే ఉండాలి. చందనము సమర్పించుటకు వెనుక గల అర్థమిదే.

ఇంద్రియనిగ్రహమే ఆత్మను బలోపేతం చేస్తుంది

చందనవృక్షము సంపర్కములోనికి వచ్చిన ముళ్ళపొదలు మొదలైనవన్నీ చందనము వలె సుగంధభరితమౌతాయి. మన జీవితము సువాసనలను వెదజల్లాలి.

సుగంధద్రవ్యములను-సువాసనలను వెదజల్లె పన్నీటిని ఉపయోగించుట వలన కాక; మన కర్మల వలన దక్కిన కీర్తితో, సద్విచారములతో నలుదిశలా పరిమళభరితమైన మన యశోపతాకము రెపరెపలాడాలి.

మన వద్దనున్న ప్రతిభసంతా సమాజమునకు నియోజితము కావించవలెను. స్వార్థము కొరకు కాక; పరమార్థము కొరకు జీవితమును సాగించే ఆలోచన చేయండి.

భగీరథుడు గంగావతరణ కొరకు కఠోర-తపస్సు చేశాడు. అందులో పరమార్థభావనయే ఉన్నది. కనుకనే గంగామాత తనను తాను 'భాగీరథి' అని చెప్పుకుని ధన్యురాలైనది. భగవంతుడి పట్ల శబరికున్నంత భక్తి ఉండాలి. కేవలము భజనలు-కీర్తనలు చేసేవారు నిజమైన భక్తులు కారు.

భజనకు అర్థము సేవాభావన కలిగి ఉండుట. శబరి బ్రాహ్మీముహూర్తములో ఋషులు స్నానమాచరించుటకు రేవు నకు చేరు మార్గమునంతా చక్కగా చిమ్మి వారి కాళ్ళలో ముళ్ళు గ్రుచ్చుకోకుండా శుభ్రపరచేది. శబరి భక్తి నిస్వార్థభావనతో నిండిన భక్తి కనుకే భగవంతుడు శ్రీరాముడు ఒకరోజున ఆమె కుటీరములోకి ప్రవేశించి ఆమెచే ఎంగిలి చేయబడిన రేగిపళ్ళను సైతము ఆరగించాడు. ఇతరులకు సేవ చేయుమని చందనము చెబుతుంది.

చందనవృక్షము 100 సంవత్సరముల వరకు నిలిచివుండి తన సువాసనను శతసంవత్సర పర్యంతమూ వెదజల్లుతూ ఉంటుంది. చెట్టును నణికిన తరువాత కూడా దాని కణ్ణులు నూరు సంవత్సరాల పాటు సుగంధపరిమళమును వెలువరిస్తూ వుంటాయి. 'జీవేమ శరదః శతమ్' అనగా మనం కూడా వందయేళ్ళు జీవించి సమాజంలో సత్కార్యముల సుగంధమును వ్యాపింపజేయాలి మరియు తదుపరాంతము కూడా నూరేళ్ళ పాటు ఆ సువాసన ప్రపంచములో వ్యాపిస్తూ ఉండాలి.

'ఇతరుల సేవలో నిన్ను నీవు సమర్పించుకోవటము నేర్చుకో!' అని చందనము చాటి చెబుతూ ఉంటుంది. భగవంతుడు ఎల్లప్పుడూ మున్ముందుగా 'అడుగుతాడు'; మన

సమర్పణ కోరుకుంటాడు, ఆపిమ్మట తిరిగి ఇస్తాడు. సుదాముడిని అటుకుల మూట అడిగాడు. బలిమహారాజు సింహాసనము మీద కూర్చుంటే; భగవంతుడు భిక్షను యాచించుటకై గద్దె ఎదుట నిలబడ్డాడు. భగవంతుడిని ఏదైనా యాచించటం భక్తి కాదు, అది వ్యాపారము. ఇచ్చుట-భక్తి. సమర్పణ-భక్తి. మనము కర్ణుడి వంటి దానశీలురమవ్వవలెను.

పుష్పములు: భగవంతుడి పూజలో 'పుష్పమ్ సమర్పయామి' అనే విధానము కూడా ఉన్నది. మానవ జీవితం పువ్వు వలెనే వికసించి, సంతోషముగా గడిచిపోతుంది. ఆ సమృద్ధికర జీవితమును భగవత్కార్యములకు సమర్పించవలెను.

పుష్పములు మాలితో అన్నాయి 'మేము భగవంతుడి చరణముల వద్ద సమర్పించబడాలి అని కోరుకుంటున్నాము'. మాలి అన్నాడు 'ముందుగా మీ కంఠమును దునమాలి' అనగా ప్రభువు చరణముల వద్దకు చేరాలంటే కష్టసాధ్య జీవితమును జీవించాల్సి ఉంటుంది. తప-తిత్తిక్షలను అవలంబించాల్సి ఉంటుంది.' పుష్పములు అన్నాయి 'మేము భగవంతుని కంఠహారములుగా శోభిల్లాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాము'. కేవలము కంఠమును కత్తిరించుకోవటముతోనే పని జరుగదు. మీ ఉదరములో సూదితో రంధ్రములను చేయించుకొండి. అప్పుడు భగవానుడి మెడలోని పూలదండగా మారుతారు' అని అన్నాడు మాలి. దీని అర్థము కష్టసాధ్య జీవితమును గడపటముతో సరిపోదు, వ్యసనములను కూడా మీనుండి వెలికి నెట్టివేయాల్సి వుంటుంది. సూదితో రంధ్రములను ఏర్పరచి లోపలున్న మాలిన్యమును బయటికి విసిరివేయవలెను.

బీడి, సిగరెట్, త్రాగుడు, మాంసభక్షణ, మోసపూరిత వ్యాపారము, పేకాట, చలనచిత్రములు చూచుట మొదలగు వ్యసనముల నుండి మిమ్ములను మీరు ముక్తులను చేసుకోండి. అప్పుడు అందరు కలిసిమెలిసి సహకారపూరితమైన జీవనమును గడపండి. అప్పుడే ఒక మాట రూపంలో మీరు దేవుని మెడలోని దండలొతారు. పువ్వుల వలెనే ఒక్కటై సమర్పితమైన జీవితమును సాగించండి. లోకమంగళమునకై మీ సర్వస్వమును సర్వోసర్వత్రా అర్పించండి. మీ సువాసనలతో అందరిని సమ్మోహితులను గావిస్తూ ఉండండి.

దీపము: పూజలో దీపప్రజ్వలనము చేస్తాము. ప్రమిద, నెయ్యి, వత్తి అనే మూడూ ఉన్నప్పుడే దీపం కాంతిని వెదజల్లుతుంది.

స్థిరచిత్తుడు మాత్రమే ఆధ్యాత్మిక మార్గాన పురోగమిస్తాడు

ఆ మూడు 'పాత్రత, నిష్ఠ, సమర్థణ'లకు ప్రతీక! ప్రమిద బీటలువారితే అందులో నెయ్యి ఎలా నిలుస్తుంది? ప్రకాశము ఎక్కడినుండి వెదజల్లబడుతుంది? ఇదే రీతిలో మనం కూడా దీపము వలెనే మనలో భగవంతునికి సేవ చేసేటటువంటి పాత్రతను పెంపొందింపజేసుకొనవలెను. బాహ్యోంతరములలో నున్న కషాయకల్మషముల నన్నింటినీ నశింపజేసుకుని దీపము వలె సేవ నిమిత్తము సమర్పితమవ్వవలెను. ప్రేమ, సేవాభావనతో ఓతప్రోతమవ్వాలి. సత్కర్మల పట్ల, సమాజసేవ పట్ల సైతము నిష్ఠ ఉండాలి. ఈ మూడు ప్రతీకల సమ్మిళిత జ్యోతితోనే దారితప్పినవారికి మార్గమును చూపించవచ్చును. అప్పుడే జ్ఞానప్రకాశమును మనిషి-మనిషి వద్దకు చేర్చుటలో సామర్థ్యమును పొందగలము. ఈ భావనతో దీపరూపములో మనలను మనం స్వయంగా ఈశ్వరుని ఎదుట సమర్పించుకుని ఇలా ప్రార్థించాలి. 'మేము పాత్రత యొక్క ఉపయుక్తమైన గీటురాయి మీద పరీక్షలో నెగ్గడము గాక!!'

అక్షతలు: అక్షతలు సమర్పించుటలో గల తాత్పర్య మేమిటంటే 'అన్నము-ధనసంపత్తులను సంపాదిస్తున్నాము. వాటిని మేము ఒంటరిగా కాక, అందరము కలిసిమెలిసి భుజిస్తాము. కుటుంబము పట్ల, సమాజము పట్ల, దేశము పట్ల కూడా గల కర్తవ్యమును పూర్తిచేయుటయే మా లక్ష్యము, బాధ్యత.' 'ఒంటరిగా భుజించేవాడు పాపాన్ని మూటగట్టుకుంటాడు' అని గీతలో చెప్పబడి ఉన్నది. మనిషి సమాజమునకు ఋణపడి ఉంటాడు. మనిషి సమాజములో ఉంటూ సమాజములో ఉన్న సాధనములు-సహకారముతోనే ఎంతో నేర్చుకుంటాడు.

రాము అనే పేరు గల ఆ బాలుడినే ఉదాహరణగా తీసుకోండి. ఆ చిన్నబాలుడు పొలం గట్టున నిద్రిస్తున్నాడు. తల్లి ఏదో పనిలో మునిగిపోయింది. అడవినుండి ఒక తోడేలు వచ్చింది. అది ఆ పిల్లవాడిని తీసుకుపోయింది. కొన్ని ఏళ్ళ తరువాత ఒక వేటగాడు ఆ బాలుడిని తోడేళ్ళ గుంపులో చూశాడు. పెద్దగా అణిచి భయపెట్టడముతో తోడేళ్ళు పారిపోయాయి. పిల్లవాడిని పట్టుకుని వెనక్కు తీసికొచ్చాడు. 8-10 సం॥ల వయస్సు వచ్చినప్పటికి ఆ పిల్లవాడు తోడేళ్ళ వలెనే ప్రవర్తిస్తున్నాడు. అటుస్తున్నాడు. వాటి వలెనే శబ్దము చేస్తున్నాడు. అతనిని లక్కోలోని ఆసుపత్రిలో చేర్చించారు. రాము అని పేరు పెట్టారు. మూడు సంవత్సరములు అక్కడ ఉన్నప్పటికీ బాలుడు

మాట్లాడటము నేర్చుకోలేకపోయాడు. ఒకరోజున రాము మరణించాడు. మానవ సమాజము నుండి విడిపోవటమే మరణమునకు కారణముగా పరిణమించినది.

మనకు సమాజము నుండి అగణితమైన అనుదానములు లభిస్తాయి. బలము-బుద్ధి, ధన-సంపత్తి వగైరాలన్నీ సమాజ మిచ్చిన వరదానములే! అందువలన మన సంపాదనలో కనీసము ఒక్క భాగమును సమాజమునకు సమర్పించుట మనందరి కర్తవ్యము. అలా చెయ్యటం వలన కలిగే లాభములను ఆలకించండి.

ఒకసారి గొప్ప అకాలము దాపురించినది. ఒక బ్రాహ్మణ కుటుంబము ఏడురోజుల నుండి నిరాహారముగా నున్నది. అన్న లేమితో సర్వత్రా త్రాహి-త్రాహి అనగా రక్షించండి, రక్షించండి అన్న ఆర్తనాదములే వినిపిస్తున్నాయి. బ్రాహ్మణుడు భిక్షతో జీవనయానము గావిస్తున్నాడు. మంచిపరిస్థితులలో భిక్ష తేలికగా లభిస్తుంది కానీ దుర్భిక్షములో ప్రజల వద్ద తమకే ఏమీ లేనప్పుడు ఇతరులకు భిక్ష ఎలా సమర్పిస్తారు?

వారమురోజుల ప్రయత్నము తరువాత 4 రొట్టెలు చేసుకునేందుకు సరిపడ్డ భిక్షే లభించినది. భిక్షను ఇంటికి తెచ్చాడు. పరివారములో నున్న నల్లరు సభ్యులకు 4 రొట్టెలు చేయబడ్డాయి. రొట్టెలు తయారైన తరువాత పళ్ళెములో పెట్టారు. భోజన స్వీకరణకు ముందు బ్రాహ్మణునకు 'ఎక్కడైనా మనకంటే ఎక్కువ ఆకలితో అలమటిస్తున్నవారు ఉన్నారేమో!' అన్న అనుమానము వచ్చింది. ఒకవేళ అలా ఉంటే కనుక ఉపార్జించిన భిక్షమీద మొదటి అధికారము వారిదే. ముందుగా వారిని వెతికి-వారికి రొట్టెలు పెట్టిన తరువాతనే తాను భోజనము స్వీకరించాలి.

తన భాగముగా వచ్చిన రొట్టెను చేతబట్టుకుని బయటకు రాగానే బ్రాహ్మణుడేవతకు చెంత నున్న ఒక చెట్టు క్రింద ఒక వృద్ధచండాలుడు కనిపించాడు. చాలా రోజుల నుండి అన్నము లభించని కారణముగా అతడు మరణావస్థలో పడివున్నాడు. బ్రాహ్మణుడు రొట్టె తీసుకుని దగ్గరకు రావటము చూసి 'నాకు ఎక్కడైనా భోజనము లభిస్తే నా ప్రాణములు రక్షించబడతాయి. ఎవరైనా దయతో నా ప్రాణములను కాపాడండి' అన్నాడు. బ్రాహ్మణుడు ఆ వృద్ధచండాలునికి తన భాగముగా వచ్చిన

ఏడుసార్లు పడినా ఫరవాలేదు - ఎనిమిదోసారి లేచి నిలబడితే చాలు

రొట్టెను తినటానికి ఇచ్చాడు. కానీ దానితో అతని ఆకలి చల్లారలేదు. ఇది చూసి బ్రాహ్మణ-పత్ని కూడా తన రొట్టెను అతనికి సమర్పించినది. ఇప్పుడు అతని ఆకలి మరింత తీవ్రమైనది. తదుపరి ఇంకా కావాలని అడిగినమీదట కుమారుడు-కుమార్తె కూడా తమ తమ రొట్టెలను అతనికి తినిపించారు. వారమురోజుల నుండి ఆకలితో ఉన్న ఆ కుటుంబము చాలా శ్రమతో, కష్టముతో సాధించుకున్న ఆహారమునంతటిని అందరూ తమంతట తాము ఇష్ట పూర్వకముగా ఆ చండాలునికి సమర్పించారు. అతని ఆకలి తీరినది. ఆ వృద్ధచండాలుడు తృప్తిచెందినవాడై నీటిని త్రాగి పుక్కిలించాడు. పుక్కిలించిన జలమంతా నేలమీద పడింది. ఒక ముంగిస అక్కడికి వచ్చి ఆ నీటిలో తిరుగాడినది. ముంగిస శరీరంలో ఎంత భాగము ఆ నీటితో తడిసిందో ఆ భాగమంతా బంగారురంగుగా మారింది.

యుధిష్ఠిరుడు రాజసూయయాగము చేస్తున్నాడని విన్నప్పుడు ఆ ముంగిసే ఇలా అనుకుంది. 'మిగిలిన సగము శరీరము కూడా ఈ యజ్ఞములో బంగారముగా మారుతుంది.' కానీ దానికి అక్కడ నిరాశే మిగిలింది. ఈ ప్రకారముగా ఆ బ్రాహ్మణుని అన్నదానము రాజసూయయజ్ఞము కంటే కూడ గొప్పదని నిరూపితమైనది. ఉదారమనస్కుల సామాన్య కృత్యములు సైతం ఎల్లవేళలా అసాధారణ పుణ్యప్రదములని అంగీకరించబడుతుంది.

పూజ్యగురుదేవులు ఇదీ రీతిలో సాగే మరో కథను వినిపించారు. సంత ఏకనాథుడు భక్తజనులతోపాటు నీళ్ళకావడి మోస్తూ రామలింగేశ్వరస్వామికి అభిషేకము చేయటానికి వెడుతున్నారు. ఆ మార్గములో ఒక చోటున ఒక గాడిద దప్పికతో అలమటిస్తున్నది. భక్తులందరు ఆ గాడిదను ఉపేక్షించి ముందుకుసాగారు. కానీ 'ఈశావాస్య మిదం సర్వం యత్కించిత్ జగత్యాంజగత్' అను భావనను హృదయములో నిలుపుకుని, అన్నింటిలో భగవంతుడు ఉన్నాడని భావించేవాడు ఏకనాథుడు. రామలింగేశ్వరస్వామి అభిషేకమునకు తీసికెడుతున్న కావడి కుండలలోని ఒక కుండనీటితో ఆ గాడిద దప్పికను తీర్చాడు. గాడిద ప్రాణములు కుదుటపడ్డాయి కానీ ఇప్పుడు గాడిద దప్పిక మరింత పెరగడముతో రెండవకుండలోని నీటిని త్రాగించాడు. గాడిద పైకిలేచి నిలబడి 'నీవు ఈ జలమును

ఎక్కడికి తీసికెడుతున్నావు' అని ప్రశ్నించినది. ఏకనాథుడు ఇలా అన్నాడు. 'రామలింగేశ్వరస్వామిని అభిషేకించటానికి.' జవాబును విన్న గాడిద ఇలా అన్నది. 'నేనే రామలింగేశ్వర స్వామిని!' తక్షణమే ఆ గాడిద అదృశ్యమైపోయి, ఆ స్థానములో భగవానుడు రామలింగేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై 'నీవే నా నిజమైన భక్తుడివి' అని సెలవిచ్చాడు.

పీడితుల, దీనదుఃఖితుల వేదనలో భగవంతుడు ఉంటాడు. నీ అంతరంగమున ఇతరులపట్ల దయ, కరుణ, సంవేదన, సేవాభావన ఉన్నట్లయితే అక్కడే భగవంతుని అవతరణ జరుగుతుంది అని గ్రహించు. దేవపూజనలోని కర్మకాండల మాధ్యమముగా మన హృదయములో ఇట్టి దేవత్వ అవతరణ జరగాలన్న ప్రయత్నం మరియు భావన ఉండాలి. అటువంటి కార్యములనే చేపట్టవలెను' అని గురుదేవులు బోధించారు.

భగవంతునికి మృష్టాన్నభోజనము నివేదిస్తాము. మన వ్యక్తిత్వము మధురముగా ఉండాలి, వాక్కు తియ్యగా ఉండాలి అనే భావన ఇందులో ఉన్నది. అప్రియమైన, కర్మశమైన వ్యవహారమే మిత్రులను-శత్రువులుగా మారుస్తుంది. భగవాను నికి అనుగుణ్యముగానే మన వ్యవహారమును మలచుకోవాలి. మృదుత్వముతో ఇతరుల హృదయమును గెలవాలి. నీ వాక్కులో, వ్యవహారంలో, వ్యక్తిత్వములో, కర్తృత్వములన్నింటిలో మృదుత్వమును అంకురింపజేసుకున్నప్పుడే ఇల్లు-కుటుంబము, మిత్రులు, బంధువులందరకూ ప్రియమైన వాడవవుతావు.

కుమారా! ఈ భావనయే పూజా-పారాయణలు మరియు దేవపూజనం యొక్క దర్శనములో దాగివుంది. మన జీవితలో ఈ భావనలను నింపుకుని మనము భగవంతుని వలె మారగలము. ఇదే సమస్త కర్మకాండల మర్మము. (సశేషం)

- అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

యోగేశ్వరీ గాయత్రి
మాసపత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

కార్యశీలి సుఖదుఃఖాలను లెక్కించక పని చేస్తాడు

శ్రవణ-దర్శనములకు సంబంధించిన దివ్యశక్తులు

సికిందర్ పంజాబు సరిహద్దులకు చేరుకొన్నప్పటి విషయమిది. ఒకనాటి రాత్రి అతను తన కాపలావాండ్రను పిలిచి 'ఎవరో పాడుతున్న ధ్వని ఎక్కడినుండి వస్తున్నది?' అని అడిగాడు. కాపలావాండ్రు ఎంతో జాగ్రత్తగా చెవివొగ్గి వినటానికి ప్రయత్నించారు కానీ వారికి 'కీచుటాయి-శబ్దము' కూడా వినపడలేదు. ఆశ్చర్యచకితులైన వాళ్ళు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకొని 'ప్రభూ! మాకైతే ఎక్కడినుండికూడా గానం తాలూకూ ఎలాంటి ధ్వనీ వినపడటం లేదు' అని విన్నవించారు.

మరునాడుకూడా అదే పాట వినపడటముతో సికిందర్ తన సేనాపతిని పిలిచి 'చూడండి ఎవరో పాడుతున్న ధ్వనితో నా నిద్ర చెడిపోతున్నది. ఈ రాత్రివేళ పాడుతున్నదెవరో మీరు తప్పకుండా కనుక్కొని నాకు తెలియజేయండి' అని ఆదేశించాడు. సేనాపతికూడా బహుజాగ్రత్తగా ఏదైనా ధ్వని వినపడుతుందేమోనని ప్రయత్నించాడు కానీ అతనికి కూడా ఎక్కడనుండి ఎలాంటి శబ్దమూ వినపడలేదు. 'అదంతా మీ భ్రమ' అని చెప్పాలనుకున్నాడుకానీ సికిందర్ యొక్క ఆగ్రహం ఏవిధముగా ఉంటుందో తెలుసు కాబట్టి వెనుకడుగు వేశాడు. 'మహారాజ! ఎంత ప్రయత్నించినా నాకేమీ వినపడటము లేదు. ఐనా తక్షణమే మన సైనికులను మీరు చెప్పిన దిశగా పంపిస్తాను. ఎవరు పాడుతున్నదనే విషయము వాళ్ళు తెలుసు కొని వస్తారు' అని ఎంతో వినయముగా విన్నవించాడు.

చుట్టూనే గుట్టపుస్వారీతో సైనికులు దౌడుతీశారు. సికిందర్ తనకు ఏ దిక్కుగా పాట వినపడుతున్నదని సూచించాడో, ఆ దిక్కుగానే వారు పయనము సాగించారు. చాలా దూరం ప్రయాణించిన పిదప వారికి ఒక గ్రామీణుడు పాట పాడుతున్న స్వరం వినపడింది. పరిశీలించగా ఆ గ్రామీణుడు పాడుతున్న ప్రదేశము రాజప్రాసాదం నుండి 10 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నట్లు తెలిసింది. నిర్జనప్రాంతములో ఉన్న ఒక గుడిసెలోనుండి గ్రామీణుడు పాడుతున్న పాట తాలూకూ ధ్వని అంతదూరం ప్రయాణించి రాజప్రాసాదం వరకూ ఎలా చేరుకొనగలిగిందీ అన్న విషయం అంతచిక్కటము లేదు. ఇంత దూరములో ఉన్న శబ్దమును సికిందర్ మాత్రమే వినగలుగుతున్నాడు,

మిగతావారు ఎందుకు వినలేకపోతున్నారు అన్నది కూడా ప్రశ్నగా నిలబడిపోయింది. జ్ఞానేంద్రియములను సంతృప్తి పరచగలిగింది మాత్రమే సత్యము కానీ, కొన్ని అతీంద్రియ సత్యములు కూడా ప్రపంచంలో ఉన్నవనీ, వాటిని గుర్తించనిదే మనుష్య జీవితానికి ఉపయోగం లేదనీ ఈ సంఘటన మూలముగా సైన్యాధిపతి గ్రహించాడు.

నేటి వైజ్ఞానికయుగములో దూరంనుండి వస్తున్న ధ్వనిని వినటము పెద్ద ఆశ్చర్యకరమైన అంశమేమీ కాదు. రేడియో డిటెక్షన్ ఎండ్ రెజనింగ్ అంటే రాడార్ అనబడే యంత్రమును గురించి తెలియనివారు అరుదు. ఈ యంత్రం వందలమైళ్ళ దూరంనుండి వచ్చే ధ్వనిని పట్టుకొనడమే కాదు, అంతే దూరంలో ఉన్న వస్తువుయొక్క ఫోటోను కూడా తీయగలదు. విమానం గాలిలో ఎగురుతున్నప్పుడు దానికి కావల్సిన సూచనలు, సంభాషణ, వాతావరణాన్ని గూర్చిన సందేశాలు అన్నీ రాడార్ ద్వారానే పంపబడతాయి. అలాగే విమానము తిరిగి పంపించిన సందేశములన్నీ కూడా రాడార్ ద్వారా అందుతాయి. మబ్బులు క్రమ్ముకుంటున్నప్పుడు, దట్టమైన కొండలు ఎక్కువగా వ్యాపించి ఉన్నప్పుడు, గాలి పొరల్లో పొగ అలముకున్నప్పుడు... ఇలా వివిధ సందర్భాలలో రాడార్ కన్ను వాటన్నింటినీ ఛేదించి చూడగలదు, దానికి అనుగుణమైన సంకేతాలను విమానానికి అందజేస్తూ విమానమును క్షేమముగా విమానాశ్రయములోనికి చేర్చగలదు. చిన్నచిన్న రాడార్లు 150 మైళ్ళ దూరం వరకూ ధ్వనిని వినగలవు. జపాన్ దేశం 500 మైళ్ళ దూరం వరకూ వినగలిగిన రాడార్లను తయారుచేసింది. అమెరికాలో నైతే చంద్రునిమీద దిగిన యాత్రీకులతో హాస్టన్ ప్రయోగశాలలోని శాస్త్రజ్ఞులు సంభాషించగలిగే స్థాయిలో నున్న రాడార్లు కూడా ఉన్నాయి. రాడార్ యంత్రము యొక్క ఈ శక్తిసామర్థ్యములను గురించి, ఆ యంత్రమును తయారుచేసిన శాస్త్రజ్ఞుల మేధాసంపత్తి గురించి ఎంత ఆశ్చర్యపోయినా అది తక్కువే అవుతుంది.

సైన్స్ చదివే విద్యార్థి ఎవరికైనా ఈ మాట చెప్తే వాడు నవ్వి 'ఇందులో అంత ఆశ్చర్యపడవల్సిన విషయమేముంది

ముందు ఉట్టి ఎత్తువరకు ఎగురుట నేర్చుకో - ఆ తరువాత స్వర్గానికి ఎగరవచ్చు

గనుక. ఇది సాధారణమైన రేడియో తరంగాల సిద్ధాంతమే కదా! అని అంటాడు. ధ్వని తరంగాలు దేనికైనా తగిలినప్పుడు అవి వెనక్కు తిరిగివచ్చి, తాము తగిలిన వస్తువు, ప్రదేశము మొదలైనవాటి జాడను మనకు తెలియజేస్తాయి. విమానం యొక్క శబ్దమును రేడియోతరంగాల ద్వారా పట్టుకుని ఏ దిశగా, ఎంత దూరములో ప్రయాణిస్తున్నదో చెప్పవచ్చును. ఈ పని కాంతివేగం అంటే సుమారు 1,86,000 మైళ్ళ వేగముతో నిర్వహించబడుతుంది. రేడియోతరంగాలు కూడా అంతే వేగముతో ప్రయాణిస్తాయి. పైన చెప్పబడిన శక్తి సామర్థ్యముల కలిగిన రాడార్ వంటి యంత్రము గనుక వుంటే ఎంత దూరములో ఉన్న శబ్దమైనా సరే కొన్ని సెకెండ్లలోనే వినగలము, చూడగలము కూడా. కాంతికన్నా వేగవంతమైన తత్త్వములను పరిశీలిస్తున్న ప్రస్తుత నేపథ్యములో ఈ విషయమునకు మరింత ప్రాధాన్యత పెరిగిపోయింది. ఇంకా చెప్పాలంటే విశ్వబ్రహ్మాండమంతటినీ చెవివొగ్గి వినగలిగినా ఆశ్చర్యపడవల్సిన పనిలేదు.

ఐతే ఇందులో ఉన్న కష్టమల్లా ఏ యంత్రమూ కూడా రాడార్ వలె దశదిశల నుండి వెల్లువలా వచ్చే కోట్లాది ధ్వనుల నుండి అత్యంత బలహీనమైన శబ్దమును కూడా వినగలిగినంత సన్నిహితమైనదికానీ, భయంకరమైన శబ్దము వచ్చినప్పుడు కూడా పగిలిపోనంత దృఢమైనది కానీ అయ్యుండదు. రాడార్ ఎంతో ఉపయోగకరమైన యంత్రమే కానీ దాన్ని ఒక స్థాయిలో స్థాపించటానికి కొన్ని సంవత్సరముల పాటు శ్రమించవల్సి యుంటుంది. కొన్ని వందల అడుగుల ఎత్తున ఏంబెన్నా, ట్రాన్స్మీటర్ రిసీవర్, సూపర్ఫ్రీక్వెన్సీ, రేడియోఊర్జా ఇండికేటర్, యాస్సిలేటర్, మాడ్యులేటర్, సింకోనైజర్ వంటి ఎన్నో యంత్రములు ప్రణాళికాబద్ధముగా ఏర్పరచబడాలి. వీటన్నింటి మీద ఆధారపడి 'రాడార్' పనిచేస్తూ ఉంటుంది. కొన్ని లక్షల రూపాయల ఖర్చు, కొన్ని వందలమంది కార్మికుల శ్రమ ఇందులో తప్పనిసరిగా ఉంటాయి. ఎప్పుడైనా హైఓల్టేజీతో పెద్ద మెఱుపులు ఒక్కసారిగా దానిని తాకితే చాలు 'రాడార్' నిట్టియాత్మకమైపోతుంది. అంతేకాదు, విమానం ఎగిరేటప్పుడు తమ ధ్వనిని బహిర్గతం కానీయకుండా చేసినట్లయితే రాడార్ ఆ విమానపు ఉనికిని గుర్తించలేదు. ఇలాంటివి చూసినప్పుడు 'ఇంత పెద్ద మానవ ప్రయత్నమూ, ఇంత బుద్ధికుశలతా' ఇంత అల్పమైనదా అని అనిపిస్తుంది.

ఇంకొకవైపు చూస్తే 'సర్వశక్తిమంతుడైన గొప్ప కళాకారుడైన భగవంతుడు సృష్టించిన మానవుడి 'చెవి' అనే చిన్నఅవయవము ఎంత గొప్ప యంత్రమంటే దానిని మించిన రాడార్ను బహుశా మనిషి ఎప్పటికీ తయారుచెయ్యలేడేమో ననిపిస్తుంది. చెవి ఎంత చిన్న శబ్దమునైనా పసిగట్టకలదు. ఎంత భయంకరమైన ధ్వనినైనా వినగలదు. రాడార్ యొక్క ఉపయోగము కొన్ని పరిమితులకు లోబడి ఉంటుంది కానీ మనిషి తన చెవియొక్క సహాయముతో సుమారు 5 లక్షల రకములైన శబ్దములను వినగలడు, గుర్తించగలడుకూడా!

మెదడుకు సందేహములను చేరవేసే పనిని నిర్వహించే 30,500 రక్తకేశనాళికలు చెవి లోపలి భాగములో ఉంటాయి. ఇవి గూబ అనబడే పొరతో అనుసంధానమైవుంటాయి. అంతేకాదు మన శరీరములో ఉండే రక్తనాళికలు ఒక అంగుళములో 1,25,00000 00000 00000 వ వంతు కన్నా చిన్నవిగా ఉండి ఎలక్ట్రానిక్ మైక్రోస్కోప్ ద్వారా కూడా అతి కష్టమీద చూడగలిగేంత అత్యంత సూక్ష్మపరిమాణంలో ఉంటాయి. ఇంత సూక్ష్మసంవేదనాశీల మైన యంత్రమును తయారు చెయ్యటము 'మానవీయశక్తి యొక్క పరిధికి మించిన పని' అని శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయము. గూబయొక్క శక్తిని సంపూర్ణముగా వినియోగించుకోగలిగితే ప్రపంచములోని సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైన అలజడులనీ, లక్షలమైళ్ళ దూరములోని ధ్వనులను ఇక్కడే మన ప్రక్కనే కూర్చున్న మిత్రులతో మాట్లాడు తున్న రీతిలో స్పష్టముగా వినగలము. పతంజలిమహర్షి 'శ్రోత్ర' కాశయో: సంబంధ సంయమార్ధివ్యం శ్రోత్రమ్' అని వచించారు.

శ్రవణేంద్రియమునకు ఆకాశముతో సంబంధము స్థాపించి మనస్సును నియంత్రిస్తే కనుక దివ్యధ్వనులను వినగలుగుతాము.

ఈ విషయము ఇప్పుడు రకరకాలైన ప్రయోగాల ద్వారా నిరూపితమైనది. సాధారణముగా మనము 6 అడుగుల దూరములో ఏర్పడిన శబ్దములో 100000 వ వంతు శబ్దమున మాత్రమే వినగలుగుతున్నాము. మిగిలినది ఎంత మందధ్వని యైనాసరే గాలిలో కలిసిపోతుంది. ప్రపంచములోని ప్రతి ఒక్క పదార్థములోనూ శక్తి ఉంటుంది. కాబట్టి ప్రతి ఒక్క ధ్వనీకూడా కొద్దిసేపటిలోనే విశ్వబ్రహ్మాండమంతటా నీరు ఉన్న ప్రదేశములో ఎలా విస్తరిస్తుందో అలా వ్యాపిస్తుంది.

ఈశ్వరానుగ్రహం పొందుటకు నిరహంకారం, నిర్మలత్వం, నిదానం అవసరం

అమెరికాలోని నూజెర్సీలో బెల్ టెలిఫోన్ ప్రయోగశాల ఉన్నది. అక్కడి ఇంజనీర్లు, శాస్త్రజ్ఞులు సంపూర్ణ శబ్దరహిత భవంతినొకదానిని నిర్మించారు. అంటే బయట ఉన్న ఎలాంటి ధ్వనులూ లేదా శబ్దములు ఆ భవంతి లోపలికి రవ్వంత కూడా వినపడవు. అంతా పరమ నిస్తబ్ధత, నీరవంతో నిండి వుంటుందని శాస్త్రజ్ఞులు భావించారు. కానీ ప్రయోగము జరిపే టప్పుడు లోపల ఒక వ్యక్తిని కూర్చుండపెట్టారు. 'విచిత్రమైన పలురకాలైన ధ్వనులు తన చెవులలో ప్రతిధ్వనించాయని' ఆ వ్యక్తి చెప్పినప్పుడు శాస్త్రజ్ఞులు ఆశ్చర్యపోయారు. ఈల వేస్తున్నట్లు, ధడ్ ధడ్ మని యంత్రం తిరుగుతున్నట్లు, ఎవరో కటకటమని కొరికి తింటున్నట్లు ఇలా... పలురకాలైన ధ్వనులు తన చెవులకు వినపడ్డాయనీ, మొదట భయపడినప్పటికినీ కొంచెము సంభాళించుకుని జాగ్రత్తగా దృష్టికేంద్రీకరించి వినినప్పుడు ఈలవేస్తున్న శబ్దము రక్తనాళములలో పరుగులు తీస్తున్న రక్తప్రవాహమనీ, అన్ని కోశములలోని జీర్ణరసాల కటకటమనే శబ్దము యంత్రము తిరుగుతున్న శబ్దమును పోలినట్లు ఉంటుందనీ ఎముకలు కదులుతున్నప్పుడు ఒరిపిడి తాలూకూ ధడ్ ధడ్ మనే చప్పుడూ... ఇవి అన్నీ విడివిడిగా ఇది శరీరమా లేక పెద్ద కర్మాగారమా అనే రీతిలో తన శరీరములో నుండే వెలువడుతున్నట్లు గమనించగలిగాననీ ఆ వ్యక్తి వివరించాడు.

సాధారణముగా ఈ శబ్దములు ప్రతి వ్యక్తి శరీరము నుండి వెలువడుతుంటాయి. కానీ చెవులు ఎక్కువగా బాహ్య శబ్దములకే స్పందించే తత్త్వము కలిగియుండటము చేతనూ; ఏకాగ్రత కొరవడటము చేతనూ ఎవ్వరూ ఆ శబ్దములను వినలేకపోతుంటారు. కానీ అభ్యాసం చేసి సూక్ష్మచెవుల శక్తిని జాగృతము చెయ్యగలిగితే అనంత విశ్వంలో ఏర్పడే అలజడులు లేక కదలికలు భూమి పరిభ్రమించే సవ్వడీ, సౌరమండలంలోని ఘోషలూ, ఉల్కలు ఒకదానితో ఒకటి ఢీకొనగా వచ్చే భీషణ నినాదాలు, మందాకినులు(మెల్లగా సాగిపోయే నదులు) ప్రవాహ సవ్వడీ, జీవజంతువుల కలరావాలు మున్నగు ధ్వను లన్నింటినీ బెల్ టెలిఫోన్ ప్రయోగశాలవారు నిర్మించిన ప్రయోగశాల భవనములో కూర్చుని విన్న రీతిలోనే ఏ ప్రదేశములోనైనా, ఏ స్థానములోనైనా సరే కూర్చుని వినవచ్చు.

పతంజలి మహర్షి 'తతః ప్రతిభ శ్రవణ జాయన్తే' అని వచించారు. అనగా 'నియంత్రణతో వినడాన్ని అభ్యసిస్తే ప్రతిభ

అనగా భూతభవిష్యత్తులకు చెందిన జ్ఞానమూ, దివ్యమైన, సుదూరములో ఉన్న శబ్దములను వినగలిగే శక్తి సిద్ధిస్తుంది' అని అర్థము.

'శబ్దార్థ ప్రత్యయాన మితరేత రాధ్యాసత్ సంకరస్త త్రప్తిభాగ సంయమాత్ సర్వం భూతరుత జ్ఞానమ్' || 7 ||

అనగా శబ్దము, అర్థము, జ్ఞానములను అభ్యసించడము ద్వారా అభేదం భాసిస్తుంది. వాని విభాగంలో సంయమనము పాటించడము వల్ల అన్ని ప్రాణుల యొక్క ధ్వనులలో దాగి యున్న భావనలకు సంబంధించిన జ్ఞానము వెల్లడియౌతుంది' అని అర్థము. ఈ సూత్ర సిద్ధాంతము సూక్ష్మకర్ణేంద్రియముల యొక్క గొప్పతనమును ప్రతిపాదిస్తున్నది. అంతేకాదు 'ఇటువంటి శక్తిసంపన్నమైన శరీరము మానవుడు కలిగి ఉన్నంతవరకూ అతనికి భౌతికశక్తుల వైపు ఆకర్షింపబడవల్సిన అవసరము లేదు' అని కూడా చెప్పున్నది.

సికిందర్ 10 మైళ్ళ దూరము వరకు మాత్రమే వినగలిగాడు. యోగియైతే తన చెవి యొగ్గి విశ్వబ్రహ్మాండ మంతటిలోని శబ్దములను వినగలడు. ఈ అంశమును నేడు విజ్ఞానశాస్త్రము కూడా అంగీకరించింది. ప్రస్తుతము శాస్త్రజ్ఞులు చెవి నిర్మాణపు నమూనాను అనుసరిస్తూ శుక్రగ్రహము, కుజగ్రహము ఇంకా వాటిని దాటి ముందుకు పోగలిగే సాంకేతికపరిజ్ఞానము కలిగినటువంటి 'రాడార్'ను నిర్మించే ప్రయత్నములో ఉన్నారు. ఇది సాధ్యము కావచ్చు కానీ 'చెవితో పోటీపడగలిగే శక్తి యంత్రమునకెక్కడుంది? చెవి సహాయంతో విశ్వబ్రహ్మాండం లోని ప్రతి ఒక్క సవ్వడినీ వినగలము.

అమెరికా, ఇంగ్లండ్ దేశములకు చెందిన మనస్తత్వ శాస్త్రజ్ఞులు క్రీ.శ 1955 లో న్యూయార్క్ లండన్ నగరాలలో, మనోవైజ్ఞానిక సంఘటనలను పరిశోధించే రెండు సంస్థలను స్థాపించారు. వీటిలో ఇప్పటివరకూ ఇట్టి పదివేల రహస్యమైన సంఘటనల తాలూకూ వివరాలను నమోదు చేశారు. ఈ వివరములన్నీ అమెరికా, ఇంకా కొన్ని ఇతర దేశములలోని స్త్రీలు, పురుషులు స్వయముగా వ్రాసి పంపించడమేకాదు, ఆయా సంఘటనల యధార్థత (సత్యత) పట్ల తమ విశ్వాసమును ప్రకటించారు కూడా. (సశేషం)

- పూజ్య గురుదేవుల వాఙ్మయము (17-1.1.8) నుండి
అనువాదము: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

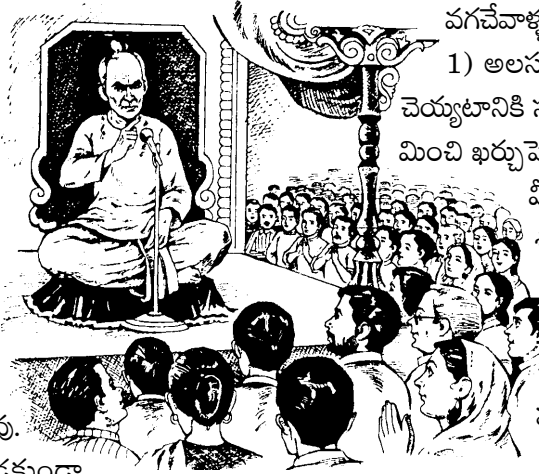
బలమైన చట్టాలు, ఆయుధాలు, పాలన - బలమైన ఆకాంక్షకు సాటిరావు

మానవశరీరము యొక్క అసలైన సంపదలు - 4

తమ విశిష్టమైన ప్రవచనము ద్వారా 'మానవుడు భగవంతుని సృష్టిలో సర్వోన్నతమైన రాజకుమారుని వంటివాడు. ఐతే అతడు జీవితములో ఎదుర్కొనే సమస్యలన్నింటికీ అనియంత్రణే మూల కారణము. మానవుడు తన జీవనవిధానమును నియంత్రించుకొనగలిగితే- అదే ఆధ్యాత్మికజీవితముగా మారుతుంది' అని పరమపూజ్య గురుదేవులు ప్రవచించినట్లు గత సంచికలో మనం చదువుకున్నాము. 'అందోళన, భయము, దిగులు, నిరాశ మొదలైన వికృతులు తొలగిపోవడం వరకూ మానవుడు తన దృష్టికోణమును మార్చుకొనలేడు. వికృతమైన ఆలోచనలను మార్చుకొనుట, కలుషితమైన దృష్టికోణమును సంస్కరించుకొనుటయే ఆధ్యాత్మికత' అని చెప్తూ యుగబుద్ధుడైన గురుదేవులు 'దృష్టికోణమును మార్చుకొనుటలో సఫలీకృతులైన వారికే జీవితములో విజయము సిద్ధిస్తుంది. మార్పుతో కూడిన ఆలోచనావిధానమునే సుఖమని అంటారు. మనమందరము దృష్టికోణమును మార్చుకొని సుఖముగా ఉండగలగటమే కాక, మానవ జీవితములోని సంపదల ద్వారా లాభమును పొందగలము' అని కూడా తెలియజేస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా పృథయంగమము చేసుకుందాము!

పని చెయ్యకుండా తప్పించుకోవాలని చూడటమే దారిద్ర్యమంటే!

దారిద్ర్యం రావటానికి ప్రత్యేక కారణము లేవీ ఉండవు. నిజానికి మనబద్ధకమూ, అనవసరపు ఖర్చులే దారిద్ర్యానికి మూల కారణములు. మీరు కష్టపడి పని చెయ్యండి. మీ జీవితానికి అవసరమైన డబ్బులను మీ చేతులు సంపాదించిపెట్టగలవు. కానీ మీరు ఏమాత్రమూ కష్టపడకుండా, లంచము రూపంలో ధనము సంపాదించి తినాలని చూస్తారు. పంకా క్రింద కూర్చుని ఆజ్ఞలు జారీ చెయ్యాలని చూస్తారు కానీ, కొడవలి పట్టి గడ్డి పీకటానికి ఇష్టపడరు. శ్రమపడటానికి అసహించుకునేవాడు అసలైన దరిద్రుడు. వాస్తవానికి వీళ్ళను మానసికముగా దరిద్రులు లేదా దొంగలని పిలవవచ్చు. వికలాంగుల వలె, కుష్టురోగుల వలె, అంటరానివాళ్ళ వలె వీళ్ళు పనిచెయ్యటానికి రలాయింది ఊరికే కూర్చుండటానికి ఇష్టపడుతుంటారు. చెమట చిందించకుండా అవినీతిమార్గంలో సంపాదించిన ధనంతో సంపన్నులుగా జీవితము గడపటమే ఘనముగా భావించే వ్యక్తులున్న దేశమునకు దారిద్ర్యము తప్పకుండా వచ్చి తీరుతుంది. 'మేము పేదవాళ్ళము, నిర్భాగ్యులము, ఆకలితో నకనకలాడుతున్నాము' అని

వగచేవాళ్ళ వెనుక రెండు కారణములుంటాయి. 1) అలసత్వము అంటే బద్ధకం. వాళ్ళు పని చెయ్యటానికి సుతరామా ఇష్టపడరు. 2) తమ శక్తికి మించి ఖర్చుపెట్టడం. ఇవి రెండూ పెద్ద దురలవాళ్ళే. మీ ఆదాయానికి తగిన రీతిలో, మీ శక్తిసామర్థ్యములకు మించకుండా ప్రతి ఒక్క పైసానూ, ప్రతి ఒక్క పావలానూ వీలైనంత తక్కువ ఖర్చులో జరుపుకొనగలిగే విధంగా పనిచేసుకోవటం ఉత్తమం.

వేము 30 సంవత్సరాలు అఖండజ్యోతి కార్యాలయమును అద్దె ఇంటిలో నడిపాము. 200 రూపాయలతో ఇల్లు గడుపుకున్నాము. మేము, మాతాజీ, మా ఇద్దరు పిల్లలు, మా తల్లిగారు మొత్తము ఐదుమంది కుటుంబసభ్యులము కాక; ఎవరో ఒక్కరైనా సరే అతిథిగా ఉండేవారు. 200 రూపాయలే ఐనా మంచి సంపన్నుల వలె ఘనముగానే జీవించేవారము. మాతాజీ ప్రొద్దునపూట కట్టెలపొయ్యి మీద వంటచేసి నిప్పు ఆర్పిన తరువాత వచ్చే బొగ్గులతో రాత్రిపూట కుంపటి మీద వంట ముగించి, కట్టెలను ఆదా చేసేవారు. మితవ్యయమూ, డబ్బు విలువా ఉన్న చోట దారిద్ర్యము అడుగుపెట్టలేదు. విచ్చలవిడిగా డబ్బు ఖర్చుచేసే అలవాటున్న వారిని దారిద్ర్యము బాధించక తప్పదు.

కార్యసాధకునికి కావలసింది ఆచరణాత్మక దృక్పథం

ఆధ్యాత్మిక అసంయమనం యొక్క శాపమే 'దారిద్ర్యం'

దారిద్ర్యమనేది ఆధ్యాత్మిక అసంయమనము వల్ల కలిగే శాపము. ధనము పట్ల మన దృష్టికోణము వికృతమైనప్పుడు దాని శాపము, పాపము దారిద్ర్యరూపములో మన ముందు కొస్తాయి. మనం ఆధ్యాత్మికదృష్టికోణమును కలిగియున్నట్లయితే కనుక దాన్ని మన ఆర్థికరంగములోనూ, శారీరక నియంత్రణ లోనూ, మానసికసంతులనకు సంబంధించిన అంశములలోనూ ఉపయోగించుకొనగలం. అటువంటి ఆధ్యాత్మికతను నేర్పటానికే మిమ్మల్ని ఇక్కడకు పిలిపించాము.

మా విధానము ఒక్కటే - 'కష్టపడటము!'

ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతములను ఆర్థికపరముగానే కాదు, శ్రమ విషయములోనూ ఉపయోగించుకోవచ్చు. పనిచెయ్యకుండా మనకు జీవనము గడవదు. పని అనేది మన నియమము లేక విధానము కావాలి. మా తల్లిగారు మాకు కష్టపడి పని చెయ్యటము నేర్పించారు. ఆమె 92 సంవత్సరముల వయస్సులో మరణించారు. జ్ఞాపకశక్తి మాత్రము కొద్దిగా తగ్గిందేమో కానీ, అప్పటివరకూ ఆమె రోజంతా పనిచేస్తూనే ఉండేవారు.

'వినోబా'గారి తల్లి తమ పిల్లలను బ్రహ్మజ్ఞానులుగా తయారుచేస్తే; మా తల్లిగారు మమ్మల్ని శ్రమశీలురుగా తీర్చి దిద్దారు. మేము జీవితకాలమంతా చేసిన పని 'ఏదో గారడీయోమో లేదా అద్భుతమేమో' అని అనిపించే రీతిలో ఉంటుంది. బహుశా ప్రపంచంలో ఇక ఎవ్వరూ చెయ్యలేనంత పనిని, ఐదు జన్మలలో కూడా చెయ్యలేనంత పనిని మేము జీవితకాలంలో చేశాం. ఆరోగ్యపరంగా, సంఘటనపరముగా, సాధనాపరముగా దీనినంతటిని నిర్వహించటానికి 'పని ఎడల, శ్రమచెయ్యటం పట్ల మాకున్న అత్యంత అనురక్తియే కారణము!' పనిచెయ్యటములో సంతోషమే కాదు, చేసేకొద్దీ ఉత్సాహము పెరుగుతూ ఉండేది. ఎప్పుడైనా విశ్రాంతి దొరికితే, పని లేకుండా ఖాళీగా ఉంటే ఏదో తప్పు చేస్తున్నట్లు, దొంగతనం చేస్తున్నట్లు అనిపించేది. జబ్బు చేసినప్పుడు కూడా పని చెయ్యటానికే మనస్సు ఇష్టపడుతూ ఉండేది.

కష్టపడి పనిచెయ్యటమే లౌకికమైన ఆధ్యాత్మికత

కష్టపడి పని చేసే తత్వము మనిషిని దారిద్ర్యమునుండి కాపాడుతుంది. ఖర్చుచేసేటప్పుడు ప్రతి ఒక్క పైసామీద దృష్టినుంచితే కనుక మీరు కూడా దారిద్ర్యము నుండి విముక్తులు కావచ్చు. ఒక్క పైసా కూడా అనవసరముగా ఖర్చుకాకూడదు. సోమరితనము మీకు దారిద్ర్యమును కలుగజేస్తుంది. **ఆధ్యాత్మికత**

ధ్యానము చేసుకొనుటలో, కుండలినీజాగరణలో, చక్రభేదనంలో మనకు ఉపకరించినట్లు; వ్యావహారికజీవనంలో సంపదగానూ, మానసిక సంతులనముగానూ, శారీరక ఆరోగ్య రూపము లోనూ, మన కుటుంబములోని స్వర్ణతుల్యమైన పరిస్థితుల రూపములోనూ మనకు అనుభవమౌతూంటుందనేది వాస్తవిక సత్యము. 'స్వర్ణమనేది ఎక్కడుంది? అందులోకి ఎవరు ప్రవేశించగలరు?' అని ఆలోచించి, విశ్లేషించి ప్రమాణాలతో సహా పరీక్షించగా స్వర్ణమనేది మనిషి తాను నిర్మించుకొనగలిగే చిన్న కుటుంబములోనే ఉంటుందనే సారాంశము లభించినది.

పక్షి తన గూటిలో ప్రశాంతముగా ఉంటుంది. మనము కూడా మనం నిర్మించుకున్న కుటుంబమనే ఈ చిన్నపాటి ప్రయోగశాలలో కూడా అట్టి వాతావరణమునే ఏర్పరుచు కోగలగాలి. ఇంటిలో మనము 10 లేదా 11 గంటలు ఉంటాం. మిగతా సమయం వ్యతిరీత్యా బయట గడుపుతాము. ఇంటి లోపలి వాతావరణము స్వర్ణతుల్యముగా ఉండాలి. ఇది కేవలము ఆధ్యాత్మికతతోనే సాధ్యము. మీ కుటుంబములోని ప్రతివ్యక్తికీ మంచిగుణముల నలవరచుకునే రీతిలో శిక్షణ నివ్వండి. ఇటువంటి వాతావరణమును ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతాల కనుగుణంగా తయారుచెయ్యటము ప్రారంభించండి. ఇతరులు లేదా లోకులు చెప్పినదానిని అనుసరించడముకన్నా; శాస్త్రము, సిద్ధాంతములు చెప్పినదానిని అంగీకరించడం చాలా అవసరం. ఇల్లు అనేది మన యొక్క చిన్న ప్రయోగశాల. స్వర్ణతుల్యమైన పరిస్థితులు మన కాళ్ళ క్రింద వచ్చి నిలబడేవిధంగా ఇంటిలోని వాతావరణమును తీర్చిదిద్దండి. ఇంటిలోని ప్రతివొక్కరూ శ్రమశీలురు కావాలి. మీరు పనిలో నిమగ్నమై మీ పిల్లలను కూడా పనిలో నిమగ్నమయ్యేటట్లు శిక్షణ నివ్వండి. పిల్లలలో ఓర్పును అలవరచుకునే అలవాటును, శుభ్రంగా ఉండటం, అందరినీ కలుపుకొనిపోవటమనే అలవాటును పెంచండి.

గృహ వాతావరణమును స్వర్ణతుల్యముగా తయారుచెయ్యండి

ఇంటిలోని వాతావరణమును స్వచ్ఛత, మితవ్యయము, మర్యాద, మంచి-అలవాట్లు, ఓర్పు మిశితమైయుండే లాగున తీర్చిదిద్దండి. చక్కగా, మధురముగా మాట్లాడే విధానమును పిల్లలకు నేర్పండి. మీరేమో తిట్లతో కూడిన మాటలతో సంభాషిస్తూ, మీ పిల్లలేమో గౌరవపూర్వకముగా మాట్లాడాలని ఆశిస్తే అది సాధ్యం కాదు. ముందుగా మీరు మంచిఅలవాట్లను అమలుచేస్తూ, పిల్లలకు కూడా వాటిని అలవరచటానికి ప్రయత్నించండి. ఇక దాని ప్రతిక్రియ ఎంత ఫలవంతముగా

నాయకుడనేవాడు సందర్భాన్ని బట్టి పువ్వువంత మృదువుగా, వజ్రమంత కఠినంగా వ్యవహరించాలి

ఉంటుందో చూడండి. సహకారము, మితవ్యయము, సహానుభూతి మొదలైన సాంప్రదాయాలను అలవరచుకొనడము ప్రారంభించండి. వీనిని ఆధ్యాత్మికత యొక్క సిద్ధాంతాలుగా భావించాలి. ఇవి మీ జీవితములోని ప్రతివొక్క మలుపులోనూ, ప్రతి అణువులోనూ చొచ్చుకుపోవాలి. దీనిగురించి ప్రజలు ఎంతమాత్రమూ శ్రద్ధవహించడం లేదు.

మీ సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కారం సూచించగలిగినట్టి మీ లౌకికజీవితములో అంతర్వాహినిగా కలిసుండి ఆధ్యాత్మికతను మీకు నేర్పించటానికే ఈ పావన నవరాత్రి సమయములో మిమ్మల్ని ఇక్కడకు పిలిపించాను. మీ ఆర్థిక, కౌటుంబిక, సామాజిక సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కారమార్గములు వ్యావహారిక (లౌకిక) ఆధ్యాత్మికతలో లభించగలవు. మీరు ఆచరణలో దేవత్వమును వృద్ధిచేసుకోవాలి. ఒక అచ్చు మాదిరిగా తయారుకావాలి. మీ స్వభావసంస్కారముల ప్రభావము మీ భార్యాబిడ్డల మీద ఎంతగా పడుతుందో గమనించండి. మిమ్మల్ని చూసి ప్రతి ఒక్కరూ మార్పు చెందుతారు. అలాకాక, స్వయంగా మీరే భ్రష్టజీవితము గడుపుతూ, మీ పిల్లలు మీరు చెప్పిన మాటను వినలేదని అనుకుంటే మటుకు ప్రయోజన వేముంటుంది? మీరు అవలంబించే దురలవాట్లు, విలాసపూరిత జీవనం లేదా పినానితనం మొదలైన వాటన్నింటి ప్రభావం మీ పిల్లల ప్రవర్తనలో కనపడుతుంది. కాబట్టి మన వ్యావహారిక జీవితంలోనూ, కుటుంబ జీవితములోనూ ఆధ్యాత్మికతను అమలుచెయ్యాలి. అప్పుడే కుటుంబపరమైన సమస్యలకు పరిష్కారము సాధ్యపడుతుంది.

అపసవ్యమైన దృష్టికోణమే అసలైన సమస్య

ప్రస్తుతకాలములో సమాజమును అల్లకల్లోలము చేసి అలజడి కలిగిస్తున్న సమస్య-మన దృష్టికోణములోని వికృతులు మాత్రమే. వికృతమైన దృష్టికోణము వల్లనే ఈరోజు సమాజంలో మనుష్యులు ఒకరినొకరు చంపుకొనటము జరుగుతున్నది. ఫలితముగా మానవుడి శక్తిలో 3/4 వంతు ఇతరులకు హాని కలిగించటానికీ, తనను తాను రక్షించుకొనటానికీ ఖర్చు అయిపోతున్నది. మిగిలిన 1/4 వంతు మాత్రమే మనం మన అభివృద్ధికి వినియోగించుకొనగలుగుతాము. వ్యక్తిగత కుటుంబాలైనా, ప్రభుత్వ సంస్థలైనా ఇదే నియమముతో నడుస్తుంటాయి. మనకు ఆధ్యాత్మిక దృష్టికోణము ఉంటే కనుక శక్తులన్నింటినీ సృజనాత్మకదిశగా ఉపయోగించుకొనవచ్చు. వ్యక్తిగతమైన వైనా, జాతీయ-అంతర్జాతీయ సమస్యలైనా, రాజనైతిక, ఆర్థిక సమస్యలైనా... ఇలా సమస్య ఏదైనా సరే ఆధ్యాత్మికత లేకుండా పరిష్కారం లభించదు. మన వ్యక్తిత్వము

యొక్క ఔన్నత్యము మీద ఆధారపడి సమస్యలకు పరిష్కారము లభిస్తుంటుంది. మన యొక్క వికృతమైన మానసికస్థితి వల్లనే సామాజిక సమస్యలు ఉత్పన్నమౌతున్నాయి. అంతర్జాతీయ సమస్యలకు పరిష్కారము దొరికి, తగాదాలు, యుద్ధాలు సమాప్తమై, అణుబాంబులు, మెషిన్ గన్స్ సముద్రములోకి విసిరి కొట్టబడినప్పుడు ఆధ్యాత్మికతకు విజయము లభించినట్లు మనం భావించగలము. ఆధ్యాత్మికత మీద విజయము సాధిస్తే తప్ప యుద్ధాలను అంతంచేసేందుకు మరొక మార్గమేదీ కనిపించటము లేదు. ఒకటవ-రెండవ ప్రపంచయుద్ధములు పూర్తైనవి. మూడవ ప్రపంచయుద్ధమునకు ప్రపంచము సన్నద్ధముగా ఉన్నది. నాల్గవ ప్రపంచయుద్ధము కూడా జరుగుతుంది కానీ, ఇటుకలు-రాళ్ళే ఆ యుద్ధములో ప్రధాన ఆయుధాలుగా ఉంటాయి' అని బెర్రెట్రెండోరస్సిల్ ప్రకటించాడు. నాల్గవ ప్రపంచ యుద్ధములో అణుబాంబు, అణ్వాయుధాలు ఉంటాయికానీ, వాటిని ప్రయోగించగలిగిన వ్యక్తులే ఉండరు.

అన్ని సమస్యలకూ ఆధ్యాత్మికత ఒక్కటే పరిష్కారము

ఆధ్యాత్మికపరమైన సిద్ధాంతాలను అవలంబించినప్పుడు యుద్ధములు సమాప్తము కాకతప్పవు. అందుచేతనే మేము మిమ్మల్ని అనుష్ఠానము చెయ్యమనీ, ఆధ్యాత్మికతను జీవితములో అమలు చెయ్యటానికి ఎంత ఇబ్బంది కలిగినా సహించమనీ కోరుతున్నాము. ఆధ్యాత్మికత మన జీవితాలలోకి ప్రవేశించినప్పుడు అంతర్జాతీయ సమస్యలకు పరిష్కారము లభించగలదు. అప్పుడు దేశకాలపరిస్థితులతో సంబంధము లేకుండా మానవ జాతికి ఒకరిపట్ల ఒకరికి సోదరభావము కలుగుతుంది. 'వసుధైక కుటుంబకమ్' అనే అనుభూతి పెల్లుబుకుతుంది. తద్వారా మనము శాంతంగా ఉండగలము. ఆర్థికసమస్యలన్నీ తేలికగా పరిష్కరించబడతాయి.

భిన్నత్వాన్ని మరచి ఏకత్వమును పెంపొందించుకున్నప్పుడు విశ్వమంతా ఏకం కాగలదు. ప్రపంచమంతటా ఆలోచనలలో ఏకత్వము ఏర్పడి, ఆవిధమైన ఆలోచనలు మానవులలో పరస్పరము వినిమయము జరగటమనే సత్యవృత్తి పెంపొందినప్పుడు ఆధ్యాత్మికత యొక్క మూలసిద్ధాంతములు సన్నిహిత మౌతాయి. మనుష్యులలో ఈ ప్రవృత్తి కలిగినప్పుడు ప్రపంచమంతటా ఒక్కటే భాష వస్తుంది. మనిషి ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతాలను అనుసరించిన రోజున విశ్వమంతటా ఒకే పరిపాలన ఏర్పడుతుంది. అదే జరిగినట్లయితే భూమిపై స్వర్గావతరణ జరిగి, మానవులలో దైవత్వము దర్శనమిస్తుంది.

- అనువాదము: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

అలవాట్లనుబట్టి సోపానాలు, ఆలోచనల బట్టి ఆచరణ ఉంటుంది

అనుభూతి, సంభాషణ, నిర్మాణము

అనుభూతి, సంభాషణ, నిర్మాణము... ఈ మూడు అంశాలను మతానికి ఆధారశీల అంగములుగా భావించవచ్చు. ప్రస్తుతకాలంలో మతాన్ని గురించిన చర్చలు విపరీతంగానే సాగుతున్నాయి. ఒకవైపు రాజకీయమనే ఊబిని వేదికగా చేసుకొని అందులో “మతాన్ని” ఆయుధంగా తీసుకొని రాజకీయ నేతలు పార్టీలు క్రొత్త క్రొత్త కుయుక్తులతో దినదినము “యుద్ధాలు” సాగిస్తున్నారు. మరొకవైపు విశ్వమంతటా వ్యాపిస్తున్న విద్రోహశక్తులు తమ కుచ్చితాలకు, క్రూరత్వానికి మతాన్ని ఎరగా వాడుకుంటున్నాయి. సాధువేషధారులైన వ్యక్తుల యొక్క విచిత్ర కార్యక్రమాల మధ్య కూడా “మతం” చర్చనీయాంశమైంది. ఆలయాలలో, ధర్మస్థలాలలో తలెత్తే వివాదాల మధ్య కూడా బహుశః మతమనేది పసివాడిపోతున్నది. మతాల మధ్య యుద్ధాలనేవి కథలు కథలుగా ప్రాచీన చరిత్రపుటలలో చదువుకున్నాం. ఐతే అవి నేటి దైనిక వార్తాపత్రికలలో కూడా వేర్వేరు పద్ధతులతో ప్రచురించబడుతున్నవి. ఇంత తీవ్ర చర్చలు జరుగుతున్నప్పటికీ ఈనాడు మతమనేది సగటుమానవునికి అర్థంకాని పరిస్థితిలోనే ఉన్నది. “అసలు మతమంటే ఏమిటి? అనుభవము, సంభాషణ, నిర్మాణాత్మకతతో కూడినదా? లేక వేదన, వివాదం, విద్వంసముతో నిండినదా?” అని సామాన్య మానవుడు సందిగ్ధతకు లోనవుతున్నాడు.

మతానికి సంబంధించిన ఈ చర్చోపచర్చల మధ్య, గాయత్రీపరివార్ కు చెందిన అఖండజ్యోతి పాఠకులైన మనందరికీ, మత వ్యవస్థను గురించి ప్రజలకు శిక్షణ ఇవ్వవలసిన బాధ్యత ఉన్నది. అసలు ఏమిటో అర్థం కాని అయోమయం, గందరగోళంగా ఉన్న పరిస్థితిలో “విషయమిదీ” అని స్పష్టంగా అర్థం అయ్యేట్లు తెలియచెప్పడమే ఈ కార్యంలోని అంతరార్థం. ఇందుకోసం మనం తక్కువగా చర్చించి, ఎక్కువగా ఆలోచించాలి. వాద ప్రతివాదాల ఆడంబరం కన్నా, భావ సంవేదనల అనుభూతులు అవసరం. వెంట్రుకలలో నూనె,

నీటిలో నెయ్యి... ఎంత వెదికినా కనపడవు, మత తత్వాన్ని గురించి మతగ్రంథాలలో పరిశోధించాలి. అవతారపురుషులు, దేవదూతలు, ప్రవక్తలు, అనుభవజ్ఞులైన మహామానవుల జీవితాలలో దీనిని పరిశోధించాలి.

వాళ్ళు అనేకమైన కష్టాలకు ఓర్చి మతంలోని మర్మాన్ని తెలుసుకొనటానికి, తెలియజేయటానికి శ్రమించారు. తమ ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశంతో మానవ జీవితాలకు వెలుగును ప్రసాదించారు. నేటి ప్రపంచంలో, ప్రస్తుత సమయంలో, దీనిని గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం పూర్వం కన్నా ఎంతో ఎక్కువ ఉన్నది. ప్రసారమాధ్యమ వ్యవస్థలో వచ్చిన విప్లవాత్మకమైన మార్పుల వల్ల ప్రపంచంలోని దూరాలు తరిగిపోయాయనేది సత్యం! కానీ, దానివల్ల ఏమయింది? హృదయాల మధ్య దూరం పెరిగిపోయింది.

హృదయాల మధ్య దూరాన్ని సశింపచెయ్యటానికి మనం మతాన్ని సృజన సంవేదనల రూపంలోనికి నిర్వచించాలి, అనుభూతి చెందటం నేర్చుకోవాలి. అన్ని మతాల మధ్య ఏకాభిప్రాయం ఏర్పడగలిగే ఒక క్రొత్త సంస్కృతిని అభివృద్ధి చెయ్యాలి. పైపైన చూస్తే ఇది చాలా అసంభవమైన పనే అనిపిస్తుంది. వేర్వేరు మతాలు ప్రపంచమంతటా వేర్వేరు ప్రదేశాలలో అభివృద్ధి చెందాయి. వారి మతగ్రంథాలు, పుణ్యస్థలాలు, పూజా విధానాలు, వారి వస్త్రధారణ, తీరు తెన్నులు అన్నీ భిన్న రీతులలో ఉంటాయి. పుట్టినది మొదలు మరణించేవరకు జరుపబడే ఎన్నో సంస్కారములు, భిన్న మతాల వారికి భిన్న రీతులలో ఏర్పాటు చేయబడివుంటాయి. ఇటువంటి పరిస్థితులలో వారి మధ్య పరస్పరం ఏకాంగీకారం కలుగ చెయ్యడమనేది కొంచెం క్లిష్టమైన పనే. సులభతరమైన రవాణా సౌకర్యాలు, ప్రసారమాధ్యమాల వల్ల మనుషుల మధ్య దూరం తగ్గింది కానీ, భావనాత్మక దూరం పెరిగిపోతున్నది. ఒక్కొక్కసారి కొంతమంది మూర్ఖులు ఈ దూరాన్ని తమ స్వలాభం కోసం హింస, హత్య, దోపిడీలు, చివరకు యుద్ధానికి

మాతృభాషను మరచుట తన మూలాలను మరచుటతో సమానం

దారితీసేంతవరకు తీసుకుపోతారు.

ఇదంతా విభిన్నమతాల సిద్ధాంతాలను బాహ్యంగా చూడటం వల్ల కలిగే పరిణామం. పరమపూజ్య గురుదేవులు మనకందరికీ మతం యొక్క మూలరూప మర్మంతో పరిచయం గావించారు. మతతత్వాన్ని మనకు తెలియచెప్పి, దానిని అందరికీ తెలియజేయమన్నారు. “అన్ని మతాలకు చెందిన ఆలోచనాపరులైన విద్వాంసులను కూర్చుండజేసి, వారి వారి ఆలోచనలను, విమర్శలను పరస్పరం కలబోసుకున్నట్లైతే, ‘మతమనేది ప్రేమ, సంస్కారము, ప్రకాశముల యొక్క సారం తప్ప మరేమీ కాదు’ అన్న సారాంశానికి వస్తారు’ - అని పూజ్య గురుదేవులు తెలియజేశారు. ఈ తత్వాలన్నింటినీ ప్రతి ఒక్క మనిషిలోను వృద్ధిచెందించినట్లైతే మానవజాతికి హితం చేకూర్చుతుంది అని వారి ఆశయం. అన్ని మతాలలోనూ శ్రేష్ఠమైన అంశాలున్నాయి. వాటిని పరస్పరం సంభాషణా సూత్రములతో జోడించవచ్చు. ఈ రోజు యావత్ప్రపంచమూ ఏకమైపోయింది. మరి అలాంటప్పుడు మతాల మధ్య తేడా ఎందుకు? మానవుని మేలుకోరి ప్రేమ, సంస్కారము, ప్రకాశముల గురించి విచారించి, వాటిని వృద్ధిచెయ్యడం మంచిది. యుగఋషియైన పరమపూజ్య గురుదేవులు విశ్వమత రూపంలో, మానవీయ మతమనే రూపంలో - ఈ యుగానికి అవసరమైన కొన్ని ఆలోచనలను సూత్రరూపంలో మనకు అందించారు. మానవునికి ఒక ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదిగా రూపునిచ్చారు. ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదము అంటే ‘సంపూర్ణ మానవజాతికి మేలుచేకూర్చే విధానము’గా అర్థం చెప్పుకోవచ్చు. ఇక్కడ ఆధ్యాత్మికత అంటే మానవునిలో ప్రేమ, సంస్కారము, ప్రకాశములను ఘనీభూతమొనర్చగలిగిన విధి విధానము, ప్రక్రియలు, ప్రణాళికలు అని తెలుసుకోవాలి. ప్రేమ, సంస్కారములు లేకపోవటం చేతనో లేదా అవి చాలా స్వల్పంగా ఉండటం వల్లనో మనిషిలో దుర్గుణములు, ఆటవికత చోటు చేసుకుంటున్నాయి. మతోన్మాదం మితిమీరి పెచ్చరిల్లటానికి కూడా ఇదే కారణం. మనిషిలోని ఆంతరిక వికృతుల వల్లనే సమాజంలో హింస, క్రూరత్వము, హత్యలకు స్థానం లభిస్తున్నది. అలాకాక మనిషి ఏ మతానికి చెందిన వాడైనా సరే అతడి అంతరంగం ప్రేమపూర్ణము, సంస్కారపూరిత మయినట్లయితే అతడు ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఎవ్వరికీ హాని

కలిగించడు. సాధుసంతలు, మహామానవులు, ఏ మతానికి చెందినవారైనా సరే వారి స్థితి పైన చెప్పిన విధంగా గనుక ఉంటే, వారు జీవితాంతము మానవజాతికి మేలు చెయ్యటానికే పాటుబడతారు.

ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదము

అన్ని మతాల సంగమస్థానం ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదం. దీనిని అన్ని మతాలు అంగీకరిస్తాయి. ప్రతి ఒక్క మతంలోను మానవుడిని ప్రేమపూర్ణునిగా, సంస్కారవంతునిగా, ప్రకాశ వంతునిగా చెయ్యటానికి చెప్పబడిన విధివిధానము, ఆలోచనలు అన్నీ ఇందులో మిళితమై ఉన్నాయి. ఇందుకోసం మతం మార్పిడి లేదా మరొకవిధమైన మతోన్మాదం మొదలైన వాటి అవసరం లేదు. ప్రతి ఒక్క మతానికి చెందిన శ్రేష్ఠమైన అంశాలు ఏవైతే ఉన్నాయో, అవన్నీ ఇందులో కూడి ఉన్నప్పుడు (సమాహితమై ఉన్నప్పుడు) ఇక మతం మారడం లేదా మతం మార్పిడి వంటి అంశాలకు తావెక్కడ ఉన్నది? మనం నిజంగా ప్రజాహితం, మానవకళ్యాణం కోరినట్లైతే మానవునిలోనే దైవత్వము ఉదయింపజేయ్యటానికి ప్రయత్నశీలురం కావాలి. ఒక వ్యక్తి గుడికి వెళ్ళినా, మసీదుకు వెళ్ళినా, చర్చికి వెళ్ళినా, గురుద్వారాకు వెళ్ళినా అభ్యంతరమేముంది? మనిషి ఉన్నతంగా ఉండటం, ఇతరులను ఉన్నతంగా తయారుచెయ్యడం ఇదే మానవునికి హితం చేకూర్చడమంటే! ఈ భూమి మీద శ్రేష్ఠులైన వ్యక్తులు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే, అంత అధికంగా స్వర్గీయ వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. ఇదే నేటి ఆవశ్యకత కూడా! వేదములు, ఉపనిషత్తులు, ఖురాన్, బైబిల్, గురుగ్రంథ సాహెబ్... అన్నింటిలోనూ పవిత్రమైన భావనలే నిండివున్నాయి. మానవులు ప్రేమపూర్ణులుగా, సంస్కారవంతులుగా, పరిపూర్ణులుగా తయారుకావలెననే సందేశం అన్నింటిలోనూ ఉన్నది. ఈ భూమి మీద మతం పేరిట జరిగే యుద్ధాలకు ముఖ్యకారణం ఎవ్వరూ పైన చెప్పినవాటిని పాటించకపోవటమే. దీనిని నమ్మి ఆచరణలో పెట్టినవారు అంతరంగంలోని వికృతులను తొలగించుకొని ఆనందమగ్నులయ్యారు. రహీమ్, రసఖాన్ల కృష్ణభక్తి ప్రసిద్ధమైనది. ఇందుకోసం మతాన్ని మారవలసిన అవసరమేముంది? ప్రేమ, సంస్కారములు అందించే ఆనందం అందరికీ సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదం మనకు దర్శింపజేసేది ఈ

సమున్నతమైన జీవనానికి ఆధారం సదాలోచనలు

అలోచనలనే! దీనితో కూడిన వేదాంత దర్శనమును అభివృద్ధి చెయ్యడం ప్రస్తుత కాలపు సందేశం.

ఆధ్యాత్మిక, మానవతావాదాన్ని అభివృద్ధిచెయ్యడం, వ్యాప్తి చెయ్యడం ఎలా? ఇందుకై యుగఋషియైన పూజ్యగురుదేవులు మానవత్వమునకు “వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికవాదమనే” అలోచనను ప్రతిపాదించారు. వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికవాదమునకు తేలికగా అర్థం చెప్పుకోవాలంటే- ‘ఆధ్యాత్మికతలో వైజ్ఞానిక దృష్టి ఇమిడి ఉండేటట్లు, అలాగే విజ్ఞానము ఆధ్యాత్మిక సంవేదనలతో పరిపూర్ణమయ్యేటట్లు’ కృత్యాలి. మతం పేరిట అనేక ఘోర యుద్ధాలు జరిగాయి. సత్యమే. కానీ విజ్ఞానం (సైన్సు) కూడా వినాశకరమైన సరంజామాను ఎంతో ప్రోగుచేసిందన్నది కూడా వాస్తవం. ఒకప్పుడు ముష్టిఘాతాలతో(చేతులు చేతులు పెనవేసి) యుద్ధంతో తగాదాలకు యుద్ధానికి దిగేవారు. కానీ ఇప్పుడు పరమాణు ఆయుధాలతోనే కయ్యానికి కాలుదువ్వతున్నారు. ఒక చిన్న దేశం పొరుగుదేశం మీదకు అణ్వస్త్రాలతో పోరుకు సిద్ధమవుతున్నది. ఇంతేకాదు, అమెరికా వంటి సర్వసాధన సంపన్నమైన దేశం కూడా మతోన్మాదులకు, సంఘ విద్రోహ శక్తులకు అణ్వస్త్రాలు ఎక్కడ లభిస్తాయోనని చింతాక్రాంత మవుతున్నది. ఒకవేళ లభిస్తే గనుక పరిణామం అత్యంత వినాశకారిగా ఉంటుందనటంలో సందేహం లేదు. మూఢ నమ్మకాలు ఇప్పుడు చాలావరకు విడిచిపెట్టబడుతున్నవి. మతము, ధార్మికతా రెండూ కూడా ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. మతం వైజ్ఞానిక దృష్టికోణాన్ని అనుసరిస్తూ తన శాశ్వతసత్యాలను అధికంగానూ, సామాజిక సత్యాలను మరింత సమయానుకూలంగానూ తయారుచేసుకొనవలసి ఉంటుంది. ఈ విషయం ఏదో ఒక మతానికే కాదు, ప్రపంచంలోని అన్ని మతాలకు అన్వయిస్తుంది. ప్రతి ఒక్క మతంలోనూ కల అలోచనాశీలులైన తత్వవేత్తలు ఈ వైపుగా ముందుకుసాగితే కనుక వారి మతం మానవులకు మానవత్వానికి ఎంతో మేలు చేకూర్చగలదు. మార్పుకు సంబంధించిన ఈ సత్యం మతానికే కాదు, సైన్సుకు కూడా అన్వయిస్తుంది. ప్రపంచం ఇప్పటికే రెండు మహాయుద్ధాల తాలూకు వేదనను అనుభవించింది. ఇక మూడవ ప్రపంచయుద్ధాన్ని ఎదుర్కొనగలిగే శక్తి మానవ జాతికి లేదు. ఇందుకోసం విజ్ఞానం - మతం నుండి ప్రేమను, సంస్కారాన్ని, ప్రకాశాన్ని నేర్చుకొనవలసి ఉంది. ఆధ్యాత్మికత

లోని సంవేదనతో కూడిన విజ్ఞానము, విజ్ఞానము యొక్క తర్కపూర్ణమైన సత్యబోధతో కూడిన ఆధ్యాత్మికత. 21వ శతాబ్దం యొక్క ఘోష ఇదే.

భౌతికత, ఆధ్యాత్మికత... ఇవి రెండూ కలిసి మనుగడ సాగించటం ఎలా సాధ్యం? అనే ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు. దీనికి జవాబు చాలా తేలికగా చెప్పవచ్చు. “శరీరము-ఆత్మ”ల కలయికతో జీవనం ఎట్లా సాధ్యమవుతున్నదో, అదేవిధంగా విజ్ఞానము, ఆధ్యాత్మికతల కలయికతో జీవితంలోని సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని తేలికగా పొందవచ్చు. 21 వ శతాబ్దం యుగపరివర్తన శతాబ్దం. ఈ మహాపరివర్తనను ఈవిధంగానే ఆరంభించాలి.

యుగసాహిత్య విస్తార సంవత్సరంలో మతాన్ని గురించి యుగబోధ జరగాలి. యుగఋషి గురుదేవుల ఆలోచనలను కార్యశాలలలో, గోఘృలలో, వార్తలలో, పరిచర్యలలో ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదాన్ని అలవోకగా వినిపిస్తూ ఉండాలి. మతము, ఆధ్యాత్మికతల అసలైన లక్ష్యం మానవులకు మేలుచెయ్యటమే. ఆధ్యాత్మిక మానవతావాదం సకల మతముల సంగమస్థానం. ఈ పవిత్రతీర్థంలో ఏకత్రితమై సంవేదన, సంభాషణ, సృజనలతో కూడిన యుగసంస్కృతిని వికసించజెయ్యగలగాలి. యుగ దేవత యొక్క ఈ సందేశాన్ని మనలో ప్రతి ఒక్కరూ అర్థం చేసుకోవాలి. ఇతరులకు అర్థమయ్యేట్లు చెప్పాలి.

ప్రపంచంలో సుఖశాంతలు నిలచివుండాలంటే- మతము మరియు విజ్ఞానము... ఇవి రెండూ కూడా సన్మార్గంలో నడచి తీరాలి. వైజ్ఞానిక దృష్టిని అంగీకరించి మతం తనలో ఉన్న మౌఢ్యాన్ని త్యజించాల్సి ఉంటుంది. అదేవిధంగా విజ్ఞానం (సైన్సు) మతంలో ఇమిడివున్న మానవీయ ప్రేమతో పరిపూర్ణమై వినాశకర సృష్టిని చెయ్యకుండా ఆగిపోవాల్సి ఉంటుంది.

మతం నిర్ణయించే తత్వాలు, సత్యాలు

మతం ఏదైనా సరే అందులో ఇమిడి ఉన్న తత్వములు, సత్యములు శాశ్వతమైనవి. అవి సమయానుకూలమైనవిగా రెండు రకాలు ఉంటాయి. ఉదాహరణకు భగవంతుని ప్రేమ, మానవుని మతానికి సంబంధించిన ఆలోచనలు శాశ్వతమైనవి. అవి ఏ యుగంలోనైనా, ఏ సమయంలోనైనా అపసరమే. కానీ మతానికి సంబంధించిన కర్మకాండకు చెందిన విధులు,

ప్రకాశం, వేడి, ధ్వని, విద్యుత్తు కన్న అధిక శక్తివంతమైనవి ఆలోచనలు

మానవ జీవితానికి సంబంధించి వ్యక్తిగత, సాంఘిక, కౌటుంబిక విధులు, రీతినీతులు ఎప్పటికప్పుడు సంస్కరింపబడుతూ వుండాలి. నేటి కాలాన్ని అనుసరించి వీటిని విజ్ఞానదృష్టిపరంగా తిరిగి సవరించవల్సి ఉంటుంది. ప్రపంచములోని మూల మూలాల మతంలోని శాశ్వతతత్వాలను సంప్రదాయాలు, విశ్వాసాలు, మూఢనమ్మకాలు ఆచ్ఛాదన చేసి కాపాడుతూ ఉంటాయి. ఈ వివేకహీనత, అతార్కికత్యములే మతమునకు విషంగా మారాయి. మతం పేరిట హింసాత్మక చర్యలు, ఆటవికత్వంతో నిండిన క్రూరమైన బలులు దీనివల్లనే జరుగుతున్నాయి. ఇది గత శతాబ్దం వరకు జరిగిన మాట.

ఐతే ఈ 21వ శతాబ్దంలో పరిస్థితి మారిపోయింది.

ఇది క్రొత్త శతాబ్దపు విజ్ఞానం. ఇప్పుడు జీవితం పట్ల శక్తివంతమైన, ప్రౌఢమైన, ఎక్కువ ప్రామాణికతతో, తర్క సంగతమైన దృష్టికోణం వృద్ధిచెందుతున్నది.

దానితోపాటే 'మతం పేరిట అధర్మాన్ని సాగనివ్వము' అని ప్రమాణం చెయ్యాలి. యుగసైనికుల సంఘటిత అడుగులు ఈ దిశగా ముందుకు సాగాలి.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2015

అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

రాఖిపార్లమి - సోదర సోదరీ భావనల పెంపొందించేడి పండుగ

స్త్రీ పురుషుల మధ్య సోదరభావాన్ని పెంపొందించేడి వేడుక. ఈ వేడుకను హిందువులు పండుగగా ఆచరిస్తారు. దీని ద్వారా సోదర ప్రేమ మరియు బాధ్యతను స్త్రీ-పురుషులు ఒకరిపట్ల ఒకరు వ్యక్తము చేసికొనుట జరుగుతుంది. ఈ రీతిగా వారి మధ్యగల బంధాన్ని పటుతరం గావించుకొనుట జరుగుతుంది.

పూర్వం రాజపుతానా రాణులు వారి పొరుగున ఉన్న రాజుకు సోదరీ భావాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ "రాఖీలను" పంపించేడివారు. ఈ రీతిగా ఇరురాజ్యాలు శాంతి సౌభాగ్యాలతో, స్పర్ధలు లేకుండా సుఖసంతోషాలతో కొనసాగాలని కోరుకొనేవారు. ఇదే రీతిలో స్త్రీలు తమ సోదరులకు, సోదర సమానుల చేతి మణికట్టుకు (రాఖీలను పూజించి) రాఖీలను కట్టుతూ తిలకాన్ని దిద్ది చిరకాలము వారి మధ్య సోదరి-సోదర భావం వెల్లివిరియాలని, సోదరి ప్రేమతో సోదరుడు ఎదగాలని, అట్లే సోదరుని రక్షణలో సోదరి నిర్భయంగా, సుఖసంతోషాలతో, సిరిసంపదలతో సౌభాగ్యవతిగా వర్ధిల్లాలని కోరుకొనెదరు. ఇది రాఖీపండుగ వెనుక దాగిన సత్యము. దాని లక్ష్యము.

శ్రావణపూర్ణిమ రోజున ఈ పండుగను జరుపుకొనెదరు. 29 ఆగస్టు 2015, శనివారమునాడు ఈ పండుగను జరుపుకొనెదము. ఈ పండుగను హిందువులు, జైనులు, సిక్కులు మరియు నేపాలీయులు, మారిషియానులు జరుపుకొనెదరు.

- అనువాదం: పార్థసారథి

వరలక్ష్మీవ్రతము

ఇది ప్రకృతిశక్తులతో పాటు అంతర్గతశక్తుల మేల్కొల్పేడి వ్రతము. దీనిని ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, కర్నాటక, ఉత్తర తమిళనాడు రాష్ట్రాలలో ఆచరించెదరు. దీనిని శ్రావణమాసంలో పౌర్ణమి ముందుగా వచ్చేడి శుక్రవారమునాడు ఆచరించెదరు. దీనినే హిందీ ప్రాంతములో "సవన్" అనీ, తమిళ ప్రాంతములో "ఆది" అనీ పిలచెదరు.

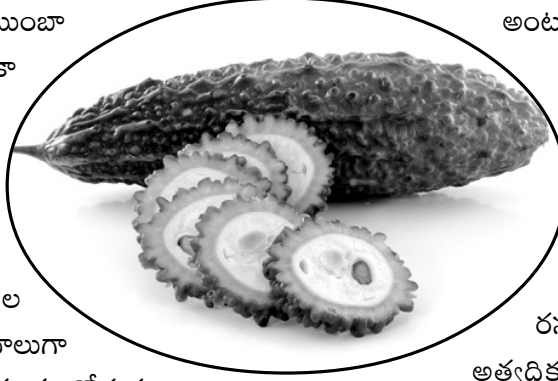
ఈ వ్రతము ద్వారా అష్టలక్ష్మిని పూజిస్తూ కుటుంబ క్షేమాన్ని, ప్రగతిని కోరుతూ స్త్రీలు ఈ వ్రతాన్ని ఆచరిస్తారు. ప్రకృతి మరియు అంతర్గతముగా నున్న ఎనిమిది శక్తులైన సంపద, భూమి, జ్ఞానము, ప్రేమ, కీర్తి, శాంతి, సంతోషము, బలము (శక్తి) మరియు సంతృప్తిలను లక్ష్మీరూపంలో ఆరాధించి కోరికల ఈడేర్చుకొనుట దీని వెనుక నున్న లక్ష్యము.

- అనువాదం: పార్థసారథి

తనను తాను గెల్వనేర్వనివాడు ఇతరుల జయింపజాలడు

చేదు కాకరకాయ అత్యంత గుణకారి

కాకరకాయ కుకరబిటేసి కుటుంబానికి చెందినది. ఇది ఆసియా, ఆఫ్రికా మరియు కరేబియన్ దేశాలలో విస్తారంగా పండుతుంది. ఇది ప్రధానంగా రెండు రకాలుగా అనగా ఒకటి చిన్నకాకరకాయ, రెండవది పెద్ద కాకరకాయల రూపాలలో లభిస్తుంది. అనేకవిధాలుగా

అంటువ్యాధులు సమసిపోతాయి.

కాకరకాయ మన ఆరోగ్య సంరక్షణకు తోడ్పడుతుంది. కాని ఇది రుచికి చేదుగా ఉంటుంది. ఇందువలన దీనితో కూరలను తయారుచేసేది సమయంలో దీని తోలును తీస్తూ ఉంటారు. దీనిలోని చేదును తగ్గించుటకై దీనికి ఉప్పు, నిమ్మరసాన్ని, మసాలాలను చేర్చి తినెదరు. కాకరకాయ రుచికి చాలా చేదుగా ఉండి మన ఆరోగ్యాన్ని మరియు సౌందర్యాన్ని కాపాడుటలో అత్యంత సహాయకారిగా ఉంటుంది. దీనిలో అధిక మోతాదులో యాంటీ ఆక్సిడెంట్లు మరియు పోషక తత్వాలు ఉంటాయి.

కాకరకాయలో 6 గ్రాముల కార్బోహైడ్రేట్లు, 15 గ్రాముల ప్రోటీన్లు, 20 మిల్లీగ్రాముల క్యాలియమ్, 70 మిల్లీగ్రాముల ఫాస్ఫరస్, 18 మిల్లీగ్రాముల ఇనుము, విటమిన్లు 'ఇ' మరియు 'సి'లతో కూడిన గుణకారి. విత్తనములు నూనెను కలిగి కెరోటిన్ గ్లూకోసాయిడ్, సపోనిన్ ఆల్కలాయిడ్లను కలిగివున్నది. పై గుణాలన్నీంటిని కలిగి ఉన్న కాకర బహుముఖ లాభకారియైన ఔషధముగా గుర్తింపు పొందినది.

1. అంటురోగముల బారి నుండి రక్షణ పొందుటకై కాకరకాయలను లేక కాకరాకులను తెర్లించి చల్లార్చి తినాలి. దీనివలన రోగనిరోధకశక్తి ఇనుమడిస్తుంది.
2. కాకర సేవించుట వలన ముఖంపై తెల్లమచ్చలు, పొట్టలోని వికారం మరియు చర్మ అంటువ్యాధుల నుండి విముక్తి లభిస్తుంది. ప్రతిరోజు పరగడుపున కాకరకాయ రసాన్ని నిమ్మరసం కలుపుకొని 6 మాసములు సేవించినచో చర్మ

3. ఒక చెంచా కాకరరసంలో అర చెంచా పంచదార కలిపి ఒక నెలరోజులు సేవించిన మొలల వ్యాధి నివారించబడుతుంది.

4. కీళ్ళనొప్పులున్నవారు కాకర రసంతో మాల్టీష్ చేయించు కొన్నచో అత్యధిక భాగము నొప్పులు నివారించబడతాయి.

5. కాకరరసాన్ని, నిమ్మరసాన్ని సమపాళ్ళలో కలిపి అరగ్లాసు నీటితో తీసికొన్నచో లావు తగ్గెదరు.
6. కాకరలో పీచు పదార్థమున్నది. ఇది జీర్ణక్రియశక్తిని బలోపేతము గావిస్తుంది. దీనితోపాటుగా అజీర్ణాన్ని, మలబద్ధకాన్ని పోగొడుతుంది.
7. హృద్రోగులు దీనిని సేవించిన చక్కని లాభాన్ని పొందెదరు. దీని సేవించినచో రక్తనాళాలలో పేరుకుపోయిన చెడు కొలెస్ట్రాల్ను తొలగించి హృద్రోగాల భయాన్ని తొలగిస్తుంది.
8. కాకరాకులను - సైంధవలవణంతో కలిపి సేవించినచో ఎసిడిటి బాధను మరియు భోజనానికి ముందు కలిగెడి వాంతులను పూర్తిగా నివారిస్తుంది.
9. విటమిన్ 'ఎ' కలిగినదై ఉన్నందున కాకరకాయకూరను సేవించిన రేచీకటి నివారించబడుతుంది.
10. కాకరకాయకూర సేవించుట వలన పాదాల నొప్పుల నివారణ జరుగుతుంది. దీనికి తోడుగా కాకరాకుల రసాన్ని మర్దించినచో గుణం కనిపిస్తుంది.
11. మూడు కాకరకాయ విత్తనాలను, మూడు నల్లమిరియపు గింజలను నీటితో కలిపి రాయిపై సాది పిల్లలకు నాకించిన వాంతులు నిలిచిపోతాయి.

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

నీలోని దుర్బలత్వాన్ని జయించుటే అసలైన విజయం

స్మార్తిదాయక గాయత్రీపరివార్ సభ్యులు - 15

శ్రీ ముళ్ళపూడి కోటయ్య నెల్లూరు

శ్రీ ముళ్ళపూడి కోటయ్యగారు నెల్లూరు పట్టణములో 1931లో శ్రీ సుబ్బయ్య - వెంకటసుబ్బమ్మ దంపతులకు జన్మించారు. తండ్రి శ్రీ సుబ్బయ్యగారు తెలుగుభాషలో చక్కని ప్రావీణ్యాన్ని సంపాదించి, అమరకోశముపై మంచి పట్టును కలిగి ఉన్న మనీషి దీనికి తోడు

శ్రీ సుబ్బయ్యగారు గణితంలో కూడా చక్కని ప్రతిభ కలిగిన వ్యక్తి. ఇట్టి కుటుంబంలో జన్మించిన శ్రీ కోటయ్యగారు తన ప్రాథమికవిద్యాభ్యాసాన్ని తండ్రి మార్గదర్శనంలో అలవోకగా పూర్తిగావించి, ఉన్నతవిద్యను చదువుచూ ఉపాధ్యాయవృత్తికి తగిన శిక్షణను పూర్తిచేసికొని 1957లో ఉపాధ్యాయవృత్తిలో ప్రవేశించి ఉత్తమజాతి నిర్మాణంలో తన కర్తవ్యాన్ని చక్కగా పోషించారు. తన వృత్తిలో అంచెలంచెలుగా ఎదుగుచూ 1989 ప్రధానోపాధ్యాయునిగా పదవీవిరమణ చేశారు.

సహ ఉపాధ్యాయుల ప్రేరణతో గాయత్రీమంత్రాన్ని జపించుట ప్రారంభించి, క్రమక్రమంగా గాయత్రీ పరివార్లో తనకంటూ ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని సంపాదించుకున్నారు. గాయత్రీమంత్రజప శక్తిపై అపార విశ్వాసము కలిగియున్న శ్రీ కోటయ్యగారు నెల్లూరు జిల్లా ఉపాధ్యాయ సంఘ సభ్యుల ఉమ్మడి సమస్య పరిష్కారానికై, తన నమ్మకాన్ని తానే పరీక్షకు పెట్టుకొన్నారు. ఈ సమస్య పరిష్కారాన్ని కాంక్షిస్తూ ఒక రోజంతా గాయత్రీమంత్ర జపాన్ని ఏకాగ్రతతో జపించారు. శ్రీ కోటయ్యగారి నమ్మకాన్ని నిజం చేస్తూ కోటయ్యగారి నాయకత్వంలో ఆ ఉపాధ్యాయ బృందం కోర్టులో నెగ్గారు. దీనితో కోటయ్యగారితోపాటు మిగిలినవారు కూడా గాయత్రీ మంత్రజపం పట్ల వారి విశ్వాసం మరింత బలపడింది.

పై సంఘటనతో శ్రీ కోటయ్యగారు పూజ్యగురుదేవుల రచనల పట్ల, జ్ఞానం పట్ల మరింతగా ఆకర్షితులై, గాయత్రీ ఉపాసన పట్ల మరియు పూజ్యగురుదేవుల ఆలోచనల వ్యాప్తికై

మరింత సమయాన్ని ధనాన్ని కేటాయించి, తన ఏకైక కుమార్తె అయిన శ్రీమతి హైమవతిగారిని ఈ కార్యక్రమాలలో పాలుపంచుకొనేలా ప్రేరణనందిస్తూ, మార్గదర్శనం చేశారు. సమాజానికి గురుదేవుల ఆలోచనలను అందించే ముందు, తన కుటుంబ పరివారాన్ని ప్రభావితం చేసిన ఆదర్శవాది

1990 లో గాయత్రీ జయంతికి శాంతికుంజ్ చేరుకొని 1008 కుండముల గాయత్రీయజ్ఞములో పాల్గొని పరమ వందనీయ మాతాజీ ఆశీస్సుల పొందారు. యజ్ఞ నిర్వహణ, ప్రసంగించుట అనేది ప్రక్రియల నిర్వహించుటలో తగిన శిక్షణను పొంది, నెల్లూరు జిల్లా అంతటా తిరిగి గాయత్రీ మంత్ర మరియు యజ్ఞ ప్రచారాలగావించిరి. తన కుమార్తెను వెంట నిడుకొని విశేషంగా ప్రచార కార్యక్రమాలు చేపట్టారు.

అట్లే పూజ్యగురుదేవుల విరచిత రామాయణము మరియు భగవద్గీతలపై నెల్లూరు జిల్లాలో అనేక చోట్ల ప్రసంగించి, ప్రజలకు పై గ్రంథాల పట్ల అవగాహనను పెంపొందించుటలో విశేష కృషిసల్పారు.

అటుపిమ్మట శాంతికుంజ్లో “వర్షపు నీటి సంరక్షణ” (వాటర్షెడ్) అనేది కార్యక్రమంపై 5 రోజుల శిక్షణను పొంది, దీనిపట్ల నెల్లూరు జిల్లాలో రైతులకు అవగాహన పెంచి, తద్వారా ఒనగూరెడి లాభాలపట్ల వారిని ఆకర్షితుల గావించి, వాటర్షెడ్ కార్యక్రమవిజయానికి అవిరళ కృషిచేశారు.

పై విశేష అనుభవాలను దీర్ఘకాలిక గాయత్రీ ఉపాసనల ప్రేరణతో పూజ్యగురుదేవులు వండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారిని సంక్షిప్తంగా పరిచయం చేస్తూ ఒక సంకలన పుస్తకాన్ని ప్రచురించి పరివార్కు అందించిన సఫలజీవి - ఆదర్శ, ఆధ్యాత్మిక కృషీవలుడు తన 84 వ పదిలో కూడా మొక్కవోని ఉత్సాహంతో, శరీరం మొరాయిస్తున్నా గాయత్రీపై గ్రంథ రచనను ప్రారంభించిన దృఢ సంకల్పుడు శ్రీ కోటయ్యగారు. వీరికి ఆ గాయత్రీమాత, వందనీయ గురుసత్తా ఆయుః ఆరోగ్యాలు ప్రసాదించి కాచి సంరక్షించుగాక!

ఎవరి నుండి ఏమి పొందగలమనెడి దానిని విడచి ఎవరికి ఏమి ఇవ్వగలమనెడిదానిని ఆలోచించు

శ్రీమతి కొండపర్తి సత్యవతి, నల్లగొండ

శ్రీమతి కొండపర్తి సత్యవతి 1953వ సంవత్సరములో మణ్ణిపేడ గ్రామము నల్లగొండ జిల్లాలో శ్రీ అనుమల నాగ భూషణం - లక్ష్మమ్మ దంపతులకు జన్మించింది. మణ్ణిపేట గ్రామములోనే ప్రాథమికవిద్యను పూర్తిచేసింది. ఆనాటి సంప్రదాయాలననుసరించి ఈమెకు

బాల్యములోనే వివామము జరిపించారు తల్లిదండ్రులు. ఉన్నత విద్యనభ్యసించాలనెడి కోరిక ఉన్నా, పెద్దల సహకారము లోపించుటచే, వారి మాటలకు తలోగ్గి బాల్యమందే మెట్టినింట అడుగుపెట్టింది. పెద్ద ఎత్తున జపతాపాలు, పూజలు చేయని ఇంటిలో పుట్టినప్పటికీ, జన్మతః అభిని నిత్యదీపారాధాన లేశపాటి ఉపాసనల నిత్యము చేస్తూ ఉండేది. ఇది అలవాటుగా మారి మెట్టినింట కూడా దీనిని కొనసాగిస్తూ వచ్చింది. పండుగల వేళ, శుభకార్యములందు ఇంటికి సమీపంలోనున్న రామాలయాన్ని సందర్శించి పూజాదికాల నిర్వహించేది. ఈవిధంగా భగవద్భక్తి ఆమెలో విలసిల్లుతూ వచ్చింది. అదేరీతిలో ఆపదలోనున్న వారికి తన సేవలనందిస్తూ, మందిరాల్లో సేవలనందిస్తూ సమయాదానాన్ని అలవర్చుకుంది. తన గ్రామంలోని రామాలయంలో గాయత్రీయజ్ఞము జరుగగా దానిలో పాల్గొని గాయత్రీచాలీసా పుస్తకాన్ని యజ్ఞ ప్రసాదంగా ఖరీదు చేసింది. క్రమక్రమంగా గాయత్రీ పట్ల అవగాహన పెంచుకొన్నది.

సంతానంతో, భర్త నీడలో సుఖశాంతులతో సాగిపోవుచున్న సత్యవతిగారి జీవితంలో భర్త అనారోగ్యం, తదుపరి అకాల మరణం తీరనిలోటుగా మారింది. ఒక్కసారి ఆమె జీవితం అంధకారమయమైంది. ఇట్టి సమయంలో ఆమె వద్దనున్న గాయత్రీచాలీసా పుస్తక పఠనం ఆమెకు ఓదార్పునిస్తూ, ఊరటను కలిగించింది. “శోకాల మరుగున దాగి సుఖమున్నదిలే” అనెడి కవి గీతం ఆమెకు స్ఫూర్తినిచ్చి ధైర్యాన్నందించి ముందుకు నడిపించింది. దీనితో ధైర్యాన్ని కూడా గట్టుకొని కర్తవ్యం బోధపడగా, గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తయైన శ్రీరామరెడ్డిగారి సహాయంతో గాయత్రీచేతనాకేంద్రాన్ని సందర్శించుట జరిగింది. ఈ రీతిగా గాయత్రీమాతకు దగ్గరై ఆమెపై

గురికుదిరి, విశ్వాసము పెరిగి సమయాదానమే యుగధర్మమని విన్నదై ఆ దిశగా తన భావి జీవితాన్ని నడిపించాలనెడి నిర్ణయానికి వచ్చింది.

తదుపరి హైదరాబాద్ లోని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రమునకు తన పూర్తి సమయాన్ని అందిస్తూ సేవల అందిస్తూ వచ్చింది. గాయత్రీ మందిరంలో సేవలనందిస్తూ, అన్నపూర్ణాలయంలో ఉంటూ పరివారానికి, అతిథులకు చక్కని రుచికరమైన ప్రసాదాలను వేళకు అందిస్తూ అందరిని సంతుష్టిపరుస్తూ, వారి ఆనందాన్ని తన ఆనందంగా మలచుకొన్న స్ఫూర్తిదాయక ధన్యజీవి శ్రీమతి సత్యవతి.

అట్టి వీరిని వీరి పరివారాన్ని ఆ గాయత్రీమాత మరియు వందనీయ గురుసత్తా సర్వవేళల కాచి సంరక్షిస్తూ సుఖశాంతుల ప్రసాదించాలని యుగశక్తి గాయత్రీ ప్రార్థిస్తున్నది.

ఆనందము భావనలో ఉంది - పనిలో లేదు

ఒక నది ఒడ్డున శివమందిరం ఉంది. మందిరానికి దగ్గరలోని రేవులో చాకలిరేవులోని రాయి ఉంది. ఈ రాయిపై చాకలివారు బట్టలు ఉతుకుతుంటారు. మందిర నిర్మాణానికి పూర్వము ఈ రెండు రాళ్ళు ఒకేచోట ఉన్నాయి. నదీ ప్రవాహం వేగంతో రెండింటిని వేరుచేసింది. కాలగమనంలో ఒకరాయి శివలింగ స్థానాన్ని ఆక్రమించగా, రెండవది చాకలిబండ స్థానాన్ని పొంది, ఆత్మన్యూనతా భావంతో కుమిలిపోసాగింది. శివలింగ స్థానంలో నున్న రాయికి తన పూర్వపు సహచరి బాధబోధపడి ఇలా అన్నది. “మిత్రమా! నీ దుఃఖము నిరర్థకమైనది. నా చెంతకు చేరెడి వారికి శాంతిని ప్రసాదిస్తాను. నీవు నిర్వికార భావంతో ప్రతిదానిలోని మలినాన్ని కడిగివేస్తున్నావు. నీ ఈ సాధన నాకన్నా ఉన్నతమైనది. నా వద్దకు వచ్చువారు అంతా మొదట నీ వద్ద మలినాలను వదల్చుకొని వస్తారు. ఇది యథార్థము” అన్నది. ఈ మధురమైన శివలింగం మాటలను విన్న చాకలిరేవులోని రాయి భావోద్వేగానికి లోనయ్యింది. అప్పటినుండి రెట్టింపు ఉత్సాహంతో జనుల మలినవస్త్రాలను శుభ్రపరచసాగింది.

- అనువాదం: ఎ. శారద

‘నీవు దానమిచ్చినది నీది కాదు’ అనెడిదానిని గుర్తుంచుకో

9 రోజుల సంజీవని సాధనాశిబిరము - ప్రవచనముల పాఠము-3

గత సంచిక తరువాయి...

17.05.2015 - ఉ॥ 9.30 గం॥లకు “కుటుంబ నిర్మాణం” అంశంపై శ్రీమతి శ్యామారాధోడెగారి ప్రవచనము

వెన్ను నిటారుగా నిలిపి, కన్నులు మూసికొని, ఒడిలో రెండు చేతులు ధ్యానముద్రలో పెట్టుకుని నాతో కలిసి అందరూ గాయత్రీమంత్రాన్ని ఉచ్చరించండి. “ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్”

దేవతా సమానులైన సోదరీమణులారా! దైవసమానులైన సోదరులారా! మీరు ఎంతో సౌభాగ్యవంతులు. అందువల్లనే గాయత్రీతీర్థ, శాంతికుంజ్లో అడుగుపెట్టగల్గారు. గురుదేవులు మీపై చూపిన ప్రత్యేక శ్రద్ధ వలన మీరు వచ్చారు. అట్టి మీరు తిరునాళ్ళకు వచ్చిన తదితర వ్యక్తుల హరిద్వారలోనున్న గుడులు గోపురాలు సందర్శించుటలో గడిపి, అచ్చటచ్చట తిని కాలాన్ని వెళ్ళబుచ్చకండి. మీ రాకలోని లక్ష్యాన్ని గుర్తెరిగి ఈ సాధనా శిబిరం ద్వారా లభించేది జ్ఞానాన్ని అందుకొని, మానవ జీవన లక్ష్యాన్ని గుర్తెరిగి తగిన లబ్ధిని పొందెదరు గాక.

శిబిరం ప్రారంభమై ఈరోజు 7 వ రోజు, ఈరోజు మనం “కుటుంబ నిర్మాణం” అనేది విషయమై అవగాహన చేసికొందాం. దీనికై కుటుంబము అనగానేమి? ఇది ఎలా ఏర్పడుతుంది? దీనికి మూలాలు ఏమిటి? అనేది ప్రశ్నలకు సమాధానం - తల్లిదండ్రులు, సంతానముతో కూడి ఉన్నదే కుటుంబము. ఇది సంతానోత్పత్తి కేంద్రము. దీనికి మూలం వివాహవ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థ ద్వారా స్త్రీ - పురుషులు సహజీవనం చేస్తూ సమాజ నిర్మాణానికి దోహదకారులవుతారు.

ఈశ్వరుడు ‘ఏకోఽహం - బహుశ్యామా’ అనేది సంకల్పం ద్వారా ఈ చరాచర సృష్టినంతటిని సృష్టించాడు. దీనిలో భాగంగా స్త్రీ పురుషులు తదుపరి వీరి సహయోగం, కలయికల ద్వారా కుటుంబ వ్యవస్థ నిర్మాణం తద్వారా సమాజ నిర్మాణం జరిగింది. నేడు కుటుంబంలో కనిపించుచున్న తీరని అశాంతి, దుఃఖం, కష్టనష్టాలు, ఆకలిదప్పులు సమాజం ద్వారా ప్రకటితమై దేశాన్ని ప్రభావితం గావిస్తున్నాయి. దీనినిబట్టి కుటుంబం, కుటుంబసభ్యులు పైనుదహరించిన అశాంతులన్నింటికీ మూలాలుగా మనకు అవగతమగుచున్నది.

మిత్రులారా! పైనుదహరించిన అశాంతుల తొలగించి, వానికి తగిన సంస్కారాలు అందించవలసి ఉన్నది. దీనిని పూజ్యగురుదేవులు తాము రచించిన వాఙ్మయములో ఒక దాని ద్వారా చాలా చక్కగా అందించారు.

పైదాని ప్రకారం సమాజానికి మూలం కుటుంబం కాగా దీనికి మూలం స్త్రీ పురుషులు. కావున సంస్కారాలనేడివి వ్యక్తులుగానున్న స్త్రీ పురుషులతో ప్రారంభం కావాలి. అప్పుడు స్త్రీ పురుషుల సహయోగం ద్వారా ఏర్పడిన కుటుంబం సంస్కరింపబడుతుంది. తద్వారా సమాజమూ, చివరకు దేశమూ, చిట్టచివరకు విశ్వమూ సంస్కరింపబడగలవు.

పూజ్య గురుదేవుల సందేశానుసారం- సంస్కారాలనేడివి కుటుంబం ద్వారా అందింపబడతాయి. కుటుంబంలోని స్త్రీ పాత్ర అత్యంత ప్రధానమైనది. ఈమె చుట్టూరా కుటుంబంలోని సభ్యులు పరిభ్రమిస్తూ ఉంటారు. ఈమె కుటుంబానికి ఇరుసు లాంటిది. స్త్రీ నాలుగు రూపాలలో కుటుంబంలో దర్శన మిస్తుంది. తల్లి, సహోదరి, భార్య, కుమార్తె.

తల్లి కుటుంబంలోని సభ్యులందరికీ తలలోని నాలుకలా నిలచి, వారిమధ్య అన్యోన్యతల పెంపొందిస్తూ, వారి అవసరాల తీర్పుతూ, వారికి మార్గదర్శనం చేస్తూ, వారి పాలన, పోషణల గావిస్తూ ఒక విశిష్ట స్థానాన్ని అలంకరించింది. తండ్రి కుటుంబానికి కావలసిన సంపదలను ఒనగూర్చుతూ భార్యకు కావలసినవానిని, కుటుంబ అవసరాలకు కావలసినవానిని అందిస్తూ బాసటగా నిలచి తన పురుషార్థాన్ని నెరవేర్చుతూ ఉంటాడు. దీనికి తోడు ఎదిగిన వారంతా కుటుంబ ఉన్నతికై తమ తమ కర్తవ్యాల నిర్వహిస్తూ తల్లి పాత్రలోనున్న స్త్రీకి కుటుంబ నిర్వహణలో తోడ్పాటునందిస్తూ ఉంటారు. ఇట్టి ప్రధానమైన స్త్రీమూర్తి కుటుంబంలోని పరివార్ యొక్క భావ సంవేదనల పెంపొందించుటలో చాలా విశిష్ట పాత్రను పోషిస్తుంది. దీనిని పూజ్యగురుదేవులు ఈ క్రింది విషయం ద్వారా చక్కగా వివరించారు.

ఒక కర్మాగారం సమీపంలో చక్కగా సాధారణ దంపతులు నివసిస్తున్నారు. భర్త కర్మాగారంలో ఉద్యోగి, తన సంపాదనను భార్యకందిస్తూ, భార్య ద్వారా సంసారాన్ని సుఖశాంతులతో గుట్టుగా నడుపుచున్నాడు. భార్య నిత్యము మధ్యాహ్న భోజన

పథకాలు వేసుకుని తదనుగుణంగా జీవితాన్ని నడుపుట సాధ్యం కాదు

సమయానికి భర్త వేడి వేడిగా భోజనం చేయాలనెడి సంకల్పంతో భోజనాన్ని తీసికొని కర్మాగారం తలుసు వద్ద నిలచి భర్త రాగానే వేడివేడిగా వడ్డించి, ఆయన తృప్తిగా తింటూ ఉంటే ఆనందిస్తూ ఉండేది. తాను కూడా ఆయనతో కలిసి తినేది. ఇట్టి అన్యోన్య దాంపత్యజీవనం వారిది. కొద్దిపాటి సంపాదనలతో తృప్తిపొందుతూ అత్యంత ఆనందంగా వారు జీవించుట చూచి, ఇరుగుపొరుగువారు ఆనందంతోపాటు ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తపరుస్తూవుండేవారు. ఆనందానికి కావలసినవి అధిక ధనం, సంపత్తులు కావని కేవలం ఉన్నదానితో సంతృప్తిని పొందుటే ప్రధానమని ఆ ఇల్లాలు తన నడవడి, కుటుంబ నిర్వహణ ద్వారా చాటిచెప్పింది. ఒకనాడు ఆమె జబ్బుపడింది. దీనితో కుటుంబంలో వేళకు ఆహారాన్ని సిద్ధము చేసి భర్తకు కర్మాగారం వద్ద అందించజాలకపోయింది. భోజనవేళకు కర్మాగారం తలుపు వద్ద తనకై నిత్యం ఎదురుచూచేడి భార్య ఆరోజు తలుపు వద్ద కనిపించకపోయేసరికి కంగారుపడ్డాడు. అప్పుడు భార్య జబ్బుపడినదని గుర్తుకువచ్చింది. వేగంగా ఇంటికి వచ్చి చూచాడు. ఆకలితో వచ్చిన భర్తను చూచిన ఆమె కన్నీరుపెట్టుకుంది. భార్యకు తన పట్ల గల ప్రేమని చూచి భర్త చలించిపోయాడు. ఆమె తల నిమురుతూ ఓదార్చుతూ ఆమెకు తాను సేవచేయసాగాడు. దీనిని చూచి ఆమె మరింత భావోద్వేగానికి లోనైంది. రెండు శరీరాలతో నున్న ఆత్మలు తాదాత్మ్యానికి లోనై ప్రేమామృతాన్ని వర్షించాయి. ఇదే ఆత్మీయతకు ప్రతిరూపం. ఇలా ఉండాలి భార్యభర్తలు. అప్పుడు ఆ కుటుంబంలోని పరివారమంతా దేవతల్లారూపొందుతారు. భూమిపై స్వర్గావతరణకు దారితీస్తుంది. ఇదే పరమపూజ్య గురుదేవుల ఆకాంక్ష. ప్రేమ కష్టాలను మరపిస్తుంది, జయిస్తుంది. సుఖసంతోషాలనందించి ప్రగతి మార్గంలో పయనింపజేస్తుంది.

మిత్రులారా! సిరిసంపదలతో, భోగలాలసతతో ఆనందం లభించదు. దర్జీ సుశిక్షితుడు కానప్పుడు, బట్ట ఎంత విలువైన దైననూ, సుందరమైన, కన్నుల కింపైన దుస్తులు తయారు కావు. దర్జీ సుశిక్షితుడైనచో తక్కువ విలువైన బట్ట కూడా చక్కని రూపును దాల్చుతుంది. అట్లే సుసంస్కారవంతురాలైన భార్య చేతిలో సంసారము ప్రేమ సుహృద్భావాలతో నిండినదై ప్రగతిమార్గాన పయనిస్తుంది. అట్లు కానిచో కష్టనష్టాలకు లోనైన నరకకూపంగా మారుతుంది.

మిత్రులారా! పైదానిని బట్టి గృహస్థాశ్రమ విలువ మనకు సుస్పష్టమగుచున్నది. అందువలననే పూజ్యగురుదేవులు దీనికి

ఉన్నత స్థానాన్ని కల్పించారు. ఇట్టి కుటుంబాన్ని నిర్వహించుటకై యజమాని సంయమము, సేవలతో కూడిన యోగి జీవనాన్ని జీవించాలి. కష్టసమయాలలో సంయమనాన్ని కలిగి కష్టాల నధిగమించాలి, కుటుంబసభ్యుల పట్ల కష్టసమయాల్లో ఓర్పును, అవగాహనను, ప్రదర్శించుట తప్పనిసరి. సంస్కారవంతుడైన మేనేజరు ఏ రీతిగా కార్యాలయాన్ని లేక ఒక సంస్థను నిర్వహిస్తూ, దానిని ఉన్నతస్థితికి కొనిపోతాడో అదే రీతిలో కుటుంబ యజమాని (భార్య / తల్లి) కుటుంబాన్ని నడిపించాలి. ఇందువలననే ఆమెను ధర్మపత్ని అని సంబోధించుట జరిగింది. మీదు మిక్కిలిగా పతితోపాటు కుటుంబం పట్ల తన ధర్మాన్ని నిర్వహిస్తుంది కావున ఆమెను ధర్మపత్ని అని సంబోధించుట జరిగింది. భర్తకు ఇంతటి ఉన్నత స్థానాన్ని మన సంస్కృతిలో ఇవ్వలేదు. “ధర్మపతి” అని సంబోధించ లేదు. అనేకమంది మహాపురుషుల చారిత్రక మరియు పురాణ పురుషుల జీవితాలను అవలోకించిన, వారి వారి జీవితాల్లో వారి తల్లులు / భార్యల పాత్ర ఎంతో ఉన్నతంగా కనిపిస్తుంది.

పై వానికి ఉదాహరణగా అభిజ్ఞానశాకుంతలంలోని శకుంతల పాత్ర చాలా విశిష్టమైనదిగా కనిపిస్తుంది. అత్యంత అసనుకూల పరిస్థితులలో, ముని ఆశ్రమాలలో రాజైన భర్త దుష్కర్మముని సహకారం లేకుండా తన కుమారుడైన భరతుని పెంచి పెద్దజేసింది. వీరునిగా తీర్చిదిద్ది భరతవంశానికి బీజాన్ని నాటింది. అట్లే సీతారాముల చరిత్రలో సీత పాత్రను పరిశీలిస్తే, ముని ఆశ్రమంలో కవలలకు జన్మనిచ్చి (లవ కుశులకు) రఘువంశానికి వారసులను రాజభవనంలోకాక ముని ఆశ్రమంలో తయారుచేసింది. తల్లి సంస్కారవతియైనచో గర్భస్థశిశువు కూడా సంస్కారంతో కూడివుంటుంది. భరతుడు, లవకుశులు వీనికి ప్రత్యక్ష ఉదాహరణలు.

సంతానానికి జన్మనిచ్చుట తేలిక. కాని ఆ సంతానాన్ని సుసంస్కారవంతులగా చేయుట చాలా కష్టసాధ్యము. దీనిలో తల్లి పాత్ర అత్యంత ప్రముఖమైనది. నాలుగు అంశాల పట్ల సదా జాగరూకులై, శ్రద్ధా నిష్ఠావానులై ఉండాలి. 1) కుటుంబ సభ్యులు పరస్పర గౌరవాదరాభిమానాలు కలిగివుండాలి. 2) తన తప్పులను తక్షణమే అంగీకరించుట అలవరచుకోవాలి. 3) సహనశీలత కలిగి ఓరిమితో మెలగాలి. 4) పరస్పర సహకారంతో త్యాగభావంతో జీవించాలి. (సశేషం)

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః
(రాబోయే సంచికలో నాలుగవ ప్రవచనం...)

పదుగురు తిన్నది ప్రసాదం - ఒక్కడే తిన్నది ఆహారం

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

అంతర్జాతీయ యోగా దినోత్సవం 21 జూన్ 2015

మన ప్రియతమ ప్రధాని శ్రీ నరేంద్రమోడీ నాయకత్వంలోని జాతీయ ప్రభుత్వం దేశానికి, దేశ సంస్కృతికి నూతన జవనత్వాలనందించేది దిశగా అనేకానేక కార్యక్రమాలు చేపట్టుట జరుగుచున్నది. దీనిలో భాగంగా మహా ఋషి పతంజలి అందించిన యోగవిద్యను ఐక్యరాజ్యసమితి వేదికగా, భారతదేశ ప్రధాని హోదాలో యోగాపై తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టగా ఐక్యరాజ్యసమితిలో తీర్మానాన్ని ఓటింగ్ కు పెట్టగా 193 దేశాలు తీర్మానానికి అనుకూలంగా ఓటు చేయగా, వ్యతిరేకంగా కేవలం 22 దేశాలు ఓటువేశాయి. ఈ రీతిగా అంతర్జాతీయ సమాజము “యోగా” ప్రాధాన్యతను గుర్తించి, మానవ జీవిత సంపూర్ణ వికాసానికి “యోగా” అవసరమని నొక్కి చెప్పింది. దీనికి అనుగుణంగా 21 జూన్, 2015 ను “అంతర్జాతీయ యోగా దినం” గా ఐక్యరాజ్యసమితి తీర్మానం చేసి యావత్ విశ్వానికి మేలు చేసింది. ఈవిధంగా భారతీయ ఋషులు దర్శించి అందించిన విజ్ఞానానికి సంస్కృతికి అంతర్జాతీయం గుర్తింపు లభించుట మనకు గర్వకారణం.

పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య వర్యులు ప్రకటించిన రీతిలో “మనం మారుదాం-యుగం మారుతుంది” “21వ శతాబ్ది ఉజ్జ్వల భవిష్యత్” అనేడివి స్థూల జగత్తులో ప్రకటితం అగుచున్నాయనెడి దానికి ఇది ఒక ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ.

పూజ్య గురుదేవుల 18 సత్యంకల్పాల్లో ఒకటైన “ఈ శరీరాన్ని దైవమందిరంగా భావించి, మా శరీరాన్ని సంరక్షించు కొంటాం” అనేది విశ్వమానవాళి సంకల్పంగా ఈనాడు రూపుదిద్దుకొనుట మనం గర్వించదగ్గ అంశం.

దీనిపై తదుపరి చర్యగా దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్, ఉత్తరాఖండ్ నుండి మువ్వరితో కూడిన యోగా బృందం తెలంగాణా మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలను సందర్శించి 2015 జూన్ 7 నుండి 12 వరకు వివిధ ప్రాంతాలలో “ప్రజ్ఞా యోగా” పై శిక్షణా తరగతుల నిర్వహించి, 21 జూన్ 2015 అంతర్జాతీయ యోగా దినము

రోజున చేపట్టవలసిన కార్యక్రమ విధివిధానాలను వివరించి కార్యకర్తల సంసిద్ధుల గావించి వెళ్ళింది.

పై కార్యక్రమాల అందిపుచ్చుకొని శ్రీ వేదమాతగాయత్రీ ట్రస్టు వారి సారథ్యంలో గాయత్రీపరివార్ ఈ క్రింది ప్రదేశాలలో అంతర్జాతీయ యోగా దినోత్సవాన్ని కన్నుల పండువగా, విజ్ఞాన వినోదాత్మకంగా నిర్వహించింది.

హైదరాబాద్: “డివైన్ ఇండియా యూత్ అసోసియేషన్” యువత హైదరాబాద్ నగరంలోని పాఠశాలలకు వెళ్ళి అచ్చటి బాలబాలికలకు ప్రజ్ఞాయోగా ఆసనాలను నేర్పి వారిచే 21 జూన్ 2015 అంతర్జాతీయ యోగా దినం రోజున బహిరంగ ర్యాలీ యోగాసనాలను ప్రదర్శింపజేశారు. వర్షాన్ని కూడా లెక్కించక బాలబాలికలు, పెద్దలు దీనిలో అత్యంత ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. “ప్రజ్ఞాయోగా” పేరుతో ముద్రించిన పుస్తకాలను ర్యాలీలో పాల్గొన్నవారికి అందజేశారు.

ఇల్లందు: ఖమ్మం జిల్లా ఇల్లందులో ఇదే కార్యక్రమాన్ని అచ్చటి గాయత్రీపరివార్ శాఖ అత్యంత ఉత్సాహంతో నిర్వహించింది.

విశాఖపట్నం: విశాఖపట్నం నగరంలోని గాయత్రీపరివార్ శాఖ అత్యంత ఉత్సాహంతో దాదాపు 1000 మందితో నిర్వహించారు.

గుడివాడ: కృష్ణాజిల్లాలోని గుడివాడ పట్టణంలో గాయత్రీ పరివార్ సారథ్యంలో దాదాపు రెండువేలమంది బాలబాలికలు ఈ ఉత్సవంలో పాల్గొని, యోగా పట్ల తమకు గల అభిరుచిని, అభిమానాన్ని వెల్లడించుట జరిగింది.

చీరాల: ప్రకాశం జిల్లా చీరాల పట్టణంలోని గాయత్రీపరివార్ సారథ్యంలో పిన్నలు, పెద్దలు వర్షము లెక్కించక దాదాపు 500 మంది పాల్గొని భారతీయ సంస్కృతిలో భాగమైన యోగవిద్య ప్రాధాన్యాన్ని తెలుపుచూ ప్రదర్శనలు చేశారు.

“భారతదేశం తిరిగి జగద్గురు పీఠాన్ని అలంకరించి తీరుతుంది” అనేడి ఋషివాక్యాన్ని నిజం చేస్తూ ఆ దిశగా యావత్ విశ్వమానవాళి వేసిన తొలి అడుగుగా దీనిని మనమంతా స్వీకరిద్దాం.

జై హింద్ - జై భారత్ - జైజైజై భారత్

నీవు చేసిన పాపపుణ్యాలు నీవెంట వస్తాయి - నీవు సంపాదించిన ధనసంపత్తులు నీ వెంటరావు

గాయత్రీ పరివార్ పరిజనులకు విజ్ఞప్తి

ఆదరణీయ గాయత్రీ పరివార్ సోదర / సోదరీమణులకు పరమ పూజ్యగురుదేవులు వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, యుగద్రష్ట పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మరియు పరమ వందనీయ మాతా భగవతీదేవిశర్మల సూక్ష్మసంరక్షణలో **2016 జనవరి 28 నుండి 31వ తేదీలలో జరుగబోవుచున్న గాయత్రీ అశ్వమేధమహోయజ్ఞానికి** సంబంధించి ఈ క్రింది విశేష సూచనలు శాంతికుంజ్, దక్షిణ భారత విభాగం ఆదేశం మేరకు చేయడం జరిగింది. ఈ అశ్వమేధమహోయాగంలో పాల్గొనదలచినవారు ఈ క్రింది విధివిధానాలను పాటించవలసి ఉన్నది. వీనిని పాటించినవారికి మాత్రమే కన్యాకుమారి అశ్వమేధయాగములో పాల్గొనుటకు తగిన అనుమతిపత్రము శాంతికుంజ్ నుండి లభించునని పత్రికాముఖముగా తెలియజేయటమైనది.

1. పాల్గొనదలచిన సాధకుడు తమ ఇంటిలో అన్నపుట స్థాపనను మరియు అంశదానపుటాన్ని స్థాపించి క్రమం తప్పక దానిని ఉపయోగించాలి.
2. గాయత్రీ జపానుష్ఠాన క్రమాన్ని ప్రారంభించి నిరంతరం జనవరి 2016 వరకు చేస్తుండాలి.
3. క్రమం తప్పకుండా పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని ఇంటింటా స్థాపించి / స్థాపింపజేసి స్వాధ్యాయశీలురుగా తయారై / తయారు చేయాలి
4. పై వానిని ప్రారంభించామని తెలియజేస్తూ ఈ క్రింది దరఖాస్తుపత్రమును నింపి ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపించాలి.

దరఖాస్తు నమూనా

రిజిస్ట్రేషన్ నెంబరు : .....

పూర్తి పేరు : ..... తండ్రి / భర్త పేరు : .....

గ్రామం/పట్టణం : ..... పోస్టాఫీసు : .....

మండలం : ..... జిల్లా : .....

పిన్ కోడ్ : ..... రాష్ట్రము : .....

ఫోన్ నెంబరు : ..... మొబైల్ : .....

ఇ-మెయిల్ : .....

విద్యార్హతలు : .....

జన్మదినం, వయస్సు : ..... వృత్తి : .....

నిత్య గాయత్రీ జపసంఖ్య / ప్రారంభతేది : ..... మంత్రలేఖన సంకల్ప సంఖ్య : .....

గాయత్రీ చాలీసా పఠనం : .....

గాయత్రీ పురశ్చరణ : .....

అన్నదాన సంకల్పం : .....

అంశదాన సంకల్పం : .....

శాంతికుంజ్ సందర్శించిన వివరాలు : .....

సయయాదాన వివరాలు ఎచ్చట / ఏ సందర్భంలో ఇచ్చినది - చేసిన పనులు : .....

యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక సభ్యులైనచో చందా వివరాలు, కోడ్ నెంబరు : .....

తేది : _____ సంతకము

మనుష్యులు స్వయంగా తమ నాలుక ప్రయోగం ద్వారా కష్టాల కొని తెచ్చుకుంటారు